

www.qbz.gov.al

FLETORJA ZYRTARE E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Botim i Qendrës së Botimeve Zyrtare

Viti: 2026 – Numri: 158

Tiranë – E enjte, 23 korrik 2026

PËRMBAJTJA

	Faqe
Vendim i Kuvendit nr. 114/2026, datë 16.7.2026	Për emërimin e një anëtari të Këshillit të Statistikave..... 16269
Vendim i Kuvendit nr. 115/2026, datë 16.7.2026	Për një ndryshim në vendimin nr. 74/2025, “Për ngritjen e Komisionit të Posaçëm Parlamentar për Realizimin e Reformës Zgjedhore”..... 16269
Rezolutë e Kuvendit datë 16.7.2026	Për vlerësimin e veprimtarisë së Komisionit Qendror të Zgjedhjeve për vitin 2025 dhe rekomandimet për vitin 2026..... 16269
Rezolutë e Kuvendit datë 16.7.2026	Për vlerësimin e veprimtarisë së Inspektoratit të Lartë të Deklarimit dhe Kontrollit të Pasurive dhe Konfliktit të Interesave për vitin 2025 dhe rekomandimet për vitin 2026..... 16271
Rezolutë e Kuvendit datë 16.7.2026	Për vlerësimin e veprimtarisë së Bankës së Shqipërisë për vitin 2025 dhe rekomandimet për vitin 2026..... 16274
Rezolutë e Kuvendit datë 16.7.2026	Për vlerësimin e veprimtarisë së Autoritetit të Mbikëqyrjes Financiare për vitin 2025 dhe rekomandimet për vitin 2026..... 16277
Rezolutë e Kuvendit datë 16.7.2026	Për vlerësimin e veprimtarisë së Institutit të Statistikave për vitin 2025 dhe rekomandimet për vitin 2026..... 16282
Rezolutë e Kuvendit datë 16.7.2026	Për vlerësimin e veprimtarisë së Autoritetit të Komunikimeve Elektronike dhe Postare për vitin 2025 dhe rekomandimet për vitin 2026..... 16284
Rezolutë e Kuvendit datë 16.7.2026	Për vlerësimin e veprimtarisë së Radiotelevizionit Shqiptar për vitin 2025 dhe rekomandimet për vitin 2026..... 16286
Rezolutë e Kuvendit datë 16.7.2026	Për vlerësimin e veprimtarisë së Autoritetit të Mediave Audiovizive për vitin 2025 dhe rekomandimet për vitin 2026..... 16287

Rezolutë e Kuvendit datë 16.7.2026	Për vlerësimin e veprimtarisë së Entit Rregullator të Energjisë për vitin 2025 dhe rekomandimet për vitin 2026.....	16289
Rezolutë e Kuvendit datë 16.7.2026	Për vlerësimin e veprimtarisë së Entit Rregullator të Ujit për vitin 2025 dhe rekomandimet për vitin 2026.....	16291
Dekret i Presidentit nr. 397, datë 17.7.2026	Për dhënie të shtetësisë shqiptare.....	16292
Dekret i Presidentit nr. 398, datë 17.7.2026	Për dhënie të shtetësisë shqiptare.....	16293
Dekret i Presidentit nr. 399, datë 17.7.2026	Për dhënie të shtetësisë shqiptare.....	16293
Dekret i Presidentit nr. 400, datë 17.7.2026	Për dhënie të shtetësisë shqiptare.....	16293
Vendim i Këshillit të Ministrave nr. 589, datë 22.7.2026	Për një shtesë në vendimin nr. 182, datë 26.2.2020, të Këshillit të Ministrave, “Për përcaktimin e masës, të kriterëve, procedurave e dokumentacionit për vlerësimin dhe përfitimin e pagesës për personat me aftësi të kufizuara, si dhe të ndihmës personal”, të ndryshuar.....	16294
Vendim i Këshillit të Ministrave nr. 590, datë 22.7.2026	Për disa ndryshime dhe shtesa në vendimin nr. 722, datë 11.11.2019, të Këshillit të Ministrave, “Për përcaktimin e masës, të kriterëve, procedurave dhe dokumentacionit për vlerësimin dhe përfitimin e aftësisë së kufizuar e të ndihmës personal dhe të strukturave përgjegjëse e të detyrave të tyre”, të ndryshuar.....	16294
Vendim i Këshillit të Ministrave nr. 591, datë 22.7.2026	Për një shtesë në vendimin nr. 277, datë 18.6.1997, të Këshillit të Ministrave, “Për përfitimet nga statusi i të verbrit”, të ndryshuar.....	16295
Vendim i Këshillit të Ministrave nr. 592, datë 22.7.2026	Për disa shtesa në vendimin nr. 751, datë 1.12.2022, të Këshillit të Ministrave, “Për një mbrojtje të veçantë nga shteti për gratë e papuna me tre apo më shumë fëmijë të moshës deri në 18 vjeç”.....	16295
Vendim i Gjykatës Kushtetuese nr. 69, datë 4.6.2026	Me objekt shfuqizimin e vendimeve nr. 5442, datë 18.9.2024, të Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Tiranë; nr. 00-2024-5194 (851), datë 23.12.2024, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë. Dërgimin e çështjes për shqyrtim në Gjykatën e Lartë.....	16296

**VENDIM
Nr. 114/2026****PËR EMËRIMIN E NJË ANËTARI TË
KËSHILLIT TË STATISTIKAVE**

Në mbështetje të nenit 78, pika 1, të Kushtetutës, nenit 22, pika 1 të ligjit nr. 17/2018, “Për statistikat zyrtare”, si dhe nenit 111 të Rregullores së Kuvendit, me propozimin e Bankës së Shqipërisë,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

Emërimin e zonjës Argita Frashëri anëtare të Këshillit të Statistikave.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

KRYETAR
Niko Peleshi

Miraturar në datën 16.7.2026.

**VENDIM
Nr. 115/2026****PËR NJË NDRYSHIM NË VENDIMIN
NR. 74/2025, “PËR NGRITJEN E
KOMISIONIT TË POSAÇËM
PARLAMENTAR PËR REALIZIMIN E
REFORMËS ZGJEDHORE”**

Në mbështetje të neneve 77, pika 1, dhe 78 të Kushtetutës, neneve 24, 55, pika 1, të Rregullores së Kuvendit, me propozimin e bashkëkryetarëve të Komisionit të Posaçëm Parlamentar për Realizimin e Reformës Zgjedhore,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

I. Në pikën IX fjalë e parë ndryshohet si më poshtë:

“IX. Komisioni e ushtron veprimtarinë e tij deri në datën 30 nëntor 2026.”.

II. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

KRYETAR
Niko Peleshi

Miraturar në datën 16.7.2026.

REZOLUTË**PËR VLERËSIMIN E VEPRIMTARISË
SË KOMISIONIT QENDROR TË
ZGJEDHJEVE PËR VITIN 2025 DHE
REKOMANDIMET PËR VITIN 2026****Kuvendi i Shqipërisë,**

Duke njohur përgjegjësinë e Komisionit Qendror të Zgjedhjeve për organizimin dhe administrimin e zgjedhjeve dhe referendumeve, drejtimin dhe mbikëqyrjen e administratës zgjedhore, monitorimin e veprimtarisë së subjekteve zgjedhore, organeve dhe institucioneve shtetërore dhe medias në raport me zgjedhjet, si dhe zgjidhjen në rrugë administrative të kërkesave ose ankesave që lidhen me procesin zgjedhor;

Duke vlerësuar se gjatë vitit 2025 Komisioni Qendror i Zgjedhjeve administroi zgjedhjet për Kuvend të datës 11 maj 2025 dhe zgjedhjet e pjesshme vendore, të datës 9 nëntor 2025, në përputhje me kuadrin ligjor zgjedhor dhe me angazhimin institucional për garantimin e rregullshmërisë, transparencës dhe integritetit të procesit;

Duke mbajtur në konsideratë se zgjedhjet e vitit 2025 përfshin zhvillime të rëndësishme në administrimin zgjedhor, veçanërisht zbatimin për herë të parë në shkallë kombëtare të votimit nga jashtë vendit, përdorimin e teknologjisë zgjedhore, administrimin elektronik të raportimeve dhe monitorimin e procesit zgjedhor;

Vlerëson veprimtarinë e Komisionit Qendror të Zgjedhjeve, lidhur me:

Organizimin dhe administrimin e zgjedhjeve për Kuvend, të datës 11 maj 2025 dhe zgjedhjeve të pjesshme vendore, të datës 9 nëntor 2025, përmes miratimit të akteve nënligjore, standardizimit të dokumentacionit zgjedhor, organizimit të strukturave zgjedhore, menaxhimit logjistik dhe bashkëpunimit me institucionet përgjegjëse për mbarëvajtjen dhe sigurinë e procesit.

Miratimin për zgjedhjet për Kuvend të 1173 akteve të Komisionerit Shtetëror dhe 13 vendimeve të përbashkëta me Nënkomisionerin dhe shqyrtimit të Komisionit Rregullator të 34 projektvendimeve dhe miratimit të 28 vendimeve; procesi u administrua në 93 KZAZ dhe 5 225 qendra votimi. Në funksion të procesit u shpërndanë 5274 pajisje PEI dhe 133 pajisje rezervë, u angazhuan rreth 5500 operatorë PEI, u regjistruan 53 parti politike dhe 3 koalicione, u administruan 132 lista shumemërore me 2046 kandidatë, nga të cilët 140 u shpallën fitues, si dhe u akredituan 3814 vëzhgues nga 133 organizata. Për herë të parë u zbatua në shkallë kombëtare votimi nga jashtë vendit, ku aplikuan 294 155 shtetas dhe u miratuan 245 935.

Miratimin për zgjedhjet e pjesshme vendore në bashkitë Berat, Cërrik, Mat, Tepelenë dhe Vlorë, të 81 akteve nga Komisioneri, prej të cilave 3 në bashkëkompetencë me Nënkomisionerin. Procesi u zhvillua në 9 ZAZ dhe 472 qendra votimi. U shpërndanë 567 pajisje PEI dhe u akredituan 20 organizata vëzhguese dhe 358 vëzhgues jopolitikë.

Zbatimin për herë të parë në shkallë kombëtare të votimit nga jashtë vendit përmes Platformës Elektronike të Regjistrimit, verifikimit të identitetit, administrimit të dërgesave postare, pranimit dhe numërimit të votave, duke krijuar një mekanizëm të ri për përfshirjen e shtetasve shqiptarë me banim jashtë vendit në procesin zgjedhor.

Përdorimin e teknologjisë zgjedhore, përfshirë zbatimin e pajisjeve të identifikimit elektronik në qendrat e votimit, përdorimin e strukturave mbështetëse teknike, instalimin e kamerave në qendrat e votimit dhe vendet e numërimit të votave, pilotimin e votimit dhe numërimit elektronik në zona të caktuara, si dhe pilotimin e inteligjencës artificiale në numërimin e votave në zgjedhjet e pjesshme vendore në bashkinë Tepelenë.

Zhvillimin e programeve të edukimit dhe informimit të zgjedhësve, me fokus votuesit për herë të parë, zgjedhësit nga jashtë vendit, pakicat kombëtare, gratë dhe personat me aftësi të kufizuara, duke përdorur media tradicionale, rrjete sociale, materiale të shtypura, platforma digjitale dhe materiale të përshtatura.

Përpjekjet për modernizimin e administrimit zgjedhor përmes përdorimit të sistemeve elektronike për rekrutim, raportim, menaxhim dokumentacioni, akreditim, gjurmim të materialeve

zgjedhore dhe komunikim me zgjedhësit dhe subjektet zgjedhore.

Kuvendi rekomandon që Komisioni Qendror i Zgjedhjeve për vitin 2026 të përmirësojë punën në këto drejtime:

1. Të bashkëpunojë me strukturat përgjegjëse të Kuvendit të Shqipërisë për zhvillimin dhe konsolidimin e metodologjisë së standardizuar të treguesve kyç të performancës si bazë për monitorimin dhe vlerësimin e zbatimit të rekomandimeve të rezolutës, në funksion të forcimit të llogaridhënies dhe mbikëqyrjes parlamentare. Ky angazhim të përmbushet brenda tremujorit të tretë të vitit 2026.

2. Të përfshijë teknologjinë e informacionit, si fushë prioritare në Planin Strategjik 2026–2031, e cila të adresojë zhvillimin, mirëmbajtjen, sigurinë, auditimin dhe qëndrueshmërinë e sistemeve digjitale të Komisionit Qendror të Zgjedhjeve, përfshirë objektiva të matshëm, afate, përgjegjësi institucionale, masa për sigurinë kibernetike dhe përdorimin e teknologjive të reja në proceset zgjedhore. Strategjia t'i përcillet Kuvendit për njohje.

3. Të forcojë transparencën dhe kontrollin efektiv të financimit të fushatave zgjedhore përmes përmirësimit të sistemit elektronik të raportimit financiar, i cili duhet të përshtatet dhe bazohet në ndryshimet e fundit të Kodit Zgjedhor, standardizimit të kategorive dhe përshkrimeve të shpenzimeve, verifikimit të të dhënave të deklaruara nga subjektet zgjedhore dhe kandidatët, si dhe publikimit të raporteve financiare në format të hapur dhe të aksesueshëm për publikun.

4. Të hartojë dhe t'i paraqesë Kuvendit një raport të veçantë për auditimin e financave të partive politike dhe të fushatave zgjedhore. Raporti të përfshijë numrin e auditimeve, subjektet e audituara, gjetjet, shkeljet e konstatuara, masat administrative të marra, statusin e publikimit të raporteve të auditimit dhe funksionimin e regjistrimit të auditimit financiar.

5. Të vijojë fuqizimin e strukturës përgjegjëse për trajnimet për të siguruar forcimin e kapaciteteve të komisioneve zgjedhore të niveleve vendore dhe të Grupeve të Numërimit të Votave, duke siguruar pjesëmarrjen e anëtarëve të këtyre komisioneve në sesionet e trajnimit. Të zhvillojë më tej përmbytjen e kurrikulave dhe standardizimin e tyre, duke përgatitur manuale të thjeshta dhe të përdorshme lehtësisht nga grupet e synuara për trajnim.

6. Të monitorojë zbatimin e masave për akses të pavarur dhe efektiv për personat me aftësi të kufizuara në procesin zgjedhor përmes verifikimit paraprak të qendrave të votimit, hartimit të një plani për përshtatjen graduale të infrastrukturës në bashkëpunim me njësitë e vetëqeverisjes vendore, si dhe forcimit të trajnimit të administratës zgjedhore për zbatimin korrekt të procedurave të votimit të asistuar.

7. Të sigurojë përmbushjen efektive të detyrimeve institucionale që lidhen me rekomandimet e OSBE/ODIHR-it përmes identifikimit të masave konkrete që janë në kompetencë të Komisionit Qendror të Zgjedhjeve dhe hartimit të një plani veprimi për zbatimin e tyre. Zbatimi i këtyre rekomandimeve të përfshihet si seksion i përhershëm në raportin vjetor të Komisionit Qendror të Zgjedhjeve.

8. Të intensifikojë përpjekjet për edukimin e votuesve për votimin elektronik, identifikimin elektronik, votimin nga jashtë vendit, mënyrën e plotësimit të fletës së votimit dhe denoncimin e shkeljeve zgjedhore, me qëllim që çdo zgjedhës të ketë informacion të mjaftueshëm për të votuar në mënyrë të pavarur, të informuar dhe të sigurt.

9. Të zgjerojë objektivat dhe grupet e synuara të programeve edukuese, duke përfshirë edhe administratën publike, me module të posaçme mbi neutralitetin institucional, ndalimin e përdorimit të burimeve shtetërore dhe parandalimin e shkeljeve gjatë fushatës zgjedhore.

10. Të miratojë ndryshimet e nevojshme në aktet nënligjore për monitorimin e institucioneve publike dhe përdorimin e burimeve shtetërore gjatë periudhës zgjedhore, duke përcaktuar qartë kategoritë e veprimtarive të ndaluara, rastet e përjashtuara, detyrimet e raportimit dhe mekanizmat e monitorimit e të sanksionimit administrativ.

11. Të kontribuojë në analizën e përbashkët me Prokurorinë e Përgjithshme dhe Strukturën e Posaçme kundër Korrupsionit dhe Krimin të Organizuar për krimet zgjedhore të vitit 2025, duke përfshirë problematikat e konstatuara dhe rekomandime për përmirësim.

12. Të angazhohet për përmbushjen e plotë të standardeve të transparencës institucionale, në përputhje me Programin e Transparencës dhe rekomandimet e Komisionerit për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale,

duke siguruar publikimin sistematik dhe të përditësuar të informacionit me interes publik.

13. Të sigurojë zbatimin në kohë të rekomandimeve dhe vendimeve të institucioneve të pavarura, duke raportuar periodikisht çdo katër muaj në Kuvend për masat e ndërmarra dhe statusin e zbatimit të tyre, në përmbushje të detyrimeve institucionale, si dhe standardeve evropiane.

14. Të forcojë bashkëpunimin ndërinstitucional me AKSK-në, AMA-n dhe AKEP-in për identifikimin, vlerësimin dhe adresimin e rreziqeve që lidhen me ndërhyrjet e huaja në proceset zgjedhore, përfshirë kërcënimet kibernetike, manipulimin e informacionit, si dhe forma të tjera të ndërhyrjes hibride që mund të cenojnë integritetin e procesit zgjedhor. Të hartojë brenda muajit nëntor 2026, në bashkëpunim me institucionet përgjegjëse, një raport për vlerësimin e rreziqeve, masat e ndërmarra, nivelin e koordinimit ndërinstitucional dhe nevojat për mbështetje.

Miraturar në datën 16.7.2026.

KRYETAR
Niko Peleshi

REZOLUTË

PËR VLERËSIMIN E VEPRIMTARISË SË INSPEKTORATIT TË LARTË TË DEKLARIMIT DHE KONTROLLIT TË PASURIVE DHE KONFLIKTIT TË INTERESAVE PËR VITIN 2025 DHE REKOMANDIMET PËR VITIN 2026

Kuvendi i Shqipërisë,

Duke besuar në objektivat dhe përpjekjet e vendit tonë për forcimin e luftës kundër korrupsionit, rritjen e integritetit në administratën publike dhe përmbushjen e detyrimeve që rrjedhin nga procesi i anëtarësimit të Republikës së Shqipërisë në Bashkimin Evropian;

Duke theksuar rëndësinë e funksionimit të një sistemi efektiv të deklarimit dhe kontrollit të pasurive, parandalimit të konfliktit të interesave dhe mbrojtjes së sinjalizuesve, si instrumente themelore për garantimin e transparencës, llogaridhënies dhe besimit të publikut ndaj institucioneve shtetërore;

Duke vlerësuar progresin e shënuar nga ILDKPKI-ja në zbatimin e rekomandimeve të

Kuvendit, përmbushjen e detyrimeve të procesit të integritetit evropian, si dhe vlerësimet e Komisionit Evropian, OECD-së dhe GRECO-s për forcimin gradual të kuadrit institucional dhe ligjor në fushën e integritetit publik;

Duke mbështetur përpjekjet për modernizimin e metodologjive të kontrollit, zhvillimin e sistemeve elektronike, rritjen e transparencës institucionale, forcimin e bashkëpunimit ndërinstitucional dhe orientimin e veprimtarisë së institucionit drejt një modeli kontrolli të bazuar në analizën e riskut dhe praktikatat më të mira evropiane;

Vlerëson veprimtarinë e Inspektoratit të Lartë të Deklarimit dhe Kontrollit të Pasurive dhe Konfliktit të Interesave për vitin 2025, në drejtim të:

Përmbushjes së plotë të të shtatë rekomandimeve të Kuvendit për vitin 2025, duke ndërmarrë masa konkrete për përmirësimin e kuadrit metodologjik të kontrollit, rritjen e transparencës institucionale, forcimin e bashkëpunimit me institucionet ligjzbatuese dhe reflektimin e rekomandimeve të Komisionit Evropian, OECD-së dhe partnerëve të tjerë ndërkombëtarë në procesin e modernizimit të institucionit.

Administrimit të 4486 deklaratave të interesave privatë, ushtrimit të kontrollit të plotë për 655 subjekte deklaruese dhe përmirësimin të metodologjisë së kontrollit përmes aplikimit të analizës së riskut, përdorimit të indikatorëve “*Red Flags*”, priorizimit të rasteve me ekspozim të lartë ndaj korrupsionit dhe rritjes së efektivitetit të kontrollit administrativ për deklaratimet e pasurisë dhe interesave privatë.

Mbështetjes së procesit të reformës në drejtësi nëpërmjet verifikimit të pasurisë dhe interesave privatë për 177 kandidatë për organet e sistemit të drejtësisë, trajtimit me përparësi të kërkesave të institucioneve të rivlerësimit, si dhe bashkëpunimit me KLGJ-në, KLP-në, KED-në, SPAK-un, Byronë Kombëtare të Hetimit dhe institucionet e tjera përgjegjëse për garantimin e integritetit të sistemit të drejtësisë.

Kontributit në procesin e vlerësimit kalimtar dhe periodik të punonjësve të Policisë së Shtetit, Gardës së Republikës dhe Agjencisë së Mbikëqyrjes Policore, duke realizuar kontrollin e plotë të deklaratimeve të interesave privatë për subjektet e përzgjedhura dhe duke vijuar bashkëpunimin

institucional për garantimin e standardeve të integritetit në strukturat e sigurisë.

Intensifikimit të aktivitetit kontrollues dhe hetimit administrativ, duke vendosur 75 masa administrative me gjobë, si dhe duke referuar 16 raste pranë prokurorisë.

Administrimit dhe analizimit të 451 raporteve të paraqitura nga njësitë përgjegjëse për sinjalizimin dhe mbrojtjen e sinjalizuesve, monitorimit të funksionimit të 711 njësive përgjegjëse në sektorin publik dhe privat, si dhe vijimit të veprimtarisë monitoruese, këshilluese dhe trajnuese për rritjen e efektivitetit të mekanizmave të sinjalizimit dhe mbrojtjes së sinjalizuesve.

Përmirësimin të transparencës institucionale dhe aksesit të publikut në informacion nëpërmjet zhvillimit të mëtejshëm të Regjistrat Elektronik të Deklarimit të Pasurive, publikimit *online* të deklaratave të interesave privatë të personave të ekspozuar politikisht, zgjerimit të funksionaliteteve të sistemit elektronik të deklaratimit dhe forcimit të standardeve të sigurisë kibernetike dhe mbrojtjes së të dhënave personale.

Kontributit në përmbushjen e detyrimeve që rrjedhin nga procesi i integritetit evropian, duke bashkëpunuar me Ministrinë e Drejtësisë dhe institucionet përgjegjëse për përafrimin e legjislacionit kombëtar me *acquis communautaire*, veçanërisht nëpërmjet miratimit të ligjit të ri për sinjalizimin dhe mbrojtjen e sinjalizuesve, avancimit të projektligjit për konfliktin e interesave dhe zbatimit të rekomandimeve të Komisionit Evropian, OECD-së dhe GRECO-s.

Forcimit të bashkëpunimit ndërinstitucional me Strukturën e Posaçme kundër Korrupsionit dhe Krimin të Organizuar, Agjencinë e Inteligjencës Financiare, organet e drejtësisë, Policinë e Shtetit dhe partnerët ndërkombëtarë, si dhe zgjerimit të bashkëpunimit rajonal me institucionet homologe, në funksion të shkëmbimit të informacionit, praktikave më të mira dhe rritjes së efektivitetit të mekanizmave të parandalimit dhe luftës kundër korrupsionit.

Forcimit të kapaciteteve administrative, profesionale dhe teknologjike të institucionit nëpërmjet zhvillimit të programeve të trajnimit, përmirësimin të metodologjive të kontrollit dhe analizës financiare, hartimit të planit të veprimit institucional 2026–2027 dhe orientimit të veprimtarisë drejt një modeli modern mbikëqyrjeje

të bazuar në analizën e riskut, përdorimin e inteligjencës analitike dhe matjen e performancës institucionale.

Kuvendi rekomandon që Inspektorati i Lartë i Deklarimit dhe Kontrollit të Pasurive dhe Konfliktit të Interesave gjatë vitit 2026 dhe në vijim të vazhdojë punën në këto drejtime:

1. Në funksion të forcimit të efektivitetit të mekanizmave të raportimit të korrupsionit, rritjes së besimit institucional dhe garantimit të mbrojtjes efektive të sinjalizuesve, në bashkëpunim me institucionet përkatëse dhe me mbështetjen e partnerëve ndërkombëtarë, të vijojë konsolidimin e sistemit të sinjalizimit dhe mbrojtjes së sinjalizuesve, në përputhje me standardet e Direktivës (BE) 2019/1937 përmes forcimit të funksionalitetit të mekanizmave të raportimit, mbrojtjes ndaj çdo forme hakmarrjeje, forcimit të standardeve të konfidencialitetit dhe mbrojtjes së identitetit të sinjalizuesve, si dhe përmirësimit të mekanizmave të monitorimit dhe raportimit për zbatimin praktik të legjislacionit në sektorin publik dhe privat.

2. Në funksion të rritjes së integritetit në vendimmarrjen publike, parandalimit të konfliktit të interesave dhe forcimit të efektivitetit të kontrollit administrativ, të rishikojë dhe të përditësojë metodologjitë e verifikimit dhe kontrollit të deklaratave të pasurisë dhe interesave privatë, duke garantuar transparencë, gjurmueshmëri dhe eficiencë procedurale, si dhe duke përfshirë mekanizma të avancuar të analizës së riskut, analizës financiare dhe shkëmbimit ndërinstitucional të të dhënave.

3. Në funksion të forcimit të standardeve të integritetit dhe llogaridhënies në sistemin e drejtësisë dhe strukturat e sigurisë, të vijojë proceset e verifikimit të kandidatëve që shprehin interes për të qenë pjesë e sistemit të drejtësisë, si dhe të forcojë bashkëpunimin me institucionet kompetente në avancimin e proceseve të vlerësimit kalimtar dhe verifikimit të integritetit në strukturat e sigurisë dhe zbatimit të ligjit.

4. Në funksion të rritjes së efektivitetit institucional dhe modernizimit të mekanizmave të kontrollit dhe mbikëqyrjes administrative, të zhvillojë më tej modelin institucional të mbikëqyrjes së bazuar në analizën e riskut përmes forcimit të kapaciteteve analitike, standardizimit të indikatorëve të performancës, përdorimit të analizës së avancuar të të dhënave në funksion të prioritizimit

institucional dhe eficiencës administrative, si dhe të forcojë rolin metodologjik dhe monitorues për promovimin e standardeve të integritetit dhe etikës publike, në përputhje me rekomandimet e Komisionit Evropian dhe detyrimet që burojnë nga procesi i integritetit evropian.

5. Në funksion të forcimit të luftës kundër korrupsionit dhe krimit ekonomik, të forcojë më tej bashkëpunimin ndërinstitucional me strukturat e drejtësisë, organet e zbatimit të ligjit dhe institucionet përgjegjëse për kontrollin financiar dhe administrativ, në drejtim të rritjes së efektivitetit të kontrolleve administrative, hetimeve dhe shkëmbimit operacional të informacionit, në respekt të pavarësisë kushtetuese dhe kompetencave ligjore të secilit institucion.

6. Në funksion të rritjes së transparencës institucionale, kontrollit publik dhe besimit të qytetarëve në mekanizmat e integritetit publik, të përmirësojë sistemet e menaxhimit të të dhënave dhe statistikave institucionale, si dhe të vijojë modernizimin e sistemeve elektronike të deklarimit dhe publikimit të deklaratave të interesave privatë, duke garantuar standardet e mbrojtjes së të dhënave personale dhe sigurisë kibernetike.

7. Në funksion të përmbushjes së detyrimeve që burojnë nga procesi i integritetit evropian dhe rekomandimet e organizmave ndërkombëtarë, të vijojë kontributin institucional në kuadër të procesit të integritetit të Shqipërisë në Bashkimin Evropian, veçanërisht në përmbushjen e rekomandimeve të kapitullit 23, strategjisë ndërsektoriale kundër korrupsionit dhe strategjisë ndërsektoriale të drejtësisë.

8. Në raportin vjetor të veprimtarisë të paraqesë një analizë të strukturuar për zbatimin e rekomandimeve të Kuvendit, nivelin e përmbushjes së rekomandimeve të Komisionit Evropian, GRECO-s dhe OECD-së, si dhe të detyrimeve që burojnë nga procesi i integritetit evropian dhe IBAR-i, duke evidentuar masat e ndërmarra, rezultatet e arritura, ndikimin e tyre në forcimin e sistemit të integritetit publik, si dhe çështjet që kërkojnë masa të mëtejshme institucionale.

9. Në funksion të konsolidimit të sistemit kombëtar të integritetit dhe përmbushjes së detyrimeve që burojnë nga procesi i anëtarësimit në Bashkimin Evropian, të forcojë veprimtarinë metodologjike, këshilluese dhe monitoruese ndaj autoriteteve publike për zbatimin efektiv të

legjislacionit në fushën e deklarimit të pasurisë, konfliktit të interesave dhe mbrojtjes së sinjalizuesve, në përputhje me rekomandimet e Komisionit Evropian dhe objektivat e IBAR-it.

10. Të bashkëpunojë me strukturat përgjegjëse të Kuvendit të Shqipërisë për zhvillimin dhe konsolidimin e metodologjisë së standardizuar të treguesve kyç të performancës, si bazë për monitorimin dhe vlerësimin e zbatimit të rekomandimeve të rezolutës së Kuvendit, në funksion të forcimit të llogaridhënies dhe mbikëqyrjes parlamentare. Ky angazhim të përmbushet brenda 3-mujorit të tretë të vitit 2026.

11. Të ndërmerren masat e nevojshme për forcimin e kapaciteteve institucionale të ILDKPKI-së, përfshirë ngritjen e strukturës përgjegjëse për administrimin e procedurave që lidhen me zbatimin e legjislacionit për mbrojtjen e sinjalizuesve, në funksion të ushtrimit efektiv të kompetencave të reja të institucionit dhe përmbushjes së rekomandimeve të Komisionit Evropian dhe objektiveve të IBAR-it.

Miratuar në datën 16.7.2026.

KRYETAR
Niko Peleshi

REZOLUTË

PËR VLERËSIMIN E VEPRIMTARISË SË BANKËS SË SHQIPËRISË PËR VITIN 2025 DHE REKOMANDIMET PËR VITIN 2026

Kuvendi i Shqipërisë,

Duke vlerësuar rolin e Bankës së Shqipërisë në ruajtjen e stabilitetit të çmimeve në vend, në mbikëqyrjen e sistemit financiar të vendit dhe në nxitjen e rritjes së qëndrueshme të ekonomisë;

Duke vlerësuar pavarësinë institucionale të Bankës së Shqipërisë në raport me ligjin, si dhe detyrimin për zbatimin dhe raportimin e rekomandimeve të dhëna nga Kuvendi i Shqipërisë;

Duke vlerësuar angazhimin e Bankës së Shqipërisë për zbatimin e objektiveve dhe detyrimeve të saj ligjore;

Vlerëson veprimtarinë e Bankës së Shqipërisë gjatë vitit 2025, për përmbushjen e funksioneve të saj dhe të objektiveve strategjike afatmesëm në këto drejtime:

Përparimin në përafrimin e kuadrit ligjor, rregullator dhe statistikor me standardet e Bashkimit Evropian përmes hartimit dhe rishikimit të akteve kyçe për sistemin financiar, përfshirë projektligjin “Për institucionet e kreditit”, që forcon mandatin makroprudencial, si dhe nisjen e ndryshimeve në ligjin “Për shërbimet e pagesave” në përputhje me PSD2 dhe EMD2, duke avancuar konvergjencën institucionale, adresuar problematikat e subjekteve të mbikëqyrura, në mbështetje të integritetit evropian të sistemit financiar.

Rritjen e konkurrueshmërisë dhe modernizimit të tregut bankar, pasi pas një periudhe të gjatë stabiliteti me 11 banka, u dhanë miratimet për futjen e aktorëve të rinj në tregun bankar si “Jet Bank” dhe banka turke “Ziraat”, duke shënuar një hap të rëndësishëm drejt inovacionit dhe transformimit digjital të sektorit financiar në vend.

Integrimin e implikimeve që rrjedhin nga ndryshimet klimatike në funksionet kryesore të Bankës dhe në aktivitetin e sektorit bankar përmes avancimit të mbikëqyrjes prudenciale dhe përfshirjes së rreziqeve klimatike në proceset e menaxhimit të riskut, vlerësimit të ndikimit të tyre në stabilitetin financiar dhe në rezultatet e provave të rezistencës, si dhe zhvillimit të mjeteve analitike dhe aktiviteteve kërkimore në mbështetje të politikave të gjelbra. Gjithashtu, në bashkëpunim me Bankën Evropiane të Investimeve po punohet për hartimin e Taksonomisë së Gjelbër të Shqipërisë, me synim vendosjen e një kornize të harmonizuar për klasifikimin e aktiviteteve të qëndrueshme sipas standardeve të BE-së.

Forcimin e kuadrit makroprudencial, me fokus frenimin e rreziqeve që mund të ndikojnë sistemin financiar, përmes ruajtjes së kërkesave ekzistuese të kapitalit dhe vendosjes për herë të parë të kufijve mbi raportet e huamarrjes për pasuritë e paluajtshme rezidenciale, ku zbatimi konkret i këtyre masave u realizua përmes shtesës konservuese të kapitalit në nivelin 2.5%, aplikimit të shtesës për bankat me rëndësi sistematike në intervalin 0.5–1% dhe rritjes graduale të shtesës kundërciklike të kapitalit nga 0 në 0.5%, duke kontribuar në moderimin e rritjes së kredisë, parandalimin e akumulimit të rreziqeve sistematike dhe forcimin e aftësisë së bankave për të përballuar periudhat e ngadalësimit të aktivitetit financiar, në funksion të një sektori bankar më të qëndrueshëm dhe rezilient.

Përmirësimin e kuadrit rregullator për mbrojtjen e konsumatorit, në përgjigje të sfidave të viteve të fundit, përmes forcimit të kërkesave për transparencë dhe informim për produktet dhe shërbimet financiare, duke siguruar qartësi më të madhe për normat e interesit, kostot, komisionet dhe kushtet kontraktuale, si dhe orientimin e subjekteve drejt një komunikimi më të thjeshtë, të unifikuar dhe të kuptueshëm, çka kontribuon në kufizimin e praktikave të padrejta dhe në funksionimin më të qëndrueshëm dhe transparent të tregut financiar.

Mbështetjen e biznesit mikro, të vogël dhe të mesëm përmes Programit të Financimit BVM, një instrument strategjik që synon të rrisë aksesin në kredi, të nxisë investimet dhe të modernizojë kapacitetet prodhuese në sektorë kyç si industria, tregtia dhe bujqësia, përmes normave të favorshme të interesit dhe strukturave afatgjata të financimit, zbatimi i të cilit nisi në 3-mujorin e dytë të vitit 2025 dhe ka dhënë rezultatet e para me 131 kredi të akorduara me një vlerë totale prej rreth 1.8 miliardë lekësh ose rreth 7.2% e fondit të përgjithshëm.

Intensifikimin e mbikëqyrjes dhe monitorimit të riskut në sektorin financiar nëpërmjet realizimit të 10 ekzaminimeve të plota në 3 banka, 3 SFJB, 2 institucione të parasë elektronike dhe 2 SHKK, si dhe 2 ekzaminimeve të pjesshme në 1 bankë dhe 1 SFJB, ku për shkeljet dhe mangësitë e evidentuara u ndërmorën masa konkrete mbikëqyrëse, përfshirë gjobitjen e 2 institucioneve të parasë elektronike, pezullimin e aktivitetit për 1 SFJB dhe revokimin e licencave për 1 SHKK, 2 SFJB dhe 1 institucion pagese, ndërsa procesi i inspektimeve në 26 zyra të këmbimit valutor, përfshirë një inspektim të përbashkët me AIF-në, rezultoi në marrjen e rreth 200 masave administrative dhe në disa raste në heqjen e licencave.

Fuqizimin e aftësisë së bankave për zbatimin e ndërhyrjeve të jashtëzakonshme përmes avancimit të kuadrit rregullator për instrumentet e kapitalit (MREL) dhe operacionalizimit të Fondit të Ndërhyrjes së Jashtëzakonshme, i cili arriti në 7.02 miliardë lekë pas kontributit vjetor prej 1.041 miliardë lekësh nga të gjitha bankat, si dhe realizimit të inspektimeve vjetore, përgatitjes së dokumenteve udhëzuese për zbatimin e instrumenteve të rikapitalizimit nga brenda dhe të instrumentit të bankës urë dhe nisjes së rishikimit të kuadrit ligjor

dhe metodologjik për përafrimin e tij me standardet e BE-së.

Modernizimin e ekosistemit të pagesave përmes përmirësimit të kuadrit rregullator dhe infrastrukturës për transfera elektronike, përfshirë përditësimin e sistemeve sipas standardit ISO 20022, rishikimin e tarifave për pagesa në lek dhe euro, si dhe operacionalizimin e transfertave SEPA që nisën më 7 tetor 2025, duke mundësuar pagesa pa komision deri në 40.000 lekë, tarifa 0.005% për pagesat deri në 10 milionë lekë dhe një maksimum prej 750 lekësh për vlera më të larta, si dhe tarifa të reduktuara për pagesat në euro deri në 0.01% dhe maksimum 25 euro, duke kontribuar kështu në uljen e kostove dhe rritjen e përdorimit të pagesave elektronike.

Garantimin e funksionimit të qëndrueshëm të infrastrukturave kryesore të pagesave dhe shlyerjes së titujve:

Sistemi AIPS: likuiditeti i qarkulluar arriti në 14 610 miliardë lekë ose rreth 5.5 herë PBB-në, ndërsa transaksionet u rritën me 0.8%.

Sistemi AIPS euro: u procesuan 398 757 transaksione me vlerë 6 329.4 milionë euro, me rritje 23% në numër dhe 21% në vlerë.

Sistemi AECH: kufiri i pagesave u rrit gati 7-fish dhe komisionet për pagesat deri në 40 mijë lekë u eliminuan, duke çuar në 40% pjesëmarrje të pagesave elektronike në total nga 27% në 2020.

Sistemi AFISaR: funksionoi me 14 institucione, ndërsa llogaritë e individëve arritën në 20,009 dhe vlera e titujve të shtetit mbi 838 trilion lekë, me rritje 6.29%.

Zgjerimin e përdorimit të instrumenteve elektronike të pagesave, ku gjatë vitit u realizuan 59.2 milionë pagesa me vlerë 7595 miliardë lekë, me rritje 22.7% në numër dhe 17.9% në vlerë:

Pagesat elektronike arritën në 53 milionë transaksione me vlerë 3.187 miliardë lekë, me rritje 26% dhe 14%.

Home Banking përfaqësoi 46.8% të llogarive dhe u rrit me 23.2% në numër dhe 14.5% në vlerë.

Kartat aktive arritën mbi 1.65 milionë, ndërsa përdorimi në POS u rrit me 38.7% në numër dhe 26.9% në vlerë, me zgjerim të infrastrukturës POS dhe ATM.

Nxitjen e inovacionit, përfshirë fillimin e operacionalizimit të *banking*-ut të hapur nga dy banka, duke u mundësuar klientëve akses në të dhënat e llogarive dhe kryerjen e pagesave përmes

ofruesve të palëve të treta, si dhe avancimin e projektit TIPS Clone për krijimin e një sistemi rajonal të pagesave të menjëhershme, i cili pritet të përfundojë në vitin 2026, duke kontribuar në rritjen e shpejtësisë dhe sigurisë së pagesave elektronike.

Forcimin e rrjeteve të kontrollit për parandalimin e pastrimit të parave dhe financimit të terrorizmit përmes përmirësimit të kuadrit mbikëqyrës dhe kriterëve të licencimit për zyrat e këmbimit valutor, rritjes së kontrolleve dhe cilësisë së raportimit, si dhe bashkëpunimit ndërinstitucional, veçanërisht me AIF-në, në funksion të vlerësimit ndërkombëtar të vitit 2026.

Akomodimin e kërkesës për *cash* në ekonomi përmes përfundimit të emetimit të plotë të serisë së re të kartëmonedhave dhe garantimit të qarkullimit cilësor dhe të sigurt, ku monedha në qarkullim arriti rreth 504 miliardë lekë, me rritje prej 14.3% krahasuar me vitin 2024.

Menaxhimin e rezervës valutore që arriti në 7305.5 milionë euro, me rritje vjetore prej 16.5%, duke reflektuar një strukturë të diversifikuar me dominancë të euros dhe dollarit.

Përbushjen e një detyrimi të rëndësishëm në kuadër të kapitullit 18 të *acquis* të Bashkimit Evropian përmes transmetimit për herë të parë pranë Eurostat-it të Bilancit Mijor të Pagesave, duke avancuar harmonizimin e statistikave kombëtare me standardet e Bashkimit Evropian.

Kuvendi rekomandon që Banka e Shqipërisë për vitin 2026 të angazhohet në këto drejtime:

1. Të ndërmarrë nismat e nevojshme për përafrimin e mëtejshëm të ligjit organik të Bankës së Shqipërisë me kërkesat e progresraportit dhe *acquis*-n e Bashkimit Evropian, veçanërisht në drejtim të garantimit të plotë të pavarësisë institucionale, forcimit të mekanizmave që sigurojnë ndalimin e financimit monetar të sektorit publik dhe eliminimin e çdo forme të aksesit të privilegjuar.

2. Të përshpejtojë përmbylljen e procesit të përafrimit të kuadrit ligjor dhe rregullator bankar me *acquis*-n e Bashkimit Evropian përmes përgatitjes së ligjit të ri për institucionet e kreditit, përditësimit të kuadrit për rimëkëmbjen dhe zgjidhjen e bankave, rishikimit të ligjit për sigurimin e depozitave dhe akteve nënligjore përkatëse, duke adresuar në bashkëpunim me Autoritetin e Mbikëqyrjes Financiare boshllëqet në mbikëqyrjen e konglomerateve financiare dhe duke kontribuar në

rritjen graduale të financimit të Fondit të Zgjidhjes deri në nivelin 1% të depozitave të mbuluara.

3. Të vijojë forcimin e kuadrit analitik të politikës monetare përmes pasurimit të modeleve makroekonomike dhe përfshirjes më të plotë të faktorëve strukturorë të ekonomisë, si zhvillimet në tregun e punës, demografia, kursi i këmbimit, me qëllim rritjen e saktësisë së parashikimeve, përmirësimin e kalibrimit të vendimmarrjes dhe dallimin më të qartë midis faktorëve kalimtarë dhe atyre me ndikim të qëndrueshëm.

4. Të zbatojë një qasje të kujdesshme ndaj ecurisë së kursit të këmbimit, duke respektuar regjimin fleksibël të kursit të këmbimit në vend si amortizues i goditjeve të jashtme dhe duke kufizuar ndërhyrjet në tregun valutor vetëm në rastet kur këto ndërhyrje konsiderohen të nevojshme për rritjen e rezervës valutore, për funksionimin normal të tregut valutor ose për ruajtjen e stabilitetit monetar e financiar të vendit.

5. Të forcojë më tej mbikëqyrjen prudenciale ndaj bankave me përqendrim të lartë të ekspozimeve ndaj huamarrësve të mëdhenj, sektorit publik dhe kreditimit në sektorin e pasurive të paluajtshme, duke vlerësuar në mënyrë të posaçme ndërveprimin e këtyre rreziqeve, si dhe të kufizojë ndërmarrjen e ndryshimeve rregullatore preferenciale për financimin e sektorëve specifikë, si projektet infrastrukturore në transportin rrugor, portual dhe aeroportual, të cilat mund të rrisin ndjeshmërinë e sistemit ndaj goditjeve në rast të mosrealizimit të këtyre investimeve.

6. Të sigurojë një tranzicion të qëndrueshëm të sektorit bankar drejt zbatimit të standardit IFRS 9, duke garantuar që deri në hyrjen në fuqi të tij, në fillim të vitit 2027, të jenë ndërmarrë të gjitha masat e nevojshme, përfshirë ndjekjen e marrëveshjeve tranzitore, krijimin e rezervave prudenciale për provigjionet, vlerësimin e hershëm dhe të vazhdueshëm të ndikimit mbi kapitalin dhe përfitueshmërinë, si dhe sigurimin e burimeve dhe kapaciteteve të nevojshme njerëzore dhe teknike.

7. Të përshpejtojë rishikimin e ligjit “Për shërbimet e pagesave” dhe akteve nënligjore përkatëse, në mënyrë që përafrimi me PSD2, EMD2 dhe kuadrin evropian për transparencën dhe pagesat ndërkufitare të përmbyllet në kohë, si dhe paralelisht të sigurojë përfundimin brenda vitit 2026 të sistemit TIPS Clone dhe zhvillimin e mëtejshëm të infrastrukturës së pagesave, në funksion të zgjerimit

të aksesit në pagesa në kohë reale për individët dhe bizneset, si dhe rritjes së efikasitetit dhe sigurisë së sistemit të pagesave.

8. Të përfundojë dhe të zbatojë në mënyrë të plotë kuadrin për qëndrueshmërinë operacionale digjitale dhe rrezikun kibernetik, përfshirë miratimin e rregullores së re të përafuar me DORA, testimet periodike të sigurisë për bankat sistemike dhe forcimin e protokolleve të reagimit ndërinstitucional ndaj incidenteve kibernetike, në mënyrë që modernizimi i shërbimeve financiare të shoqërohet me rritje proporcionale të reziliencës operacionale.

9. Të avancojë më tej kuadrin rregullator për financimin e qëndrueshëm dhe integrimin e rreziqeve klimatike në sektorin bankar, përmes përfundimit të Taksonomisë së Gjelbër dhe hartimit të Strategjisë përkatëse, si dhe të sigurojë zbatimin gradual të këtij kuadri në praktikën mbikëqyrëse, përmes zhvillimit të metodologjive të matjes, përmirësimit të raportimit dhe përfshirjes së këtyre rreziqeve në vlerësimin e kapitalit dhe analizat e stresit.

10. Të avancojë zbatimin praktik të *open banking* në sektorin bankar, duke siguruar mbikëqyrjen efektive të përdorimit nga institucionet financiare, si dhe krijimin e kushteve për zhvillimin e ofruesve të shërbimeve financiare të palëve të treta, në funksion të rritjes së konkurrencës, inovacionit dhe përmirësimit të cilësisë së shërbimeve për qytetarët dhe bizneset.

11. Të ushtrojë një mbikëqyrje të shtuar dhe të vazhdueshme në fazën fillestare të ushtrimit të veprimtarisë së bankave të reja të licencuara, veçanërisht për ato me model plotësisht digjital, duke siguruar që funksionimi i tyre të jetë në përputhje të plotë me kërkesat rregullatore, standardet e sigurisë kibernetike, mbrojtjen e konsumatorit dhe menaxhimin e rreziqeve operacionale, në mënyrë që hyrja e tyre në treg të kontribuojë në mënyrë të qëndrueshme në rritjen e konkurrencës dhe stabilitetit financiar.

12. Të monitorojë nga afër zbatimin nga bankat e nivelit të dytë të Programit të Financimit për Ndërmarrjet e Vogla dhe të Mesme, përfshirë skemën e garancisë sovrane, duke vlerësuar ritmin e disbursimit të kredive, aksesin efektiv të bizneseve në financim, respektimin e kushteve të programit, shpërndarjen sektoriale të kredive dhe pengesat që kufizojnë përdorimin e këtij instrumenti, të raportojë periodikisht për rezultatet e monitorimit,

si dhe të propozojë masat e nevojshme për rritjen e efektivitetit të tij.

13. Të ndjekë dhe të vlerësojë zhvillimet institucionale, rregullatore dhe prudenciale që lidhen me Bankën Shqiptare të Zhvillimit dhe në koordinim me Agjencinë e Sigurimit të Depozitave të ndërmarrë masat e nevojshme mbikëqyrëse dhe rregullatore në rast se veprimtaria e këtij institucioni do të përfshijë pranimin e depozitave.

14. Të bashkëpunojë me strukturat përgjegjëse të Kuvendit të Shqipërisë për zhvillimin dhe konsolidimin e metodologjisë së standardizuar të treguesve kyç të performancës, si bazë për monitorimin dhe vlerësimin e zbatimit të rekomandimeve të rezolutës, në funksion të forcimit të llogaridhënies dhe mbikëqyrjes parlamentare. Ky angazhim të përmbushet brenda 3-mujorit të tretë të vitit 2026.

Miraturar në datën 16.7.2026.

KRYETAR
Niko Peleshi

REZOLUTË

PËR VLERËSIMIN E VEPRIMTARISË SË AUTORITETIT TË MBIKËQYRJES FINANCIARE PËR VITIN 2025 DHE REKOMANDIMET PËR VITIN 2026

Kuvendi i Shqipërisë,

Duke vlerësuar kontributin e Autoritetit të Mbikëqyrjes Financiare në drejtim të nxitjes së qëndrueshmërisë, transparencës dhe besueshmërisë së tregjeve nën mbikëqyrje;

Duke njohur misionin e Autoritetit për krijimin e një tregu bashkëkohor dhe efektiv, që ofron shërbime cilësore dhe promovon zhvillimin e mëtejshëm të sektorit financiar jobankar në vend;

Duke mbështetur e zhvilluar bashkëpunimin me këtë Autoritet, si dhe duke nxitur bashkëpunimin e tij me institucionet kombëtare e ndërkombëtare;

Vlerëson veprimtarinë e Autoritetit të Mbikëqyrjes Financiare gjatë vitit 2025, në drejtim të:

Zhvillimit të një qasjeje të avancuar mbikëqyrëse, të bazuar në analizën e treguesve financiarë dhe prudencialë, me fokus në vlerësimin e profilit të rrezikut të subjekteve, identifikimin në

kohë të ekspozimeve dhe ndërhyrjen proporcionale në funksion të ruajtjes së stabilitetit të tregjeve nën mbikëqyrje, rritjes së transparencës dhe mbrojtjes së interesave të konsumatorëve dhe investitorëve.

Konsolidimit të rolit institucional si strukturë drejtuese për kapitullin 9 “Shërbimet financiare” në një fazë më të avancuar të procesit të integritimit evropian, ku veprimtaria ka tejkaluar përmbushjen formale të detyrimeve raportuese dhe është orientuar drejt thellimit të reformave ligjore dhe rregullatore në të gjitha tregjet nën mbikëqyrje, duke reflektuar një qasje më të strukturuar dhe progresive në përafrimin e kuadrit kombëtar me *acquis-n* e Bashkimit Evropian.

Avancimit të mëtejshëm të reformës në sektorin e sigurimeve përmes zbatimit të udhërrëfyesit 7-vjeçar për kalimin drejt regjimit *Solvency II*, ku gjatë vitit 2025 u përmbyll faza e parë e ushtrimit të Vlerësimit të Ndikimit Sasior me përfshirjen e të gjitha shoqërive të sigurimit dhe me mbështetjen teknike të Bankës Botërore, duke shënuar një hap konkret drejt kalimit nga një mbikëqyrje e bazuar në rregulla drejt një modeli prudencial të orientuar nga rreziku dhe drejt forcimit të qëndrueshmërisë financiare të tregut.

Përgatitjes së tregut të sigurimeve për zbatimin e standardit SNRF 17 përmes ndërmarrjes së hapave konkretë rregullatorë dhe mbikëqyrës, duke përfshirë miratimin dhe zbatimin e kërkesave për raportim gjatë periudhës tranzitore, zhvillimin e trajnimeve të dedikuara në bashkëpunim me Bankën Botërore, si dhe ngritjen e grupeve të punës për hartimin e një plani të plotë raportimi financiar dhe për rishikimin e kuadrit ekzistues nënligjor.

Përfundimit të procesit të përshtatjes së subjekteve të tregut të pensioneve private me kërkesat e ligjit nr. 76/2023, “Për fondet e pensionit privat” dhe akteve nënligjore përkatëse brenda afatit 18-mujor të parashikuar për katër shoqëri administruese, gjashtë fonde pensioni dhe pesë depozitarë, duke përfshirë rishikimin e rregullave operacionale, forcimin e qeverisjes së brendshme, kontrollit dhe administrimit të rrezikut, si dhe përmbushjen e kriterëve “*fit and proper*” për personelin kyç, çka përbën një zhvillim me rëndësi për rritjen e besimit, mbrojtjen e anëtarëve dhe zhvillimin e pensioneve private si instrument afatgjat kursimi.

Zhvillimit të kuadrit rregullator në tregun e kapitaleve përmes hartimit të paketës ligjore që

përfshin projektligjin për marrjen në kontroll të shoqërive me ofertë publike dhe projektligjin për kërkesat e transparencës për emetuesit e titujve, duke forcuar standardet e raportimit financiar dhe mbrojtjen e investitorëve, si dhe përmes miratimit të rregullores nr. 61/2025, “Për formën dhe procedurën e regjistrimit të aktofertës për emetimin e titujve të borxhit”, e cila përbën një ndërhyrje të rëndësishme rregullatore në funksion të standardizimit të procedurave të emetimit, rritjes së transparencës dhe sigurisë juridike për pjesëmarrësit në treg.

Modernizimit të kuadrit mbikëqyrës në drejtim të qëndrueshmërisë operacionale digjitale, në përputhje me standardet e DORA-s, përmes nisjes së procesit për përgatitjen e akteve rregullatore që vendosin kërkesa për menaxhimin e rreziqeve të teknologjisë së informacionit, forcimin e reziliencës ndaj incidenteve kibernetike dhe garantimin e vazhdimësisë së aktivitetit.

Mbikëqyrjes efektive të tregjeve financiare jobankare përmes realizimit të 41 inspektimeve në vend, të ndërthurura me monitorimin e vazhdueshëm *off-site* mbi bazën e treguesve financiarë dhe operativë, duke përfshirë inspektime me bazë rreziku dhe kontrole tematike në segmente kyçe të tregut, të cilat kanë konkluduar në marrjen e 13 masave administrative dhe korrigjuese, si dhe në një sërë rekomandimesh të adresuara për tregje dhe subjekte specifike.

Zhvillimit të mekanizmave rregullatorë dhe mbikëqyrës në fushën e parandalimit të pastrimit të parave dhe financimit të terrorizmit (AML/CFT) përmes ndërhyrjeve të targetuara në 12 akte nënligjore, të cilat përmirësojnë identifikimin e pronarit përfitues fundor, përforcojnë verifikimin e listave të sanksioneve ndërkombëtare, në kuadër të procesit “*fit and proper*” dhe rrisin standardet e monitorimit të integritetit të aksionarëve dhe drejtuesve, si dhe përmes intensifikimit të kontrollit në terren me realizimin e 10 inspektimeve *on-site* pranë shoqërive komisionere, përfshirë edhe subjekte bankare, një pjesë e të cilave në bashkëpunim me Bankën e Shqipërisë.

Përmirësimit të funksionimit të Fondit të Kompensimit nëpërmjet ushtrimit të mbikëqyrjes dhe kontroleve mbi zbatimin e kuadrit ligjor, çka ka kontribuar në uljen e dëmeve pezull me 8.67% gjatë vitit, trajtimin e rreth 70% të rasteve me procedura të përshpejtuara dhe realizimin e pagesave në nivelin

98.5% të fondit vjetor, duke reflektuar një funksionim më efikas dhe një ndarje më të qartë të përgjegjësi, në përputhje me ligjin nr. 32/2021, “Për sigurimin e detyrueshëm në sektorin e transportit”, i ndryshuar.

Angazhimit në zhvillimin e financave të gjelbra dhe financimit të qëndrueshëm nëpërmjet përfshirjes në projektin e mbështetur nga Banka Botërore dhe financiar nga SECO, i cili ka përfshirë zhvillimin e komponentëve konkretë, si: rishikimi i kuadrit rregullator për fondet e pensione private, avancimi i instrumenteve të tregut të kapitaleve, përfshirë obligacionet e gjelbra, si dhe përmirësimi i sistemeve të raportimit, në koordinim me Ministrinë e Financave dhe Bankën e Shqipërisë, duke krijuar baza më të qarta për orientimin e tregjeve jobankare drejt financimit të qëndrueshëm.

Zhvillimit të një qasjeje më të avancuar në mbrojtjen e konsumatorit dhe investitorit, duke e orientuar mbikëqyrjen përtej trajtimit individual të ankesave drejt analizës së sjelljes së tregut përmes raporteve tematike dhe analizës 12-mujore të ankesave.

Forcimit të edukimit financiar përmes organizimit të aktiviteteve informuese dhe trajnimeve të dedikuara, si dhe bashkëpunimeve me partnerë institucionalë dhe programeve edukative që synojnë rritjen e njohurive për tregjet financiare, përfshirë fondet e pensione private.

Vijimit të bashkëpunimit me Byronë Shqiptare të Sigurimit për zbatimin e rekomandimit të Komitetit të Përbashkët të Marrëveshjes së Tregtisë së Lirë të Evropës Qendrore (CEFTA) për lehtësimin e lëvizjes ndërkufitare të automjeteve, duke finalizuar procesin e lëshimit të policave “Karton Jeshil”, 1-vjeçare me prim të reduktuar drejt Malit të Zi dhe Maqedonisë së Veriut dhe duke kontribuar edhe në nxitjen e shkëmbimeve ekonomike mes këtyre vendeve.

Angazhimit në hartimin e kuadrit për zhvillimin e sigurimeve në bujqësi përmes pjesëmarrjes aktive në grupin ndërinstitucional të punës, të ngritur në kuadër të bashkëpunimit me Ministrinë e Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural dhe Ministrinë e Bujqësisë dhe Pylltarisë të Republikës së Turqisë, si dhe përmes shkëmbimit të praktikave më të mira ndërkombëtare, duke kontribuar në përcaktimin e elementeve rregullatore që lidhen me tarifimin, kufijtë e përgjegjësisë dhe administrimin e rrezikut, me synim krijimin e një skeme funksionale dhe të

qëndrueshme për mbulimin e rreziqeve në sektorin bujqësor, e cila pritet të rrisë mbrojtjen financiare të fermerëve, të përmirësojë aksesin në financim dhe të nxisë zhvillimin e produkteve të reja të sigurimit në këtë segment ende të pazhvilluar të tregut.

Kuvendi rekomandon që Autoriteti i Mbikëqyrjes Financiare për vitin 2026, të angazhohet në këto drejtime:

1. Të përshpejtojë procesin e hartimit dhe miratimit të paketës së re ligjore në sektorin e sigurimeve, duke siguruar koordinim të plotë ndërmjet ligjit të ri “Për veprimtarinë e sigurimit dhe risigurimit”, kuadrit për rimëkëmbjen dhe ndërhyrjen e jashtëzakonshme në sigurime dhe ligjit “Për sigurimin e detyrueshëm në sektorin e transportit”, në funksion të përafrimit të legjislacionit vendas me Direktivën 2009/138/EC “*Solvency II*”, Direktivën (BE) 2016/97 për shpërndarjen e sigurimeve, Direktivën 91/674/EEC për raportimin financiar të shoqërive të sigurimit, Direktivën (BE) 2025/1 për rimëkëmbjen dhe ndërhyrjen e jashtëzakonshme në sigurime, si dhe Direktivën 2009/103/EC të ndryshuar me Direktivën (BE) 2021/2118, për sigurimin e detyrueshëm motorik, me qëllim krijimin e një kuadri të integruar prudencial dhe mbikëqyrës të harmonizuar me *acquis-n* e Bashkimit Evropian, si dhe përcaktimin e qartë të afateve të zbatimit, masave tranzitore dhe kërkesave të reja prudenciale për tregun.

2. Të vijojë dhe të intensifikojë përgatitjet për zbatimin e udhërrëfyesit për përafrimin me regjimin *Solvency II*, duke konsoliduar kapacitetet teknike, institucionale dhe mbikëqyrëse të Autoritetit dhe të tregut të sigurimeve, përfshirë kryerjen e ushtrimeve teknike, vlerësimeve sasiore, analizave të hendeut dhe përgatitjen e metodologjive e projektakteve të nevojshme, si dhe forcimin e sistemeve të raportimit, menaxhimit të riskut dhe qeverisjes së brendshme të shoqërive të sigurimit. Në kuadër të ushtrimit të funksionit të llogaridhënies ndaj Kuvendit, të raportojë çdo 6 muaj për rezultatet e këtyre ushtrimeve, nivelin e gatishmërisë së tregut, problematikat e evidentuara, masat e ndërmarra për adresimin e tyre, si dhe ndikimin e pritshëm të reformës mbi aftësinë paguese, kërkesat për kapital dhe qëndrueshmërinë financiare të sektorit.

3. Të forcojë kapacitetet institucionale dhe teknike për zbatimin e regjimit të ri prudencial nëpërmjet investimeve në sistemet e raportimit dhe

analizës së riskut, trajnimit të specializuar të stafit mbikëqyrës dhe rritjes së bashkëpunimit me institucionet ndërkombëtare dhe autoritetet homologe evropiane, me qëllim garantimin e një tranzicioni efektiv dhe të qëndrueshëm të tregut shqiptar të sigurimeve drejt standardeve të Bashkimit Evropian.

4. Të përgatisë tregun për zbatimin e SNRF 17 përmes kërkesës për plane konkrete implementimi nga shoqëritë e sigurimit, përcaktimit të kalendarëve të raportimit dhe monitorimit periodik të gatishmërisë së tregut, duke adresuar në kohë mangësitë që lidhen me sistemet IT, cilësinë e të dhënave, kapacitetet aktuariale, metodologjitë e vlerësimit dhe standardet e raportimit financiar, me synim rritjen e transparencës, krahasueshmërisë dhe cilësisë së pasqyrave financiare të tregut të sigurimeve.

5. Të nxisë zhvillimin e produkteve vullnetare në segmentet e sigurimit të pasurisë, jetës, shëndetit, bujqësisë dhe mbrojtjes ndaj katastrofave natyrore, duke analizuar praktikën dhe modelet më të mira ndërkombëtare për mbulimin e riskut katastrofik dhe riskut sizmik, si dhe duke përgatitur masa dhe instrumente konkrete për rritjen e penetrimit të këtyre produkteve në treg, forcimin e edukimit financiar dhe mbrojtjen e konsumatorit.

6. Të ndërmarë masa konkrete për zhvillimin e tregut të kapitaleve dhe diversifikimin e instrumenteve financiare, duke përsheptuar krijimin dhe funksionalizimin e Skemës së Kompensimit të Investitorëve, në bashkëpunim me Agjencinë e Sigurimit të Depozitave, si një mekanizëm thelbësor për rritjen e mbrojtjes së investitorëve dhe besimit në treg.

7. Të vijojë punën për hartimin e ligjit të ri “Për tregjet e kapitalit” dhe akteve përkatëse nënligjore, në kuadër të përafrimit të legjislacionit vendas me *acquis-n* e Bashkimit Evropian për tregjet e kapitalit dhe infrastrukturën financiare, përfshirë Direktivën MiFID II, kuadrin prudencial IFD/IFR për shoqëritë e investimit, Rregulloren CSDR për depozitarët qendrorë të titujve dhe Rregulloren EMIR për derivativët, kundërpalët qendrore dhe regjistrat e transaksioneve, si dhe të finalizojë kuadrin për obligacionet e mbuluara, me synim zgjerimin e instrumenteve financiare, forcimin e sigurisë dhe eficiencës së infrastrukturave financiare, përmirësimin e mbrojtjes së investitorëve dhe

krijimin e alternativave më të zhvilluara të financimit për ekonominë shqiptare.

8. Të avancojë në miratimin e projektligjit “Për sipërmarrjet e investimeve kolektive” dhe projektligjit “Për administruesit e fondeve të investimeve alternative” në funksion të përafrimit të kuadrit ligjor dhe rregullator me *acquis-n* e Bashkimit Evropian për fondet e investimit dhe administrimin e aseteve, si dhe njëkohësisht të forcojë mbikëqyrjen e këtij segmenti përmes rritjes së kapaciteteve për monitorimin e riskut, likuiditetit, transparencës dhe produkteve të reja financiare, me qëllim garantimin e stabilitetit të sektorit dhe rritjen e mbrojtjes së investitorëve.

9. Të avancojë me ndryshimet në ligjin kuadër të Autoritetit të Mbikëqyrjes Financiare dhe paraqitjen e tyre në Kuvend, me qëllim përafrimin e kuadrit të funksionimit dhe qeverisjes së Autoritetit me standardet dhe praktikën e autoriteteve homologe mbikëqyrëse financiare, në përputhje me rekomandimet e IAIS dhe audituesit të pavarur, duke përfshirë rishikimin e mënyrës së përlllogaritjes së fondit rezervë, administrimin e suficitit financiar, si dhe politikat e paspunësimit për stafin dhe drejtuesit, në funksion të forcimit të pavarësisë institucionale, integritetit, transparencës dhe shmangies së konfliktit të interesit.

10. Të konsolidojë modelin e mbikëqyrjes me bazë rreziku përmes forcimit të analizës *off-site*, instrumenteve të paralajmërimit të hershëm dhe monitorimit të treguesve prudencialë, si dhe të rrisë mbulimin dhe frekuencën e inspektimeve në vend, veçanërisht në segmentet me mbikëqyrje më të kufizuar gjatë vitit 2025, përfshirë ndërmjetësit në sigurime, fondet alternative të investimit, subjektet e tregut të kapitalit dhe aktivitetet e lidhura me asetet virtuale, duke forcuar njëkohësisht kontrollin në drejtim të mbrojtjes së konsumatorit dhe parandalimit të pastrimit të parave.

11. Të forcojë kontrollin mbikëqyrës mbi Fondin e Kompensimit dhe Byronë Shqiptare të Sigurimit, me synim uljen e mëtejshme të stokut të dëmeve pezull, ndjekjen e detyrimeve të prapambetura dhe interesave të papaguara, rritjen e frekuencës së verifikimeve dhe përmirësimin e trajtimit të kërkesave për dëmshpërblim dhe kohës së pagesës ndaj qytetarëve.

12. Të forcojë transparencën institucionale dhe llogaridhënien publike në procesin vendimmarrës të Bordit, duke publikuar aktet rregullatore të

miratuara dhe ndryshimet përkatëse, si dhe vendimet për marrjen e masave administrative dhe korigjuese, me evidentimin e votimit individual të anëtarëve të Bordit dhe të rasteve të përjashtimit nga vendimarrja për shkak të konfliktit të interesit, në zbatim të nenit 22, të ligjit nr. 9572, datë 3.7.2006, “Për Autoritetin e Mbikëqyrjes Financiare”, i ndryshuar. Publikimi të kryhet në përputhje me parimin e proporcionalitetit, duke garantuar mbrojtjen vetëm të atyre elementeve që përbëjnë informacion konfidencial sipas nenit 24, të ligjit nr. 9572, datë 3.7.2006, “Për Autoritetin e Mbikëqyrjes Financiare”, i ndryshuar, nëpërmjet anonimizimit ose redaktimit të pjesshëm, pa cenuar publikimin e vetë aktit, bazës ligjore, arsytimit dhe elementeve thelbësore të vendimarrjes.

13. Të forcojë koordinimin ndërinstitucional për stabilitetin financiar dhe parandalimin e pastrimit të parave dhe financimit të terrorizmit, duke rritur shkëmbimin e informacionit me institucionet partnere dhe monitorimin e ekspozimeve të subjekteve të mbikëqyrura ndaj rreziqeve të lidhura me integritetin financiar dhe sanksionet ndërkombëtare.

14. Të përmirësojë kapacitetet institucionale dhe administrative në funksion të procesit të integritetit evropian dhe rritjes së kompleksitetit të mbikëqyrjes, duke plotësuar vakancat ekzistuese, duke përmirësuar politikat e rekrutimit dhe zhvillimit profesional, si dhe duke garantuar që struktura e re organizative të shoqërohet me rritje reale të kapaciteteve teknike dhe jo vetëm me ndryshime formale organizative.

15. Të intensifikojë investimet në digjitalizim, siguri kibernetike dhe qëndrueshmëri operacionale në përputhje me standardet dhe zhvillimet e reja teknologjike, duke garantuar mbrojtjen e infrastrukturës institucionale dhe vazhdimësinë e funksioneve kritike mbikëqyrëse.

16. Të ndërmarrë masa për rritjen e edukimit financiar dhe ndërgjegjësimin publik në tregjet financiare jobankare, me fokus të veçantë në pensionet private, fondet e investimit dhe produktet e sigurimit me komponent investimi, duke kaluar nga aktivitetet sporadike informuese drejt programeve të strukturuar, të matshme dhe të vazhdueshme të edukimit financiar.

17. Të monitorojë strukturën e investimeve të shoqërive të sigurimit, me fokus rreziqet që burojnë nga përqendrimi i lartë në pasuri të paluajtshme,

duke nxitur diversifikimin e portofolit drejt instrumenteve të tjera financiare, në përputhje me standardet ndërkombëtare dhe zhvillimin e qëndrueshëm të tregut financiar.

18. Deri në fund të vitit 2026 të kryejë një analizë të plotë të zbatimit dhe efektivitetit të Rregullores nr. 156/2024, “Për përcaktimin e faktorëve të riskut që përfshihen në përlogaritjen e primit për produktet e sigurimit të detyrueshëm në sektorin e transportit”, duke e krahasuar atë me praktikatat më të mira të vendeve të Bashkimit Evropian dhe mbi bazën e rezultateve të analizës, të ndërmarrë ndryshimet e nevojshme rregullatore për zgjerimin e faktorëve të aplikueshëm të riskut, rishikimin e koeficientëve përkatës, në veçanti për faktorin “zona gjeografike”, përmes një klasifikimi më të detajuar të territorit sipas karakteristikave dhe nivelit të ekspozimit të secilës zonë, me qëllim përmirësimin e përlogaritjes së primit dhe forcimin e funksionimit të sistemit *bonus–malus*.

19. Të monitorojë në mënyrë periodike, në kuadër të kompetencave të saj mbikëqyrëse, funksionimin e sistemit të shkëmbimit të informacionit në tregun e sigurimit të detyrueshëm TPL/MTPL, duke verifikuar korrektesinë e raportimit në kohë reale të policave dhe primeve të sigurimit, respektimin e kërkesave që lidhen me funksionimin e sistemit, si dhe ndikimin e tij në transparencën e tregut, mbrojtjen e interesave të konsumatorëve dhe funksionimin efektiv të tregut të sigurimeve, duke raportuar çdo 6 muaj për rezultatet e monitorimit dhe problematikat e evidentuara.

20. Të sigurojë zbatimin në kohë të rekomandimeve dhe vendimeve të institucioneve të pavarura, duke raportuar periodikisht çdo 4-muaj në Kuvend për masat e ndërmarra dhe statusin e zbatimit të tyre në përmbushje të detyrimeve institucionale, si dhe standardeve evropiane.

21. Të konsolidojë mekanizmat e transparencës institucionale, duke forcuar funksionin e koordinatorit për të drejtën e informimit dhe duke garantuar publikimin e informacionit sipas standardeve të të dhënave të hapura dhe ripërdorimit të informacionit të sektorit publik.

22. Të bashkëpunojë me strukturat përgjegjëse të Kuvendit të Shqipërisë për zhvillimin dhe konsolidimin e metodologjisë së standardizuar të treguesve kyç të performancës, si bazë për monitorimin dhe vlerësimin e zbatimit të

rekomandimeve të rezolutës, në funksion të forcimit të llogaridhënies dhe mbikëqyrjes parlamentare. Ky angazhim të përmbushet brenda 3-mujorit të tretë të vitit 2026.

Miraturar në datën 16.7.2026.

KRYETAR
Niko Peleshi

REZOLUTË

PËR VLERËSIMIN E VEPRIMTARISË SË INSTITUTIT TË STATISTIKAVE PËR VITIN 2025 DHE REKOMANDIMET PËR VITIN 2026

Kuvendi i Shqipërisë,

Duke njohur INSTAT-in si prodhuesin kryesor të statistikave zyrtare në Republikën e Shqipërisë, misioni i të cilit është të prodhojë statistika asnjansë, transparente dhe të përditësuara, të cilat ndihmojnë në gjykimin e përdoruesve për proceset e zhvillimit e transformimit në fushat ekonomiko-sociale të vendit;

Duke vlerësuar si shumë të rëndësishëm censin e bujqësisë, i cili ndër të tjera ka për qëllim të sigurojë informacion të përgjithshëm dhe të detajuar për të gjitha njësitë ekonomike bujqësore brenda territorit të Republikës së Shqipërisë, si dhe të krijojë regjistrin statistikor të njërive ekonomike bujqësore;

Duke vlerësuar se përdorimi i teknologjisë së informacionit është i rëndësishëm për të përmirësuar proceset e prodhimit statistikor dhe në të njëjtën kohë ndihmon në integrimin e burimeve të ndryshme të të dhënave dhe në përmirësimin e përpunimit të tyre;

Duke inkurajuar forcimin e bashkëpunimit të INSTAT-it me prodhuesit e statistikave zyrtare, si dhe shtimin e numrit të agjencive të sistemit statistikor kombëtar, në funksion të shtimit të numrit të statistikave;

Shqyrtoi veprimtarinë e Institutit të Statistikave për vitin 2025 dhe vlerëson:

Punën e bërë për hartimin e një kornize strategjike për përdorimin e metodave moderne në prodhimin statistikor, e cila synon të sigurojë statistika më të shpejta, më të detajuara dhe më të përshtatura me nevojat e përdoruesve, duke garantuar njëkohësisht standardizim metodologjik,

cilësi të lartë dhe integritet të të dhënave, në përputhje me praktikat evropiane dhe ndërkombëtare.

Punën e bërë për publikimet tematike “*Post Census*”, konkretisht analizat me tema: “Fëmijët dhe të rinjtë në Shqipëri”, “Romët dhe egjiptianët në Shqipëri”, si dhe “Profil i personave me aftësi të kufizuara në Shqipëri”, si analiza të cilat u përgjigjen nevojave të politikave publike, planifikimit vendor dhe kërkimit shkencor.

Punën e bërë si anëtar i grupit negociator, përgjegjës për Kapitullin 18 “Statistikat”, në kuadër të integritimit evropian.

Punën e bërë për përgatitjen e materialeve orientuese dhe tutoriale për përdorues joteknikë, si video shpjeguese, për përdorimin e *Geodata Hub* dhe *WebGIS*, dhe udhëzuesi për përdorimin e *Dashbordit* të bashkive, ku treguesit janë të gjithë të njëjtë dhe të disponueshëm për të 61 bashkitë, duke ofruar në këtë mënyrë mundësi krahasimi ndërmjet vetë njërive të vetëqeverisjes vendore.

Nënshkrimin e marrëveshjes së bashkëpunimit mes INSTAT-it dhe Shkollës Shqiptare të Administratës Publike (ASP), e cila synon zhvillimin e kapaciteteve të nëpunësve të administratës publike në fushën e statistikave zyrtare përmes organizimit të trajnimeve të integruara.

Punën e bërë në përditësimin dhe mbajtjen aktive të faqes zyrtare të INSTAT-it, si mjeti kryesor për shpërndarjen e informacionit statistikor zyrtar, i cili siguron akses të barabartë të publikut ndaj të dhënave dhe publikimeve të INSTAT-it.

Bashkëpunimin e INSTAT-it me institucionet e arsimit të lartë, institucionet shtetërore dhe ndërmarrjet private, me qëllim sigurimin e qasjes më të gjerë në burimet e të dhënave dhe rritjen e mbulueshmërisë së aktiviteteve të kërkimit dhe inovacionit. Në të njëjtën kohë konsideron të rëndësishëm zgjerimin e gamës së treguesve statistikorë të publikuar në faqen e tij zyrtare, duke ofruar të dhëna më të detajuara për aktivitetin kërkimor dhe inovativ të ndërmarrjeve dhe të institucioneve kërkimore në vend.

Kuvendi i Shqipërisë rekomandon që Instituti i Statistikave për vitin 2026 në përmbushje të detyrave të ngarkuara me ligj të angazhohet veçanërisht edhe në këto drejtime:

1. Të intensifikojë punën në kuadër të procesit të integritimit evropian për përafrimin brenda vitit 2027 të standardeve të reja të përcaktuara në

rregulloren (BE) 223/2009 për qeverisjen e të dhënave, përdorimin e të dhënave nga sektori i biznesit dhe të dhënave të tjera administrative në përmbushjen e piketave përkatëse të kapitullit 18 “Statistikat”.

2. Të marrë të gjitha masat e nevojshme lidhur me censin e ekonomive bujqësore duke vënë pranë Komisionit për Ekonominë, Punësimin dhe Financat kalendarin e punëve dhe burimet e financimit për çdo operacion. Pas miratimit të projektligjit “Për censin e bujqësisë” nga Kuvendi, t’i kërkohej menjëherë qeverisë mbështetja financiare për realizimin e censit të ekonomive bujqësore në përputhje edhe me *acquis*-in e BE-së.

3. Të paraqesë brenda vitit 2026 projektprogramin e statistikave zyrtare për periudhën 2027–2031 duke mbajtur në konsideratë prodhues të rinj të statistikave zyrtare dhe statistikatat lidhur me dhunën në familje;

4. Të ndërmarrë hapa për përmirësimin inovativ të infrastrukturës së prodhimit statistikor, përditësimin e sistemeve *hardware* dhe *software* të institucionit në bashkëpunim të ngushtë me Autoritetin Kombëtar për Sigurinë Kibernetike (AKSK), me qëllim forcimin e sigurisë ndaj sulmeve të mundshme kibernetike.

5. Gjatë vitit 2026, edhe me mbështetjen e donatorëve, të ketë prioritet të punës përditësimin e platformës së Objektivave për Zhvillim të Qëndrueshëm, duke shtuar të dhënat dhe duke zgjeruar mbulimin statistikor.

6. Të rrisë përpjekjet institucionale në drejtim të përmirësimit të përpilimit dhe transmetimit të të dhënave plotësisht në përputhje me ESA 2010, të intensifikojë në mënyrë të veçantë bashkëpunimin me Ministrinë e Financave dhe Bankën e Shqipërisë për të bërë të mundur adresimin e anomalive të konstatuara në të dhënat e raportuara për Procedurën e Deficitit të Tepruar (EDP) dhe Statistikat Financiare të Qeverisë (GFS) duke shtuar numrin e *datapoint*-eve që transmetohen në Eurostat.

7. Pas marrjes së informacionit të plotë nga Drejtoria e Përgjithshme e Shërbimit të Transportit Rrugor të marrë masa për organizimin gjatë vitit 2026 të anketës në shkallë të plotë për transportin rrugor të mallrave.

8. Të marrë masat e nevojshme për plotësimin e vendeve vakante në strukturën e miratuar në vitin 2025 për të garantuar funksionimin normal të institucionit. Duhet rritur përpjekjet për

përmirësimin e procesit të rekrutimit, shpërblimit të punonjësve dhe trajnimit të tyre, krijimit të një ambienti konkurrues, transparent për rritjen e tyre në detyrë, duke bërë të mundur krijimin e një stafi i cili ka eksperiencën dhe profesionalizmin e nevojshëm për përballimin e sfidave me të cilat përballlet institucioni.

9. Për të bërë të mundur zgjerimin, fuqizimin dhe përmirësimin e statistikave financiare monetare dhe ekonomike të ketë në vëmendje rritjen e bashkëpunimit ndërinstitucional, si dhe shtimin e numrit të agjencive të sistemit statistikor kombëtar.

10. T’i kushtojë rëndësi bashkëpunimit dhe komunikimit me Komisionin për Ekonominë, Punësimin dhe Financat. Ky komunikim/ bashkëpunim duhet të jetë i vazhdueshëm dhe më profesional.

11. Të bashkëpunojë me strukturat përgjegjëse të Kuvendit të Shqipërisë për zhvillimin dhe konsolidimin e metodologjisë së standardizuar të treguesve kyç të performancës, si bazë për monitorimin dhe vlerësimin e zbatimit të rekomandimeve të rezolutës së Kuvendit në funksion të llogaridhënies dhe mbikëqyrjes parlamentare. Ky angazhim të përmbushet brenda 3-mujorit të tretë të këtij viti.

12. Të sigurojë zbatimin në kohë të rekomandimeve dhe vendimeve të institucioneve të pavarura duke raportuar periodikisht çdo 4 muaj në Kuvend për masat e ndërmarra dhe statusin e zbatimit të tyre në përmbushje të detyrimeve institucionale, si dhe standardeve evropiane.

13. Të konsolidojë mekanizmat e transparencës institucionale, duke forcuar funksionin e Koordinatorit për të Drejtën e Informimit dhe duke garantuar publikimin e informacionit sipas standardeve të të dhënave të hapura dhe ripërdorimit të informacionit të sektorit publik.

Miratuar në datën 16.7.2026.

KRYETAR
Niko Peleshi

REZOLUTË**PËR VLERËSIMIN E VEPRIMTARISË SË
AUTORITETIT TË KOMUNIKIMEVE
ELEKTRONIKE DHE POSTARE PËR
VITIN 2025 DHE REKOMANDIMET
PËR VITIN 2026****Kuvendi i Shqipërisë,**

Duke njohur AKEP-in si autoritet i pavarur në mbikëqyrjen e tregut të komunikimeve elektronike dhe postare, si dhe për ruajtjen e ekuilibrit ndërmjet interesave të konsumatorëve, shtetit dhe sipërmarrësve në këtë sektor;

Duke theksuar rëndësinë e një bashkëpunimi ndërinstitucional të strukturave përgjegjëse për implementimin sa më parë të numrit 112 të emergjencave si një kërkesë e përsëritur edhe në rekomandimet e raportprogresit të KE-së;

Duke theksuar rëndësinë e rritjes dhe përmirësimit të sigurisë kibernetike, mbikëqyrjen rregullatore të qëndrueshmërisë, pacenueshmërisë dhe integritetit të rrjeteve dhe shërbimeve të komunikimeve elektronike në vend;

Duke theksuar se nxitja e investimeve duhet të ketë në fokus zhvillimin e qëndrueshëm digjital të vendit, rritjen e cilësisë së shërbimit, garantimin e të drejtave të konsumatorëve, si dhe nxitjen e konkurrencës së ndershme dhe të lirë në treg;

**Shqyrtoi veprimtarinë e Autoritetit të
Komunikimeve Elektronike dhe Postare për
vitin 2025 dhe vlerëson:**

Gjatë vitit 2025 të ardhurat e shërbimeve celulare u rritën me rreth 4%, duke reflektuar një dinamizëm të vazhdueshëm në ofrimin e shërbimeve dhe rritjen e kërkesës për shërbime *broadband* dhe të dhëna celulare.

Punën e bërë në realizimin e analizës së tregut të shërbimeve postare dhe lëshimin e autorizimit të ri individual për subjektin “Posta Shqiptare” sh.a. për Shërbimin Universal në këtë treg. Autorizimi i ri përmban detyrime të qarta për modernizimin e rrjetit, rritjen e cilësisë së shpërndarjes dhe mbajtjen e tarifave në nivele të përballueshme, duke synuar formalizmin e mëtejshëm të tregut dhe mbrojtjen e përdoruesve.

Punën e bërë për rregulloren e re të portabilitetit të numrit, bazuar edhe në përcaktimet e reja ligjore të ligjit nr. 54/2024, “Për komunikimet elektronike në Republikën e Shqipërisë”. Rregullorja e re është

miratuar tashmë me vendimin e Këshillit Drejtues nr. 2, datë 2.2.2026.

Punën e bërë për miratimin e ndryshimeve rregullatore, të cilat përcaktojnë masat teknike dhe organizative, si dhe politikat që duhet të ndërmerren nga sipërmarrësit në kuadër të garantimit të sigurisë dhe integritetit të rrjeteve dhe/ose shërbimeve të komunikimeve elektronike.

Punën e bërë për nënshkrimin e Marrëveshjes së Bashkëpunimit me Inspektoratin Shtetëror të Mbikëqyrjes së Tregut (ISHMT), e cila përmes forcimit të bashkëpunimit institucional, si dhe shkëmbimit të informacionit dhe koordinimit të veprimeve synon rritjen e efikasitetit dhe përmbushjen e objektivave të përbashkët në fushat e kompetencës së dy institucioneve.

Punën e bërë nga AKEP-i, si dhe takimet e organizuara me ofruesit e shërbimeve dhe institucionet përkatëse në funksion të transparencës institucionale, por edhe të nevojës për marrjen e mendimeve, propozimeve dhe komenteve të grupeve të interesit për hartimin e kuadrit nënligjor.

**Kuvendi i Shqipërisë rekomandon që
Autoriteti i Komunikimeve Elektronike dhe
Postare për vitin 2026, në përmbushje të
detyrave të ngarkuara me ligj, të angazhohet
veçanërisht edhe në këto drejtime:**

1. Të bashkëpunojë ngushtë dhe të ofrojë të gjithë informacionin e nevojshëm për Autoritetin e Konkurrencës, në kuadër të procesit të hetimit të filluar nga Autoriteti i Konkurrencës në tregun e ofrimit të shërbimeve celulare me pakicë për të bërë të mundur një vlerësim sa më të drejtë të shqetësimeve të konsumatorëve në tregun e ofrimit të shërbimeve mobile me pakicë, në funksion të rritjes së cilësisë së shërbimit konsumator dhe nxitjes së konkurrencës efektive në treg.

2. Të rrisë përpjekjet institucionale duke bërë të mundur që përmes politikave rregullatore, nga njëra anë, të përmirësojë dhe të nxisë konkurrencën efektive në tregun e komunikimeve elektronike dhe mobile dhe, nga ana tjetër, të krijojë lehtësitë e nevojshme për futjen në treg të MVNO-ve, prezenca e të cilave do të ishte një faktor i rëndësishëm në nxitjen, rritjen e konkurrencës dhe shmangien e një tregu duopol.

3. Të vijojë të ndjekë me përparësi zbatimin e planit të veprimit për sistemin e kabllove ajrore, duke bashkëpunuar ngushtësisht me institucionet qendrore, bashkitë e vendit, OSSH-në dhe

operatorët e tregut të komunikimeve elektronike. Të nxisë bashkëpërdorimin e infrastrukturës, me qëllim reduktimin e kostove të ndërtimit dhe shmangien e mbivendosjes së rrjeteve të komunikimeve elektronike. Të angazhohet në zgjidhjen e mosmarrëveshjeve midis palëve të përfshira në këtë proces.

4. Të vijojë në bashkëpunim me Autoritetin e Mediave Audiovizive (AMA) dhe institucionet e tjera përgjegjëse ndjekjen me prioritet të procesit të lirimit të brezit Digjital Dividend II (DD2), me qëllim vënien në dispozicion të brezit 700 MHz për zhvillimin e rrjeteve 5G dhe zgjerimin e mbulimit me shërbime të komunikimeve elektronike me brez të gjerë në të gjithë territorin e vendit.

5. Të vijojë ndërmarrjen e masave rregullatore për nxitjen e investimeve në rrjetet me kapacitet shumë të lartë, përfshirë rrjetet 5G, forcimin e konkurrencës efektive në tregun e komunikimeve elektronike, në përputhje me ligjin nr. 54/2024, “Për komunikimet elektronike në Republikën e Shqipërisë”, dhe praktikën më të mira të Bashkimit Evropian.

6. Pas lëshimit të autorizimit të ri individual për subjektin “Posta Shqiptare” sh.a. për Shërbimin Universal, të ndjekë dhe të monitorojë detyrimet e përcaktuara në autorizim për modernizimin e rrjetit, rritjen e cilësisë së shpërndarjes dhe mbajtjen e tarifave në nivele të përballueshme, që synojnë formalizmin e mëtejshëm të tregut dhe mbrojtjen e përdoruesve.

7. Në bashkëpunim me strukturat tatimore dhe në funksion të një konkurrence të ndershme në fushën e shërbimeve postare, të vijojë monitorimin e subjekteve që ushtrojnë aktivitetet në këtë fushë, në kundërshtim me përcaktimet e legjislacionit për shërbimet postare në Republikën e Shqipërisë, duke identifikuar rastet e shkeljeve dhe duke marrë masat përkatëse konform legjislacionit në fuqi.

8. Pas miratimit të rregullores së re të portabilitetit të numrit, AKEP-i të monitorojë me rigorozitet zbatimin e ndryshimeve të bëra në rregullore nga ana e dy operatorëve, në mënyrë që procesi i portimit të numrit të jetë një proces i thjeshtë, efektiv dhe mbrojtës të drejtat e përdoruesve fundorë.

9. Në kuadër të garantimit e ruajtjes së integritetit dhe sigurisë së rrjeteve publike të komunikimeve elektronike, duke u bazuar në ndryshimet e reja rregullatore, të cilat përcaktojnë masat teknike dhe

organizative që duhet të marrin këta sipërmarrës, si dhe politikat që ata duhet të ndjekin, AKEP-i të kryejë auditime dhe inspektime të vazhdueshme për zbatimin e këtyre masave dhe ndryshimeve nga ofruesit e shërbimeve të komunikimeve elektronike.

10. Të vijojë hartimin, miratimin dhe përditësimin e akteve nënligjore në zbatim të ligjit nr. 54/2024, “Për komunikimet elektronike në Republikën e Shqipërisë”, me qëllim garantimin e zbatimit të plotë dhe efektiv të kuadrit të ri ligjor, në përputhje me *acquis*-n e Bashkimit Evropian dhe zhvillimet teknologjike të sektorit.

11. Të bashkëpunojë ngushtë me Ministrinë e Infrastrukturës dhe Energjisë dhe me aktorë të tjerë për ndryshimet e nevojshme ligjore, të cilat mundësojnë harmonizim të plotë të legjislacionit të Shqipërisë me legjislacionin e Bashkimit Evropian, për të bërë të mundur fillimin e RLAH (*Roaming Like At Home*) midis dy palëve, si një proces i cili do të sillte përfitime për lëvizjen e lirë të qytetarëve, do të përmirësonte klimën e biznesit midis Republikës së Shqipërisë dhe vendeve të Bashkimit Evropian dhe do të ishte një hap i rëndësishëm drejt integritetit në tregun unik digjital të BE-së.

12. Të bashkëpunojë ngushtë me Ministrinë e Infrastrukturës dhe Energjisë në kuadër të procesit të përafrimit të legjislacionit shqiptar me *acquis*-n e BE-së, si dhe masave të parashikuara në Agjendën e Reformave për transpozimin e Aktit të Shërbimeve Digjitale (DSA) dhe Aktit të Infrastrukturës Gigabit (GiA) në legjislacionin shqiptar.

13. Duke iu referuar praktikave më të mira evropiane, të vlerësojë mundësinë e krijimit të një platforme publike për krahasimin e tarifave dhe cilësisë (e cila krahason tarifat mobile dhe fikse; përfshin cilësinë e shërbimit; mundëson krahasim të internetit mobil, SMS etj.), me qëllim rritjen e transparencës së tregut, fuqizimin e konsumatorit dhe nxitjen e konkurrencës mes operatorëve.

14. Pas monitorimeve të kryera dhe evidentimit të zonave/akseve rrugore ku ka mangësi në mbulim ose cilësi shërbimi dhe pas kërkesave drejtuar operatorëve për marrjen e masave për optimizimin e konfigurimit të antenave ekzistuese, rritjen e kapaciteteve të rrjetit apo edhe vendosjen e stacioneve provizore të transmetimit për të përballuar ngarkesën e shtuar të trafikut, të ndjekë me rigorozitet plotësimin dhe zbatimin e kërkesave që rregullatori u ka drejtuar operatorëve.

15. Të bashkëpunojë me strukturat përgjegjëse të Kuvendit të Shqipërisë për zhvillimin dhe konsolidimin e metodologjisë së standardizuar të treguesve kyç të performancës, si bazë për monitorimin dhe vlerësimin e zbatimit të rekomandimeve të rezolutës të Kuvendit, në funksion të llogaridhënies dhe mbikëqyrjes parlamentare. Ky angazhim të përmbushet brenda 3-mujorit të tretë të këtij viti.

16. Të forcojë dhe të institucionalizojë bashkëpunimin ndërinstitucional me Autoritetin e Mediave Audiovizive, Prokurorinë e Përgjithshme, Policinë e Shtetit, Drejtorinë e Përgjithshme të Tatimeve, Drejtorinë e Përgjithshme të Doganave, Drejtorinë e të Drejtës së Autorit dhe Inspektoratin Shtetëror të Mbikëqyrjes së Tregut përmes nënshkrimit të një memorandumi bashkëpunimi, me qëllim rritjen e koordinimit për parandalimin dhe luftën kundër piraterisë digjitale, mbrojtjen e të drejtave të pronësisë intelektuale dhe forcimin e sigurisë në hapësirën digjitale. Brenda 30 ditëve nga miratimi i kësaj rezolute, të informojë Kuvendin për masat e ndërmarra për zbatimin e këtij rekomandimi.

17. Duke pasur parasysh rëndësinë e sektorit të turizmit në ekonominë e vendit, të punojë për nënshkrimin e një memorandumi bashkëpunimi me Ministrinë e Turizmit, Kulturës dhe Sportit për të bërë të mundur krijimin e një baze të dhënash/inventari të mbulimit me shërbimin internet të njëjësive akomoduese dhe atraksioneve turistike në vend dhe në të njëjtën kohë vlerësimin e mundësive për ofrimin e këtij shërbimi në këto zona.

Miraturar në datën 16.7.2026.

KRYETAR
Niko Peleshi

REZOLUTË

PËR VLERËSIMIN E VEPRIMTARISË SË RADIOTELEVISIONIT SHQIPTAR PËR VITIN 2025 DHE REKOMANDIMET PËR VITIN 2026

Kuvendi i Shqipërisë,

Duke vlerësuar rolin e RTSH-së në drejtim të përmbushjes së misionit të saj, realizimit të shërbimeve cilësore të radios dhe televizionit për të informuar, edukuar dhe argëtuar publikun duke i

shërbyer kombit, të gjitha grupeve të shoqërisë, përfshirë edhe pakicat kombëtare;

Duke njohur përpjekjet e RTSH-së për realizimin e programeve cilësore, ofrimin e një game të gjerë projektesh në interes të grupeve të ndryshme sociale, rritjen e audiencës dhe shtrirjen sa më të madhe në vend;

Duke konsideruar se veprimtaria e RTSH-së është kryer në përputhje të plotë me detyrimin për të pasur nga ana e saj një mbulim të paanshëm dhe të balancuar të lajmeve të vendit dhe atyre ndërkombëtare, duke bërë të mundur rritjen e besimit të publikut;

Vlerëson se Radiotelevizioni Shqiptar gjatë vitit 2025:

Ka pasur transmetim në strukturën programore të RTSH-së me 15 kanale televizive dhe 11 radiofonike duke mbuluar mbi 95% të territorit me programacion të shumëllojshëm, me qëllim plotësimin e misionit informues, edukues dhe argëtues.

Ka qenë i angazhuar për ndërmarrjen e procesit paraprak të hartimit të një plani strategjik në bashkëpunim me *European Broadcasting Union* (EBU), me fokus ristrukturimin organizativ, transformimin digjital dhe përmirësimin e përmbajtjes programore.

Ka rritur nivelin e transparencës institucionale dhe miratimit të akteve administrative, të cilat synojnë forcimin e standardeve të qeverisjes së brendshme dhe funksionimit institucional.

Ka marrë masa për stabilizimin e situatës financiare duke sjellë ulje të pjesshme të detyrimeve të prapambetura.

Ka forcuar diversitetin kulturor përmes transmetimit të përmbajtjeve programore, duke garantuar përfshirje të barabartë për të gjithë qytetarët dhe komunitetet.

Kuvendi rekomandon që Radiotelevizioni Shqiptar për vitin 2026 të angazhohet në këto drejtime:

1. Të miratojë brenda 3-mujorit të tretë të këtij viti planin strategjik të shoqëruar me objektiva të matshëm, indikatorë performance dhe mekanizma raportimi periodik 6-mujor për Kuvendin.

2. Të racionalizohet portofoli i kanaleve televizive dhe radiofonike drejt një numri më të vogël me identitet të qartë editorial, duke shmangur mbivendosjet dhe duke përafruar numrin e kanaleve me kapacitete reale prodhuese dhe financiare.

3. Të paraqesë në Kuvend një plan operacional dhe financiar të dedikuar për përfundimin e

digjitalizimit të arkivit me kërkesa eksplicite buxhetore për të shmangur degradimin e pakthyeshmë të fondit të arkivit kombëtar brenda muajit tetor të këtij viti.

4. Në bashkëpunim me Kuvendin, të ridimensionojë kanalën që transmeton programacion për Kuvendin në funksion të informimit, konsultimit publik dhe edukimit qytetar për procesin legjislativ.

5. Të forcohet pavarësia institucionale dhe editoriale dhe të ndërmerren masa konkrete për garantimin e pluralizmit editorial ,në përputhje me standardet evropiane.

6. Të rrisë transparencën përmes publikimit të vendimeve dhe dokumentacionit shoqërues të organeve drejtuese, si dhe të aseteve që RTSH-ja administron.

7. Të trajtohet si prioritet i menjëhershëm modernizimi i infrastrukturës teknike duke investuar për zëvendësimin e pajisjeve të amortizuara dhe zgjerimin e kapaciteteve prodhuese.

8. Të angazhohet në hartimin e një plani financiar, me qëllim riekulibrimin e strukturës së shpenzimeve dhe sigurimin e burimeve për investimet strategjike dhe t'ia përcjellë Kuvendit brenda muajit tetor të këtij viti.

9. Të investojë në kualifikimin profesional të gazetarëve dhe stafit teknik në bashkëpunim me EBU-në dhe partnerët ndërkombëtarë.

10. Të rrisë investimet në prodhimet origjinale shqiptare në fushën e informacionit, dokumentarit, kulturës, historisë, edukimit dhe programeve për fëmijë dhe të rinj.

11. Të krijojë një sistem të aksesueshëm për studiuesit, institucionet arsimore dhe publikun për konsultimin e arkivit të digjitalizuar, duke respektuar të drejtat e autorit dhe ligjet në fuqi.

12. Të bashkëpunojë me strukturat përgjegjëse të Kuvendit të Shqipërisë për zhvillimin dhe konsolidimin e metodologjisë së standardizuar të treguesve kyç të performancës si bazë për monitorimin dhe vlerësimin e zbatimit të rekomandimeve të rezolutës së Kuvendit në funksion të llogaridhënies dhe mbikëqyrjes parlamentare. Ky angazhim të përmbushet brenda 3-mujorit të tretë të këtij viti.

Miratuar në datën 16.7.2026.

KRYETAR
Niko Peleshi

REZOLUTË

PËR VLERËSIMIN E VEPRIMTARISË SË AUTORITETIT TË MEDIAVE AUDIOVIZIVE PËR VITIN 2025 DHE REKOMANDIMET PËR VITIN 2026

Kuvendi i Shqipërisë,

Duke njohur AMA-n si një institucion të pavarur dhe autoritet rregullator në fushën e shërbimeve të transmetimeve audio dhe audiovizive dhe shërbimeve të tjera mbështetëse në territorin e Republikës së Shqipërisë;

Duke vlerësuar se ndryshimet e fundit në ligjin e medias e përafrojnë më tej këtë ligj me standardet e BE-së duke u fokusuar në forcimin e transparencës së pronësisë së mediave dhe të financimit të mediave përmes fondeve publike të alokuara për reklamat shtetërore dhe shumës totale vjetore të të ardhurave nga reklamat të përfituara nga autoritetet publike ose nga entitete të vendeve të treta;

Duke theksuar nxitjen dhe mbështetjen e standardeve profesionale të transmetimeve audiovizive përmes praktikave më të mira ndërkombëtare;

Shqyrtoi veprimtarinë e Autoritetit të Mediave Audiovizive për vitin 2025 dhe vlerëson:

Kontributin për ndryshimet në ligjin e medias, të cilat e përafrojnë këtë ligj me standardet e BE-së duke u fokusuar në forcimin e transparencës së pronësisë së mediave dhe të financimit të mediave përmes fondeve publike të alokuara për reklamat shtetërore dhe shumës totale vjetore të të ardhurave nga reklamat të përfituara nga autoritetet publike ose nga entitete të vendeve të treta.

Punën e bërë në fushën e edukimit mediatik, si një investim afatgjatë dhe një nga prioritetet e punës së AMA-s dhe në njëjtën kohë si një instrument kryesor parandalues për mbrojtjen e interesit publik, dhe rritjen e ndërgjegjësimit të publikut, veçanërisht të të rinjve dhe fëmijëve ndaj rreziqeve të mjedisit audioviziv dhe digjital.

Bashkëpunimin e AMA-s me rrjetin X, një nga platformat e mëdha *online*, për të mbikëqyrur dhe ndjekur me prioritet çdo përmbajtje të dëmshme në gjuhën shqipe, ku shfaqet apo nxitet dhunë e çdo lloji, me gjuhë urrejtje, përmbajtje që shkelin të drejtat e fëmijëve dhe komuniteteve, liritë dhe të drejtat themelore të njeriut etj.

Ekspertizën e specializuar të ofruar nga AMA në kuadër të Platformës së Dialogut, si mekanizëm konsultimi dhe bashkëpunimi me ekspertë dhe aktorë të sektorit të medias për paketën e ndryshimeve të nevojshme në ligjin e medias dhe për afrimin e tij me standardet e kërkuara nga BE-ja.

Punën e bërë për respektimin e të drejtave të transmetimit, veçanërisht monitorimin e rrjeteve *online*, duke identifikuar dhe bllokuar një sërë rastesh të përdorimit të serverave të ndryshëm që përdorëshin për shpërndarjen dhe shitjen e produkteve audiovizive në mënyrë pirate.

Punën e bërë përmes aktiviteteve informuese dhe ndërgjegjësuere me nxënës të shkollave të mesme, duke e shtrirë këtë program jo vetëm në Tiranë, por edhe në rrethe. Këto aktivitete lidhen drejtpërdrejt me sigurinë dhe mirëqenien e të rinjve në mjedisin mediatik dhe digjital për një mjedis të pastër, pa dhunë e urrejtje.

Nënshkrimin e dy marrëveshjeve të bashkëpunimit nga AMA përkatësisht me Inspektoratin Shtetëror të Mbikëqyrjes së Tregut, e cila ka për qëllim të parandalojë shkeljen e të drejtave të transmetimit dhe të ndihmojë në ndërgjegjësimin për respektimin e të drejtës së autorit, dhe me Inspektoratin Shtetëror të Punës dhe Shërbimeve Shoqërore, e cila synon forcimin e bashkëpunimit mes dy institucioneve për marrjen e masave me qëllim rritjen e informimit dhe ndërgjegjësimin në sektorin e mediave audiovizive, që lidhen me kushtet e punës, mbrojtjen e punëmarrësve në ushtrimin e profesionit të tyre, pagat, sigurimet dhe mirëqenien në punë.

Punën e bërë për implementimin e programit *software* të dedikuar për Regjistrin e Monitorimit dhe Analizimit të të Dhënave si një hap të rëndësishëm drejt modernizimit të proceseve të mbledhjes, administrimit dhe analizimit të të dhënave për tregun audioviziv dhe rritjes së efektivitetit të punës së institucionit.

Kuvendi i Shqipërisë rekomandon që Autoriteti i Mediave Audiovizive për vitin 2026 në përmbushje të detyrave të ngarkuara me ligj të angazhohet veçanërisht edhe në këto drejtime:

1. Me ndryshimet e reja ligjore të ketë prioritet të punës së saj gjatë vitit në vijim implementimin e databazës kombëtare të pronësisë mediatike, që përmban informacionin e përcaktuar në nenin 33/1 të ligjit nr. 15/2026 “Për disa ndryshime në ligjin nr.

97/2013 ‘Për mediat audiovizive në Republikën e Shqipërisë’”, i ndryshuar.

2. Të vijojë të japë kontribut konkret në ndryshimet e pritshme ligjore në paketën e medias, ndryshime të cilat synojnë për afrimin e legjislacionit tonë me atë të Bashkimit Evropian.

3. Të implementojë në faqen kryesore zyrtare seksionin “Për persona me aftësi të kufizuara”, pjesë e të cilit të jetë edhe një formular i thjeshtuar kontakti ku përfshihen informacione mbi të drejtat e aksesit dhe shërbimet publike të AMA-s, kontaktin e personit të caktuar brenda institucionit për trajtimin e kërkesave, ankesave dhe asistencës ndaj kësaj kategorie, informacione praktike për përdorimin e mjeteve të aksesueshmërisë në faqen zyrtare, në mënyrë që të garantojë një qasje të barabartë në informacion, në përputhje me kërkesat ligjore dhe standardet ndërkombëtare.

4. Me qëllim përmbushjen e standardeve ligjore kombëtare dhe ndërkombëtare për aksesueshmërinë digjitale, si dhe rritjen e transparencës dhe qasjes së barabartë në informacion publik, të ndërmarrë një proces të standardizimit të strukturës vizuale dhe funksionale të faqes zyrtare, i cili do të përfshijë unifikimin e menusë së navigimit dhe strukturës së informacionit, harmonizimin e dizajnit grafik në të gjitha faqet dhe nënfaqet, integrimin e funksioneve të aksesueshmërisë në çdo seksion të faqes, optimizimin e kodimit të faqes për pajtueshmëri me lexues automatikë dhe teknologji asistive (*screen readers*).

5. Rritja e numrit të ankesave (me afro 24% nga viti i kaluar) tregon nga njëra anë rritjen e ndjeshmërisë së opinionit publik lidhur me përmbajtjet që mediat audiovizive transmetojnë, rritjen e besueshmërisë së publikut tek AMA, por në të njëjtën kohë është edhe tregues për domosdoshmërinë e zhvillimit të mëtejshëm të procesit të edukimit mediatik, me synim forcimin e audiencave në mirinformim, vendimmarrje dhe mbrojtjen nga fenomenet negative dhe përmbajtjeve të dëmshme në transmetimet audiovizive.

6. Të vlerësohen mundësitë teknike, operacionale dhe financiare për ngritjen dhe funksionalizimin gradual të një Studioje Monitorimi në AMA, me qëllim forcimin e kapaciteteve institucionale për monitorimin, analizën dhe vlerësimin e përmbajtjeve mediatike, në përputhje

me prioritetet strategjike dhe mundësitë buxhetore të institucionit.

7. Të bashkëpunojë me strukturat përgjegjëse të Kuvendit të Shqipërisë për zhvillimin dhe konsolidimin e metodologjisë së standardizuar të treguesve kyç të performacës si bazë për monitorimin dhe vlerësimin e zbatimit të rekomandimeve të rezolutës së Kuvendit në funksion të llogaridhënies dhe mbikëqyrjes parlamentare. Ky angazhim të përmbushet brenda tremujorit të tretë të këtij viti.

8. Të forcojë dhe institucionalizojë bashkëpunimin ndërinstitucional me Autoritetin e Komunikimeve Elektronike dhe Postare, Prokurorinë e Përgjithshme, Policinë e Shtetit, Drejtorinë e Përgjithshme të Tatimeve, Drejtorinë e Përgjithshme të Doganave, Drejtorinë e të Drejtës së Autorit dhe Inspektoratin Shtetëror të Mbikëqyrjes së Tregut përmes nënshkrimit të një memorandumit bashkëpunimi, me qëllim rritjen e koordinimit për parandalimin dhe luftën kundër piraterisë digjitale, mbrojtjen e të drejtave të pronësisë intelektuale dhe forcimin e sigurisë në hapësirën digjitale. Brenda 30 ditëve nga miratimi i kësaj rezolute, të informojë Kuvendin për masat e ndërmarra për zbatimin e këtij rekomandimi.

Miraturar në datën 16.7.2026.

KRYETAR
Niko Peleshi

REZOLUTË

PËR VLERËSIMIN E VEPRIMTARISË SË ENTIT RREGULLATOR TË ENERGJISË PËR VITIN 2025 DHE REKOMANDIMET PËR VITIN 2026

Kuvendi i Shqipërisë,

Duke njohur Entin Rregullator të Energjisë, si rregullatori i vetëm dhe i pavarur për mbikëqyrjen e funksionimit të tregut të energjisë elektrike e të gazit natyror, si dhe për ruajtjen e ekuilibrit ndërmjet interesave të konsumatorëve, shtetit dhe sipërmarrësve në këtë sektor;

Duke vlerësuar si veçanërisht të rëndësishme rritjen e prodhimit të energjisë nga burime të rinovueshme, ku energjia nga burimet fotovoltaike tashmë përfaqëson rreth 18% të kapacitetit të

instaluar në vend dhe gjatë vitit 2025 gjeneroi një prodhim prej 832.3 GWh, një hap i rëndësishëm drejt një sistemi energjetik të diversifikuar, më të pastër dhe më të qëndrueshëm;

Duke vlerësuar se sistemi energjetik shqiptar ka vijuar të përmirësojë performancën e tij dhe konkretisht në sistemin e transmetimit të operuar nga OST sh.a., humbjet teknike u ulën në 1.9%, ndërkohë në rrjetin e shpërndarjes të administruar nga OSSH sh.a., humbjet zbritën në 16.96%;

Duke konsideruar që një liberalizim i mëtejshëm i tregut të energjisë elektrike synon një siguri më të lartë furnizimi dhe një zhvillim më të mirë të tregut të energjisë elektrike;

Shqyrtoi veprimtarinë e Entit Rregullator të Energjisë për vitin 2025 dhe vlerëson:

Vendimmarrjen në lidhje me çmimet e shitjes me pakicë të energjisë elektrike për klientët fundorë për vitin 2025, ulja e çmimit ka impakt të drejtpërdrejtë në afro 87% të klientëve familjarë, konsumi i të cilëve është nën 700 kWh/muaj.

Punën e bërë për të adresuar sfidat që lidhen me promovimin dhe integrimin e projekteve për impiantet e prodhimit të energjisë elektrike për vetëprodhuesit. Rritja e prodhimit të energjisë nga impiantet fotovoltaike (11% të prodhimit total vendas për vitin 2025) përmirëson sigurinë energjetike të vendit duke diversifikuar burimet e energjisë.

Punën e bërë për fushatat promovuese për modalitetet e funksionimit të Platformës së Krahasimit të Çmimeve (PCT) në tregun e lirë, si një hap të rëndësishëm, i cili siguron transparencë dhe konkurrencë në treg, duke mbrojtur interesat e konsumatorëve.

Rritjen e aktivitetit të tregtimit të bursës ALPEX, si në numër të ofertave, ashtu dhe në volumen e tyre, të cilat arrijnë në gati 9.5 % të totalit të tregut (për zonën e Shqipërisë).

Punën e bërë për miratimin e “Strategjisë për ndërgjegjësimin mbi kursimin e energjisë dhe përdorimin e burimeve alternative për vitet 2025–2030”, e cila përcakton objektivat, masat dhe instrumentet që do të përdoren për të rritur ndërgjegjësimin e publikut për kursimin e energjisë dhe për të promovuar përdorimin e burimeve alternative të energjisë.

Punën e bërë për miratimin e ndryshimeve në standardet e cilësisë së shërbimit për sistemin e transmetimit. Ndryshimet e bëra përfshijnë

treguesit, që lidhen me performancën dhe sigurinë e rrjetit të transmetimit të operuar nga OST sh.a. dhe ndikojnë në përmirësimin e cilësisë për konsumatorët.

Kuvendi i Shqipërisë rekomandon që Enti Rregullator i Energjisë për vitin 2026 në përmbushje të detyrave të ngarkuara me ligj të angazhohet veçanërisht edhe në këto drejtime:

1. Në kuadër të mbrojtjes së të drejtave të konsumatorëve dhe të përmirësimit të shërbimeve të operatorëve të energjisë, të rrisë përpjekjet që brenda vitit 2026 Platforma Digjitale për trajtimin dhe gjurmimin e zgjidhjes së ankesave të konsumatorëve të jetë funksionale dhe në shërbim të konsumatorëve, duke bërë të mundur jo vetëm adresimin *online* të ankesave, por edhe ndjekjen në çdo kohë të procesit të shqyrtimit nga ERE, adresimit të kërkesave të ERE-s tek të licencuarit, përgjigjen e të licencuarit e deri në përfundimin e procesit.

2. Të marrë masa rregullatore për përmirësimin e standardeve të cilësisë së shërbimit në sistemin e shpërndarjes së energjisë, duke synuar rritjen e treguesve të performancës, uljen e kohës mesatare të ndërprerjes, si dhe përmirësimin e treguesve, që lidhen me cilësinë e shërbimit ndaj konsumatorëve dhe furnizimin e tyre me energji në parametra teknike sipas standardeve.

3. Në kuadër të harmonizimit të legjislacionit kombëtar me *acquis*-n e BE-së, të vijoje përpjekjet dhe bashkëpunimin me të gjithë aktorët për të bërë të mundur transpozimin e Paketës së Integritetit të Energjisë (EIP), si dhe liberalizimin e plotë të tregut me pakicë të energjisë elektrike.

4. Gjatë procesit të shqyrtimit të planeve të investimeve të OSSH-së dhe OST-së, të ketë në fokus, nga njëra anë, rritjen e kapaciteteve transmetuese, përmirësimin e fleksibilitetit operacional të sistemit elektroenergjetik dhe njëkohësisht të fokusohet edhe në garantimin e një furnizimi sipas standardeve cilësore, të qëndrueshëm dhe të pandërprerë në zonat me intensitet të lartë zhvillimi, përfshirë edhe zonat turistike.

5. Me hyrjen në fuqi të metodologjisë “Për vlerësimin e gatishmërisë së tregut të ditës në avancë të energjisë elektrike”, me qëllim për të siguruar kushte të favorshme për pjesëmarrjen e aktorëve të ndryshëm dhe integrimin e burimeve të rinovueshme në sistemin energjetik, të marrë masa për të kryer vlerësimin e parë të gatishmërisë së

tregut, duke marrë parasysh ndër të tjera edhe tregun e bashkuar Shqipëri–Kosovë.

6. Të forcojë monitorimin e Bursës ALPEX, duke vlerësuar indikatorët e transparencës, konkurrencës dhe efikasitetit të tregut dhe të ndërmarrë veprime rregullatore kur vërehen devijime nga standardet dhe në të njëjtën kohë të vijoje përpjekjet për rritjen e volumit të tregutit të bursës ALPEX, në funksion të një tregu transparent, i cili nxit investimet në Energjinë e Rinovueshme dhe rrit konkurrencën e ndershme.

7. Të marrë masa për krijimin e një sistemi me *template* të standardizuar për raportimin e balanceve energjetike nga operatorët e licencuar, për të bërë të mundur krijimin e një baze të dhënash më të saktë dhe më të konsoliduar për t’u analizuar, e cila ndikon në përmirësimin e inspektimeve të rregullatorit.

8. Të punojë për zhvillimin e një hapësire të dedikuar në faqen zyrtare të institucionit, ku të publikohen materiale informuese dhe udhëzuese për eficiencën e energjisë, të cilat kanë si qëllim informimin e publikut dhe aktorëve të tregut, duke kontribuar në rritjen e transparencës dhe në promovimin e praktikave të mira për përdorimin racional të energjisë.

9. Të marrë masat që menjëherë pas miratimit të metodologjisë nga Këshilli i Ministrave të miratojë çmimin e energjisë elektrike të prodhuar nga vetëprodhuesit, si dhe të luajë një rol proaktiv dhe të intensifikojë bashkëpunimin me të gjithë aktorët dhe palët e interesit, me qëllim adresimin e sfidave dhe standardizimin e proceseve që lidhen me promovimin dhe integrimin e projekteve të vetëprodhuesve, duke rritur sigurinë energjetike dhe uljen e ekspozimit të sistemit ndaj kushteve klimatike.

10. Të bashkëpunojë me strukturat përgjegjëse të Kuvendit të Shqipërisë për zhvillimin dhe konsolidimin e metodologjisë së standardizuar të treguesve kyç të performancës, si bazë për monitorimin dhe vlerësimin e zbatimit të rekomandimeve të rezolutës së Kuvendit, në funksion të llogaridhënies dhe mbikëqyrjes parlamentare. Ky angazhim të përmbushet brenda 3-mujorit të tretë të këtij viti.

Miraturar në datën 16.7.2026.

KRYETAR
Niko Peleshi

REZOLUTË

PËR VLERËSIMIN E VEPRIMTARISË SË ENTIT RREGULLATOR TË UJIT PËR VITIN 2025 DHE REKOMANDIMET PËR VITIN 2026

Kuvendi i Shqipërisë,

Duke njohur Entin Rregullator të Ujit si një institucion të pavarur publik, përgjegjës për rregullimin dhe mbikëqyrjen e sektorit të furnizimit me ujë dhe largimit e përpunimit të ujërave të ndotura në nivel kombëtar;

Duke theksuar se, përveç rolit rregullator dhe asistues të ERRU-së, është e nevojshme që çështjet rregullatore dhe të qëndrueshmërisë financiare të shoqërive të jenë në vëmendje të vazhdueshme edhe të institucioneve përgjegjëse të linjës, AKUK-së dhe njësisë të vetëqeverisjes vendore, në cilësinë e aksionarëve të shoqërive;

Duke vlerësuar si shumë të rëndësishëm forcimin e stabilitetit menaxherial në shoqëritë UK, si një faktor që kontribuon në përmirësimin gradual të performancës dhe në qëndrueshmërinë afatgjatë të shërbimeve;

Duke theksuar faktin se sfidat e sektorit UK, si dhe reforma e ndërmarrë nga qeveria në këtë sektor, e bëjnë të domosdoshëm miratimin sa më parë të ligjit të ri, duke i dhënë ERRU-së kompetencat e nevojshme të rregullatorit të sektorit, si dhe duke rritur pavarësinë e tij institucionale;

Shqyrtoi veprimtarinë e Entit Rregullator të Ujit për vitin 2025 dhe vlerëson:

Punën e bërë për miratimin dhe zbatimin e Planit të Biznesit 5-vjeçar për shoqëritë rajonale, si një instrument që krijon lidhje të drejtpërdrejtë ndërmjet strukturës tarifore, objektivave të performancës, programeve të investimeve dhe menaxhimit të aseteve dhe në të njëjtën kohë bën të mundur të analizohen tarifat në kuadër të një plani të integruar zhvillimi afatmesëm, duke forcuar përgjegjshmërinë e operatorëve dhe transparencën në përdorimin e burimeve financiare.

Punën e bërë për rekomandimet konkrete drejtuar shoqërive UK, për kryerjen e analizave të detajuara të eficiencës së energjisë, identifikimin e pajisjeve dhe sistemeve me konsum të lartë, si dhe ndërmarrjen e masave për uljen e konsumit, përfshirë investimet në pajisje me eficiencë të lartë dhe përdorimin e burimeve alternative të

rinovueshme, dhe inkurajon ERRU-në të vijojë të kërkojë rritjen e eficiencës së energjisë nga ana e shoqërive UK, pasi kostoja e energjisë elektrike mbetet një nga zërat kryesorë të kostove operative.

Punën e bërë për zbatimin e metodologjisë së tarifave dhe inkurajon ERRU-në që përgjatë vitit 2026, ku kemi për herë të parë shoqëri të cilave u mbaron periudha rregullatore, të aplikojë me rigorozitet “Pikët e vlerësimit të performancës” kur shoqëria UK vjen për herë të dytë për aplikim tarifor.

Punën e bërë për masat e marra që faqja e ERRU-së në internet apo edhe faqet e ERRU-së në rrjetet sociale të kenë në fokus konsumatorin, duke vendosur në faqen kryesore linkun ku konsumatorët mund të paraqesin ankesë në ERRU ose publikimet në postimet në rrjetet sociale të institucionit që lidhen me konsumatorin. Të gjitha këto masa nga njëra anë ndikojnë në rritjen e ndërgjegjësimit të konsumatorëve për të drejtat dhe detyrimet e tyre dhe nga ana tjetër forcojnë besimin e konsumatorit të rregullatorit.

Punën e bërë si pjesë raportuese e Grupit Ndërinstitucional të Punës për Integrimin Evropian (GNPIE), në raportimet periodike dhe në përgatitjet paraprake të Planit Kombëtar të Përafrimit me *acquis-in* e BE-së 2026–2027.

Kuvendi i Shqipërisë rekomandon që Enti Rregullator i Ujit për vitin 2026 në përmbushje të detyrave të ngarkuara me ligj të angazhohet veçanërisht edhe në këto drejtime:

1. Të kërkojë një planifikim të dedikuar financiar për investime të strukturuar dhe sistematike për instalimin e ujëmatësve në prodhim dhe në të njëjtën kohë të inkurajojë shoqëritë UK për aplikimin e tarifave me blloqe për të bërë të mundur uljen e konsumit mbi normë të ujit nga konsumatorët, veçanërisht në zonat rurale dhe konsumatorët jofamiljarë.

2. Me gjithë trendin e ngadaltë pozitiv gjatë vitit 2025, duke pasur parasysh që Uji pa të Ardhura vijon të mbetet në nivele të larta, të mos kufizohet vetëm në rekomandime drejtuar shoqërive UK për rritjen e matjes në burim dhe konsum, përmirësimin e faturimit, evidentimin e humbjeve reale dhe administrative, por të caktojë objektiva dhe afate konkrete për përmbushjen e tyre nga shoqëritë UK, veçanërisht kur bëhet fjalë për pajisjen e konsumatorëve 100% me matës, si një kusht i domosdoshëm për monitorimin e realizimit të

objektivit të Ujit pa të Ardhura. Brenda 3-mujorit të tretë të vitit të informojë me shkrim Kuvendin e Shqipërisë për rekomandimet që u ka dhënë shoqërive UK.

3. Duke qenë se në 4 vjetët e fundit treguesi i performancës “Ankesat e klientëve”, trajtuar në ERRU, nuk është përmirësuar, duhet të rritet angazhimi si rregullator në mënyrë të drejtpërdrejtë, por edhe në koordinim me AKUK-në për të adresuar me procedura të përmirësuara dhe me ndjekje rigoroze të procesit të shqyrtimit të ankesave. Në frymë dhe me objektivin për të forcuar dhe unifikuar procedurat e brendshme të trajtimit të ankesave, të kërkohet të raportohen zgjidhje konkrete dhe në kohë nga shoqëritë UK për konsumatorët që adresojnë ankesat. Rekomandohet që ERRU-ja të mundësojë një raportim 6-mujor në Kuvendin e Shqipërisë, si një raport analitik i trajtimit të ankesave dhe zgjidhjes së mosmarrëveshjeve ndërmjet konsumatorit dhe shoqërive UK.

4. ERRU-ja, së bashku me AKUK-në, të angazhohen për të vënë në përdorim Sistemin e Integruar të Informacionit të Performancës (IPIS), pasi saktësia dhe unifikimi i të dhënave të raportuara nga shoqëritë UK është shumë i rëndësishëm për ERRU-në për rritjen e besueshmërisë dhe transparencën ndaj publikut, si dhe për MIE/AKUK-në shërben si një bazë e fortë për planifikimin e politikave të zhvillimit të këtij sektori në funksion të qytetarëve.

5. ERRU-në, në bashkëpunim me AKUK-në, duhet të ndërmarrë hapa dhe propozime konkrete për promovimin e sistemeve të monitorimit me kamera dhe mbrojtjes perimetrale inteligjente, implementimi i të cilave sjell përmirësime konkrete të treguesve përkatës të performancës të shoqërive rajonale UK.

6. Duke qenë se pas riorganizimit dhe rajonalizimit të sektorit UK fokusi tashmë është zhvendosur drejt forcimit të qëndrueshmërisë financiare, përmirësimit të performancës dhe rritjes së cilësisë së shërbimeve për qytetarët, ERRU-ja të fokusohet në përmirësimin e kuadrit rregullator dhe metodologjik në funksion të rritjes së qëndrueshmërisë financiare dhe eficiencës së sektorit UK, si dhe në thellimin e monitorimit të performancës së shoqërive UK, me fokus përmbushjen e objektivave të performancës,

mbrojtjen e interesave të konsumatorëve dhe rritjen e transparencës.

7. T’i kushtojë vëmendje të veçantë mbështetjes së zbatimit të planeve 5-vjeçare të biznesit, si instrument strategjik për planifikimin afatmesëm teknik dhe financiar të shoqërive UK, konsolidimit institucional të shoqërive UK dhe përmirësimit të menaxhimit të aseteve në funksion të qëndrueshmërisë afatgjatë të sektorit.

8. Në bashkëpunim me institucionet përgjegjëse, të ketë në fokus të aktivitetit të tij konsolidimin e sistemit të raportimit dhe analizës së të dhënave sektoriale për mbështetjen e vendimarrjes së bazuar në të dhëna.

9. Të vijojë të japë kontributin e tij në procesin e integritetit evropian përmes harmonizimit gradual të praktikave rregullatore me standardet e Bashkimit Evropian.

10. Të bashkëpunojë me strukturat përgjegjëse të Kuvendit të Shqipërisë për zhvillimin dhe konsolidimin e metodologjisë së standardizuar të treguesve kyç të performancës, si bazë për monitorimin dhe për vlerësimin e zbatimit të rekomandimeve të rezolutës të Kuvendit, në funksion të llogaridhënies dhe mbikëqyrjes parlamentare. Ky angazhim të përmbushet brenda 3-mujorit të tretë të këtij viti.

Miraturar në datën 16.7.2026.

KRYETAR
Niko Peleshi

DEKRET

Nr. 397, datë 17.7.2026

PËR DHËNIE TË SHTETËSISË SHQIPTARE

Në mbështetje të nenit 92, shkronjës “c”, nenit 93 të Kushtetutës, neneve 8, 20 e në vijim të ligjit nr. 113/2020, “Për shtetësinë”, i ndryshuar, me propozim të ministrit të Punëve të Brendshme,

DEKRETOJ:

Neni 1

Dhënen e shtetësisë shqiptare, me kërkesë të saj, shtetases:

1. Nuriya Vildan Ahmetaj

Neni 2

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj

DEKRET
Nr. 398, datë 17.7.2026

**PËR DHËNIE TË SHTETËSISË
SHQIPTARE**

Në mbështetje të nenit 92, shkronjës “c”, nenit 93 të Kushtetutës, neneve 16, 20 e në vijim të ligjit nr. 113/2020, “Për shtetësinë”, i ndryshuar, me propozim të ministrit të Punëve të Brendshme,

DEKRETOJ:

Neni 1

Dhënien e shtetësisë shqiptare, me kërkesë të tyre, shtetasve:

1. Alba Mahmut Xhani
2. Eduard Muharem Peposhi
3. Mario Kostandin Pleqi

Neni 2

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj

DEKRET
Nr. 399, datë 17.7.2026

**PËR DHËNIE TË SHTETËSISË
SHQIPTARE**

Në mbështetje të nenit 92, shkronjës “c”, nenit 93 të Kushtetutës, neneve 16, 20 e në vijim të ligjit nr. 113/2020, “Për shtetësinë”, i ndryshuar, me propozim të ministrit të Punëve të Brendshme,

DEKRETOJ:

Neni 1

Dhënien e shtetësisë shqiptare, me kërkesë të tyre, shtetasve:

1. Edlira Vasil Gjoka
2. Loreta Sotirag Kühn
3. Angie Dea Arben Qarkaxhija

Neni 2

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj

DEKRET
Nr. 400, datë 17.7.2026

**PËR DHËNIE TË SHTETËSISË
SHQIPTARE**

Në mbështetje të nenit 92, shkronjës “c”, nenit 93 të Kushtetutës, neneve 16, 20 e në vijim të ligjit nr. 113/2020, “Për shtetësinë”, i ndryshuar, me propozim të ministrit të Punëve të Brendshme,

DEKRETOJ:

Neni 1

Dhënien e shtetësisë shqiptare, me kërkesë të tyre, shtetasve:

1. Juljana Theores Emberger
2. Aida Faik Kuqi
3. Alma Fatbardh Koxha
4. Tea Shkëlqim Kokonozi

Neni 2

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj

VENDIM

Nr. 589, datë 22.7.2026

PËR NJË SHITESË NË VENDIMIN NR. 182, DATË 26.2.2020, TË KËSHILLIT TË MINISTRAVE, “PËR PËRCAKTIMIN E MASËS, TË KRITEREVE, PROCEDURAVE E DOKUMENTACIONIT PËR VLERËSIMIN DHE PËRFITIMIN E PAGESËS PËR PERSONAT ME AFTËSI TË KUFIZUARA, SI DHE TË NDIHMËSIT PERSONAL”, TË NDRYSHUAR

Në mbështetje të nenit 100 të Kushtetutës; të neneve 13 e 17, pika 1, të ligjit nr. 57/2019, “Për asistencën sociale në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar, dhe të nenit 15, të ligjit nr. 8626, datë 22.6.2000, “Për statusin e invalidit paraplegjik dhe tetraplegjik”, të ndryshuar, me propozimin e ministrit të Shëndetësisë dhe Mirëqenies Sociale, Këshilli i Ministrave

VENDOSI:

1. Pas pikës 1, të kreut III, të vendimit nr. 182, datë 26.2.2020, të Këshillit të Ministrave, “Për përcaktimin e masës, të kriterëve, procedurave e dokumentacionit për vlerësimin dhe përfitimin e pagesës për personat me aftësi të kufizuara, si dhe të ndihmës personal”, të ndryshuar, shtohet pika 1/1, me këtë përmbajtje:

“1/1. Pagesa mujore bazë e indeksuar për fëmijët me aftësi të kufizuara deri në moshën 18 vjeç rritet në masën 100% mbi vlerën aktuale. Kjo shtesë nuk zbatohet mbi masën e shtesës për ndjekjen e kursit të kualifikimit, arsimit të mesëm të lartë dhe arsimit të lartë, të përcaktuar në pikat 2 dhe 3 të këtij kreu.”

2. Ngarkohen Ministria e Shëndetësisë dhe Mirëqenies Sociale, Shërbimi Social Shtetëror dhe njësitë e vetëqeverisjes vendore për zbatimin e këtij vendimi.

Ky vendim hyn në fuqi pas botimit në Fletoren Zyrtare dhe i shtrin efektet nga data 1 korrik 2026.

ZËVENDËSKRYEMINISTËR

Albana Koçiu

VENDIM

Nr. 590, datë 22.7.2026

PËR DISA NDRYSHIME DHE SHITESA NË VENDIMIN NR. 722, DATË 11.11.2019, TË KËSHILLIT TË MINISTRAVE, “PËR PËRCAKTIMIN E MASËS, TË KRITEREVE, PROCEDURAVE DHE DOKUMENTACIONIT PËR VLERËSIMIN DHE PËRFITIMIN E AFTËSISË SË KUFIZUAR E TË NDIHMËSIT PERSONAL DHE TË STRUKTURAVE PËRGJEGJËSE E TË DETYRAVE TË TYRE”, TË NDRYSHUAR

Në mbështetje të nenit 100 të Kushtetutës dhe të shkronjës “c”, të nenit 30, të ligjit nr. 57/2019, “Për asistencën sociale në Republikën e Shqipërisë”, me propozimin e ministrit të Shëndetësisë dhe Mirëqenies Sociale, Këshilli i Ministrave

VENDOSI:

I. Në vendimin nr. 722, datë 11.11.2019, të Këshillit të Ministrave, të ndryshuar, bëhen këto ndryshime dhe shtesa:

1. Në kreun III bëhen ndryshimet e mëposhtme:
a) Në fund të pikës 1, fjalët “... dhe kontrollin vjetor mjekësor.”, hiqen;

b) Shkronja “g”, e pikës 4, shfuqizohet.

2. Në kreun IV bëhen shtesa dhe ndryshimi i mëposhtëm:

a) Pas pikës 3 shtohet pika 3/1, me këtë përmbajtje:

“3/1. Pagesa mujore bazë e indeksuar për fëmijët me aftësi të kufizuara, deri në moshën 18 vjeç, rritet në masën 100% mbi vlerën aktuale. Kjo shtesë nuk zbatohet mbi masën e shtesës për ndjekjen e kursit të kualifikimit, arsimit të mesëm të lartë dhe arsimit të lartë, të përcaktuar në pikat 8 dhe 9, të këtij kreu.”

b) Pika 18 shfuqizohet.

II. Ngarkohen Ministria e Shëndetësisë dhe Mirëqenies Sociale, Shërbimi Social Shtetëror dhe njësitë e vetëqeverisjes vendore për zbatimin e këtij vendimi.

Ky vendim hyn në fuqi pas botimit në Fletoren Zyrtare dhe i shtrin efektet nga data 1 korrik 2026.

ZËVENDËSKRYEMINISTËR

Albana Koçiu

VENDIM**Nr. 591, datë 22.7.2026**

**PËR NJË SHITESË NË VENDIMIN
NR. 277, DATË 18.6.1997, TË KËSHILLIT
TË MINISTRAVE, “PËR PËRFITIMET
NGA STATUSI I TË VERBRIT”,
TË NDRYSHUAR**

Në mbështetje të nenit 100 të Kushtetutës dhe të neneve 5 e 17, të ligjit nr. 8098, datë 28.3.1996, “Për statusin e të verbrit”, të ndryshuar, me propozimin e ministrit të Shëndetësisë dhe Mirëqenies Sociale, Këshilli i Ministrave

VENDOSI:

1. Pas pikës 4, të vendimit nr. 277, datë 18.6.1997, të Këshillit të Ministrave, “Për përfitimet nga statusi i të verbrit”, të ndryshuar, shtohet pika 4/1, me këtë përmbajtje:

“4/1. Pagesa mujore bazë e indeksuar për shkak të verbërisë, të fëmijët deri në moshën 18 vjeç, rritet në masën 100%. Kjo shtesë nuk zbatohet mbi masën e shtesës për ndjekjen e kursit të kualifikimit, arsimit të mesëm të lartë dhe arsimit të lartë, të përcaktuar në pikën 7 të këtij vendimi.”.

2. Ngarkohen Ministria e Shëndetësisë dhe Mirëqenies Sociale, Shërbimi Social Shtetëror dhe njësitë e vetëqeverisjes vendore për zbatimin e këtij vendimi.

Ky vendim hyn në fuqi pas botimit në Fletoren Zyrtare dhe i shtrin efektet nga data 1 korrik 2026.

ZËVENDËSKRYEMINISTËR**Albana Koçiu****VENDIM****Nr. 592, datë 22.7.2026**

**PËR DISA SHITESA NË VENDIMIN NR.
751, DATË 1.12.2022, TË KËSHILLIT TË
MINISTRAVE, “PËR NJË MBROJTJE TË
VEÇANTË NGA SHTETI PËR GRATË E
PAPUNA ME TRE APO MË SHUMË
FËMIJË TË MOSHËS DERI NË 18 VJEÇ”**

Në mbështetje të nenit 100 të Kushtetutës dhe të pikës 2, të nenit 58, të ligjit nr. 7703, datë 11.5.1993, “Për sigurimet shoqërore në Republikën e

Shqipërisë”, të ndryshuar, me propozimin e ministrit të Shëndetësisë dhe Mirëqenies Sociale, Këshilli i Ministrave

VENDOSI:

1. Në vendimin nr. 751, datë 1.12.2022, të Këshillit të Ministrave, bëhen këto shtesa:

a) Në titullin e vendimit, pas togfjalëshit “... 18 vjeç ...” shtohen fjalët “... dhe ndihmësit personalë të personave me aftësi të kufizuara...”;

b) Pas pikës 1 shtohen pikat 1/1 dhe 1/2, me këtë përmbajtje:

“1/1. Ndhmësve personalë të personave me aftësi të kufizuara, sipas shkronjave “b” dhe “c”, të nenit 8, të ligjit nr. 57/2019, “Për asistencën sociale në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar, që nuk janë ekonomikisht aktivë dhe nuk përfitojnë të ardhura nga skema e sigurimit të detyrueshëm të sigurimeve shoqërore, periudha e kujdesit ndaj personave me aftësi të kufizuara u njihet si periudhë sigurimi, për efekt përfitimi pensioni pleqërie dhe barrë lindjeje.

1/2. Ndhmësve personalë të përfituesve, sipas nenit 5, të ligjit nr. 8098, datë 28.3.1996, “Për statusin e të verbrit”, të ndryshuar, që nuk janë ekonomikisht aktivë dhe nuk përfitojnë të ardhura nga skema e sigurimit të detyrueshëm të sigurimeve shoqërore, periudha e kujdesit ndaj të verbërve u njihet si periudhë sigurimi, për efekt përfitimi pensioni pleqërie dhe barrë lindjeje.”.

c) Pas pikës 3 shtohet pika 3/1, me këtë përmbajtje:

“3/1. Bashkitë përcaktojnë listat e ndihmësve personalë dhe çdo muaj llogarisin e kryejnë pagesën e kontributeve, sipas parashikimeve të ligjit nr. 9136, datë 11.9.2003, “Për mbledhjen e kontributeve të detyrueshme të sigurimeve shoqërore dhe shëndetësore në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar, dhe të udhëzimit të ministrit përgjegjës për shëndetësinë dhe çështjet sociale.”.

2. Efektet financiare, që rrjedhin nga zbatimi i këtij vendimi, përballohen nga buxheti i Ministrisë së Shëndetësisë dhe Mirëqenies Sociale.

3. Ngarkohen Ministria e Financave, Ministria e Ekonomisë dhe Inovacionit, Ministria e Shëndetësisë dhe Mirëqenies Sociale dhe njësitë e vetëqeverisjes vendore për zbatimin e këtij vendimi.

Ky vendim hyn në fuqi pas botimit në Fletoren Zyrtare dhe i shtrinë efektet nga data 1 tetor 2026.

ZËVENDËSKRYEMINISTËR
Albana Koçiu

VENDIM
Nr. 69, datë 4.6.2026

**NË EMËR TË REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË**

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë,
e përbërë nga:

Fiona Papajorgji	kryetare;
Marsida Xhaferllari	anëtare;
Sonila Bejtja	anëtare;
Sandër Beci	anëtar;
Genti Ibrahim	anëtar;
Marjana Semini	anëtare;
Asim Vokshi	anëtar;
Ilir Toska	anëtar,

me sekretare Anjeza Puka, në datën 28.4.2026,
mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të
dokumenteve çështjen nr. 5 (R) 2025 të Regjistrat
Themeltar, që u përket:

KËRKUESE: Renisa Selenica, përfaqësuar nga
avokati Loren Liço, me prokurë të posaçme.

SUBJEKT I INTERESUAR: Samuël Soares,
përfaqësuar nga avokati Nexhat Spahiu, me prokurë
të posaçme.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimeve nr. 5442,
datë 18.9.2024, të Gjykatës së Shkallës së Parë të
Juridiksionit të Përgjithshëm Tiranë; nr. 00-2024-
5194 (851), datë 23.12.2024, të Kolegjit Civil të
Gjykatës së Lartë, si të papajtuësme me
Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

Dërgimi i çështjes për shqyrtim në Gjykatën e
Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 8, 18, 38, 39, 42, 116,
131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pikat 1, shkronja
“I”, dhe 2, të Kushtetutës së Republikës së
Shqipërisë (*Kushtetuta*); nenet 1, 6, 8 dhe 13, të
Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut
(*KEDNJ*); neni 2, i Protokollit nr. 4 dhe neni 5, i
Protokollit nr. 7 të saj; ligji nr. 9443, datë 16.11.2005,
“Për aderimin e Republikës së Shqipërisë në
konventën ‘Për juridiksionin, ligjin e zbatueshëm,
njohjen, zbatimin dhe bashkëpunimin, në lidhje me
përgjegjësinë prindërore dhe masat për mbrojtjen e

fëmijëve”; ligji nr. 9446, datë 24.11.2005, “Për
aderimin e Republikës së Shqipërisë në konventën
‘Për aspektet civile të rrëmbimit ndërkombëtar të
fëmijës”; nenet 27–30, 39, 42 dhe 71/a e vijues, të
ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe
funksionimin e Gjykatës Kushtetuese”, të ndryshuar
(*Ligji Organik i Gjykatës*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Ilir Toska, mori në
shqyrtim pretendimet e kërkuësës Renisa Selenica
(*kërkuësja*), e cila ka kërkuar pranimin e kërkesës,
prapësimet e subjektit të interesuar, Samuël Soares, i
cili ka kërkuar rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi
çështjen në tërësi,

VËREN:

I
Rrethanat e çështjes

1. Kërkuësja është shtetase shqiptare, e cila ka
qenë e martuar me subjektin e interesuar, Samuël
Soares, shtetas belg. Martesa e tyre është lidhur në
Belgjikë dhe nga ajo ata kanë një fëmijë të mitur, i
cili ka lindur në Belgjikë në vitin 2020. Fëmija është
regjistruar në Belgjikë, në regjistrin e gjendjes civile,
me shtetësi belge, në bazë të ligjit belg për shtetësinë.
Familja ka jetuar në Belgjikë.

2. Në korrik të vitit 2022 të dy prindërit dhe
fëmija kanë udhëtuar në Shqipëri për pushime, me
kthim të planifikuar më 11.8.2022. Pas një
mosmarrëveshjeje mes bashkëshortëve subjekti i
interesuar është kthyer i vetëm në Belgjikë në datën
29.7.2022, ndërsa kërkuësja ka qëndruar në Shqipëri
bashkë me fëmijën dhe, në datën 10.8.2022, i ka bërë
të ditur bashkëshortit vendimin e saj për të mos u
kthyer më në Belgjikë dhe për zgjidhjen e martesës
së tyre. Në vijim, kërkuësja e ka regjistruar fëmijën
në regjistrat e gjendjes civile, në Shqipëri, me shtetësi
shqiptare, në bazë të ligjit shqiptar për shtetësinë.

3. Pas situatës së krijuar, kërkuësja ka vënë në
lëvizje, në Shqipëri, një proces gjyqësor për zgjidhjen
e martesës dhe rregullimin e pasojave të saj në lidhje
me fëmijën. Nga ana tjetër, subjekti i interesuar ka
vënë në lëvizje, në Belgjikë, një procedurë për
kthimin e fëmijës në Belgjikë, në kuadër të së cilës,
në Shqipëri, është zhvilluar edhe një proces gjyqësor.
Po kështu, ai ka vënë në lëvizje, në Belgjikë, edhe një

proces gjyqësor për zgjidhjen e martesës dhe për kujdestarinë e fëmijës.

i. Procedura për kthimin e fëmijës në Belgjikë

4. Në datën 16.8.2022, subjekti i interesuar, Samuël Soares, u është drejtuar autoriteteve të shtetit belg, duke kërkuar kthimin e fëmijës në vendin ku kishte qëndrimin e përhershëm. Mbështetur në Konventën e Hagës “Mbi aspektet civile të rrëmbimit ndërkombëtar të fëmijës” (*Konventa për Rrëmbimin e Fëmijës*), autoriteti qendror belg për bashkëpunimin në çështje civile, me shkresën nr. 3190/1 prot., datë 18.10.2022, u ka kërkuar autoriteteve shqiptare ndërmarrjen e veprimeve të nevojshme për kthimin e fëmijës në vendqëndrimin e përhershëm, në Belgjikë, duke vlerësuar se nëna e fëmijës (kërkuesja) ka shkelur dispozitat e konventës në fjalë.

5. Në datën 20.10.2022, mbështetur në nenin 7 të Konventës për Rrëmbimin e Fëmijës, në të cilën shteti shqiptar ka aderuar me ligjin nr. 9446, datë 24.11.2005, Ministria e Drejtësisë e Republikës së Shqipërisë ka paraqitur përpara gjykatës së shkallës së parë kërkesën e babait të fëmijës të përcjellë nga autoritetet belge, për kthimin e fëmijës në vendqëndrimin e përhershëm në Belgjikë. Në përfundim të shqyrtimit, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 6031, datë 30.11.2022, ka urdhëruar kërkuesen të kthejë fëmijën në vendbanimin e përhershëm në Belgjikë. Ky vendim, pas ankimit të kërkueses, është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit e Juridiksionit të Përgjithshëm, me vendimin nr. 61, datë 8.3.2023, ndërsa Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2024-2527, datë 12.6.2024, ka vendosur mospranimin e rekursit të kërkueses. Kjo e fundit ka paraqitur ankim kushtetues individual, duke kundërshtuar vendimet e gjykatave të zakonshme dhe Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, me vendimin nr. 67, datë 25.3.2025 (*vendimi nr. 67/2025*), ka vendosur moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare, duke i vlerësuar si haptazi të pabazuara pretendimet e kërkueses.

6. Në lidhje me ekzekutimin e vendimit, ndonëse Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë ka disponuar për ekzekutimin e përkohshëm të tij dhe për këtë është në lëvizje një procedurë ekzekutimi, pas ankimit të kërkueses, me vendimin nr. 149, datë 23.1.2023, ajo gjykatë ka urdhëruar pezullimin e procedurës së ekzekutimit deri në përfundimin e gjyqimit të çështjes në themel me vendim gjyqësor të formës së

prerë. Procedura e ekzekutimit është aktivizuar sërish menjëherë pas vendimit të Gjykatës së Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm, por kthimi i fëmijës në Belgjikë është realizuar vetëm në datën 18.6.2025. Ndërkohë, megjithëse kërkuesja e ka kundërshtuar procedurën e ekzekutimit, sipas të dhënave të ofruara nga subjekti i interesuar, Gjykata e Shkallës së Parë e Juridiksionit të Përgjithshëm Tiranë, me vendimin nr. 4555, datë 10.7.2025, ka vendosur mospranimin e ankimit të saj, proces gjyqësor për të cilin palët nuk kanë ofruar informacion të mëtejshëm.

ii. Procesi gjyqësor në Belgjikë për zgjidhjen e martesës dhe kujdestarinë e fëmijës

7. Në datën 30.9.2022, subjekti i interesuar, Samuël Soares, i është drejtuar Gjykatës së Shkallës së Parë të Anversës, Belgjikë, duke i kërkuar zgjidhjen e martesës dhe kujdestarinë e fëmijës. Çështja është regjistruar në datën 3.10.2022. Ndonëse kërkuesja është njoftuar rregullisht për seancën gjyqësore, ajo nuk është paraqitur në gjykim, qoftë personalisht, qoftë nëpërmjet një përfaqësuesi të autorizuar prej saj. Ndërkohë, për kërkesën e subjektit të interesuar, për marrjen e masave paraprake, gjykata belge, me vendimin e datës 25.10.2022, i ka njohur përkohësisht subjektit të interesuar të drejtën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, duke përcaktuar se fëmija duhet të qëndronte në adresën e subjektit të interesuar, e cila do të konsiderohej si vendbanimi kryesor. Në këtë rast, duke vënë në dukje se një proces i tillë ishte vënë në lëvizje edhe në Shqipëri nga kërkuesja, gjykata belge ka vlerësuar se, bazuar në nenet 5 dhe 7 të Konventës së Hagës “Për juridiksionin, ligjin e zbatueshëm, njohjen, zbatimin dhe bashkëpunimin për përgjegjësinë prindërore dhe masat për mbrojtjen e fëmijëve” (*Konventa për Përgjegjësinë Prindërore*), në parashikimet e legjislacionit belg, si dhe në faktin se fëmija kishte vendqëndrimin e tij të zakonshëm në Belgjikë, ajo kishte juridiksion për shqyrtimin e çështjes.

iii. Procesi gjyqësor në Shqipëri për zgjidhjen e martesës dhe rregullimin e pasojave të saj në lidhje me fëmijën (objekt i ankimit kushtetues individual)

8. Në datën 5.8.2022, kërkuesja i është drejtuar gjykatës së shkallës së parë me padi për zgjidhjen e martesës dhe lënien e fëmijës asaj për rritje dhe për edukim. Gjatë këtij procesi gjyqësor, Ministria e Drejtësisë, mbështetur në nenin 16 të Konventës për Rrëmbimin e Fëmijës, i ka kërkuar gjykatës

pezullimin e gjykimit të çështjes derisa të vendosej se fëmija nuk do të kthehej sipas kësaj konvente. Ndonëse gjykata nuk ka marrë formalisht një vendim pezullimi, procesi gjyqësor ka vijuar përgjatë disa seancave, duke përfunduar vetëm pasi Gjykata e Lartë ka dhënë vendimin në procesin gjyqësor për kthimin e fëmijës në Belgjikë. Po kështu, gjatë gjykimit të çështjes, subjekti i interesuar, Samuël Soares, përmes përfaqësuesit të tij, i ka kërkuar gjykatës së shkallës së parë që për kërkimin e rregullimit të pasojave të zgjidhjes së martesës në lidhje me fëmijën, të vendosë nxjerrjen e këtij kërkimi jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar. Sipas tij, çështja kishte elemente të huaja për shkak të subjektit, pasi ai (subjekti i interesuar) ishte shtetas belg, si dhe për shkak të përmbajtjes së marrëdhënies juridike, duke qenë se martesa ishte lidhur në Belgjikë, bashkëshortët kishin pasur vendqëndrimin e zakonshëm në këtë shtet, fëmija kishte lindur në Belgjikë dhe kishte shtetësi belge, duke pasur aty edhe vendqëndrimin e zakonshëm, ndërkohë që në Belgjikë po zhvillohej një proces gjyqësor me të njëjtin objekt.

9. Në përfundim të gjykimit, Gjykata e Shkallës së Parë e Juridiksionit të Përgjithshëm Tiranë, me vendimin nr. 5442, datë 18.9.2024, pasi ka pranuar kërkimin e padisë për zgjidhjen e martesës mes bashkëshortëve ndërgjyqës, ka vendosur nxjerrjen jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar të kërimit për rregullimin e pasojave të zgjidhjes së martesës në lidhje me fëmijën, konkretisht për mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore. Për këtë disponim të fundit, ajo gjykatë, në mënyrë të përmbledhur, ka arsyetuar se, në kushtet kur me vendim gjyqësor përfundimtar ishte vendosur kthimi i fëmijës në vendbanimin e tij të përhershëm në Belgjikë, bazuar në nenet 5, 6 dhe 7, të Konventës për Përgjegjësinë Prindërore, në të cilën shteti shqiptar ka aderuar me ligjin nr. 9443, datë 16.11.2005, në ligjin nr. 10428, datë 2.6.2011, “Për të drejtën ndërkombëtare private” (*Ligji për të Drejtën Ndërkombëtare Private*) dhe në nenin 59 të Kodit të Procedurës Civile (KPC), gjykatat shqiptare nuk kishin juridiksion për shqyrtimin e këtij kërkimi. Kundër këtij vendimi, për pjesën që nxirrte jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar këtë kërkim, kërkuesja ka ushtruar rekurs të veçantë, ndërsa subjekti i interesuar ka paraqitur kundërrekurs.

10. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2024-5194 (851), datë 23.12.2024, ka

vendosur lënien në fuqi të vendimit të Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Tiranë, në pjesën që ka disponuar për nxjerrjen jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar të kërimit për rregullimin e pasojave të zgjidhjes së martesës në lidhje me fëmijën, konkretisht për mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore. Në mënyrë të përmbledhur, ai ka arsyetuar se çështja paraqiste një marrëdhënie juridike me elemente të huaja, për shkak të shtetësisë së palëve dhe të fëmijës, si dhe të vendqëndrimit të subjektit të interesuar në Belgjikë. Gjykata e Lartë ka vlerësuar se, pavarësisht se kërkimi që lidhet me mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore ishte paraqitur në kuadër të procesit për zgjidhjen e martesës, në prani të elementeve të huaja përcaktimi i juridiksionit për këtë kërkim duhej bërë duke mbajtur parasysh rregullat e Konventës për Përgjegjësinë Prindërore. Në këtë drejtim, ajo ka mbajtur parasysh se fëmija kishte pasur vendqëndrimin e zakonshëm familjar në Belgjikë, se gjykatat shqiptare, në procedurën për kthimin e fëmijës, sipas Konventës për Rrëmbimin e Fëmijës, kishin urdhëruar kthimin e tij në Belgjikë dhe se gjendja faktike e krijuar nga qëndrimi i fëmijës në Shqipëri nuk mund të shërbente për pranimin e juridiksionit gjyqësor shqiptar për këtë kërkim. Mbi këtë bazë, duke iu referuar neneve 5 dhe 7 të Konventës për Përgjegjësinë Prindërore, Gjykata e Lartë ka vlerësuar se ky kërkim nuk përfshihej në juridiksionin gjyqësor shqiptar.

11. Në datën 9.4.2025, kërkuesja i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankimin kushtetues individual, sipas objektit të pasqyruar në pjesën hyrëse të këtij vendimi. Ky ankim, pas plotësimit, sipas parashikimeve të nenit 27 të Ligjit Organik të Gjykatës, është regjistruar në datën 19.5.2025. Kolegji i Gjykatës, në datën 15.7.2025, ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

12. *Kërkuesja*, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se i janë cenuar:

12.1 *Detyrimi pozitiv i shtetit për të mbrojtur të drejtat e shtetasve shqiptarë që jetojnë jashtë territorit të Republikës së Shqipërisë, e drejta për të zgjedhur lirisht vendbanimin, si dhe e drejta për të mos u dëbuar nga territori i shtetit*, të

garantuara nga nenet 8, 38 dhe 39 të Kushtetutës, pasi:

12.1.1 Në nxjerrjen jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar të kërimit për rregullimin e pasojave të zgjidhjes së martesës në lidhje me fëmijën, konkretisht për mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, në thelb, gjykatat i kanë dëbuar atë dhe fëmijën jashtë territorit shqiptar, pa marrë parasysh parashikimet e nenit 12, paragrafi i dytë, të Konventës për Rrëmbimin e Fëmijës, nenit 13 të Konventës për Përgjegjësinë Prindërore, nenit 76 të Ligjit për të Drejtën Ndërkombëtare Private, neneve 226 e 263 të Kodit të Familjes (KF) dhe nenit 38 të KPC-së, duke ia lënë zgjidhjen e çështjes së juridiksionit një shteti tjetër. Po kështu, gjykatat nuk kanë marrë parasysh interesin më të lartë të fëmijës, duke vepruar në kundërshtim me nenin 2 të KF-së dhe nenet 3, pika 1, e 7 të Konventës së Kombeve të Bashkuara “Për të drejtat e fëmijës”. Fëmija kishte shtetësi shqiptare dhe ishte i regjistruar në Shqipëri, ku kishte vendbanimin e përhershëm. Në kushtet kur kërkesa e paraqitur nga ish-bashkëshorti në Belgjikë për zgjidhjen e martesës ishte pushur për shkak të procesit të nisur në Shqipëri, sipas nenit 226 të KF-së, gjykata shqiptare që kishte juridiksion për zgjidhjen e martesës, kishte juridiksion edhe për rregullimin e pasojave të saj në lidhje me fëmijën. Po kështu, për sa kohë padia për zgjidhjen e martesës dhe rregullimin e pasojave të saj ishte paraqitur më parë përpara gjykatës shqiptare, gjykatat duhej të merrnin në konsideratë edhe nenin 13 të Konventës për Përgjegjësinë Prindërore lidhur me proceset paralele për masat mbrojtëse. Për më tepër, vendimi i gjykatës belge për ushtrimin e përkohshëm të përgjegjësisë prindërore nga babai nuk i ka hequr asaj të drejtën e ushtrimit të kësaj përgjegjësie. Duke e nxjerrë këtë kërkim jashtë juridiksionit gjyqësor, gjykatat nuk kanë përcaktuar se me cilin prind do të qëndronte fëmija.

12.1.2 Në kundërshtim me nenet 12, paragrafi i dytë, dhe 13 të Konventës për Rrëmbimin e Fëmijës, autoritetet shqiptare kanë zbatuar forcërisht vendimin për kthimin e fëmijës, edhe pse kishte kaluar afati ligjor 1-vjeçar i parashikuar nga kjo konventë. Fëmija nuk fliste gjuhën flamande dhe ishte integruar në sistemin arsimor dhe edukativ në Shqipëri, pra ishte vendosur në një mjedis të ri. Ish-bashkëshorti nuk kishte kontribuar për rritjen e fëmijës, nuk kishte shprehur dëshirë për t’u takuar me dhe, edhe sipas aktit të ekspertimit psikologjik,

fëmija duhet t’i lihej për rritje dhe edukim kërkueses. Në vendimmarrjet e tyre për kthimin e fëmijës, gjykatat nuk kanë verifikuar nëse fëmija ishte vendosur në një mjedis të ri, nuk kanë marrë parasysh mendimin profesional të ekspertit, nuk kanë hetuar për pretendimet e saj për sjelljen e ish-bashkëshortit dhe nuk kanë marrë parasysh refuzimin e fëmijës për t’u kthyer. Kërkueses i është mohuar e drejta për t’u takuar me fëmijën, ndërsa është proceduar penalisht nga autoritetet belge, duke u mbajtur në paraburgim.

12.2 *E drejta për proces të rregullt ligjor*, e garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, në drejtim të:

12.2.1 *Standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor*, pasi:

i. Gjykata e shkallës së parë i është referuar nenit 5 të Konventës për Përgjegjësinë Prindërore, ndërkohë që, sipas kërkueses, kjo dispozitë nuk është detyruese për zgjidhjen e pasojave të martesës. Po kështu, Gjykata e Lartë nuk u ka dhënë përgjigje të arsyetuara pretendimeve të ngritura në rekurs, edhe pse ato kishin të bënin me shkelje të standardeve kushtetuese. Interpretimi që ajo u ka bërë neneve 12, 13 e 14 të Kodit Civil (KC) dhe Ligjit për të Drejtën Ndërkombëtare Private është i gabuar. Ajo nuk u ka dhënë përgjigje pretendimeve të kërkueses për juridiksionin e gjykatave shqiptare sipas nenit 226 të KF-së, nenit 76 të Ligjit për të Drejtën Ndërkombëtare Private, nenit 10 të Konventës për Përgjegjësinë Prindërore, si dhe për efektin e nenit 13 të kësaj konvente në kushtet e proceseve paralele.

ii. Arsyetimi se fëmijës nuk i është dhënë mundësia të kthehet e të qëndrojë në vendbanimin e tij të përhershëm dhe se mbahet në mënyrë të paligjshme prej kërkueses, është i gabuar. Sipas saj, në përputhje me parashikimet konventore, ajo i është drejtuar zyrës së përmbarrimit për përmbushjen e detyrave në ekzekutimin e vendimit. Në këtë drejtim, ajo ka kërkuar marrjen nga autoritetet e vendqëndrimit të fëmijës të një informacioni social për fëmijën, të raportit të Njësisë së Mbrojtjes dhe Përkrahjes Sociale për kontaktet e këtij institucioni me subjektin e interesuar, përfundimet e dala nga këto takime, kushtet, afërsinë prindërore, vlerësimin psikologjik të prindërve e të fëmijës, si dhe marrjen e informacionit nga organi qendror i vendit tonë dhe nga Zyra e Shërbimit Social. Sipas kërkueses, mosekzekutimi i vendimit të autoriteteve belge ka qenë rrjedhojë e

mospërmbyshjes së detyrimeve nga organi qendror shqiptar dhe zyra e përmbarimit. Në këtë situatë, mbajtja e fëmijës në Shqipëri nuk mund të konsiderohej e paligjshme, ndaj, deri në ekzekutimin e vendimit për kthimin e tij, gjykata shqiptare kishte juridiksionin për të vendosur për kërkimin në lidhje me mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore.

12.2.2 Së drejtës për gjykim brenda një afati të arsyeshëm, pasi gjykata e shkallës së parë ka vendosur për çështjen e juridiksionit pas tre vjetësh, ndërkohë që duhet ta kishte bërë atë që në momentin e ngritjes së padisë.

13. Subjekti i interesuar, *Samuël Soares*, ka prapësuar se:

13.1 Pretendimet janë të pabazuara, pasi regjistrimi i fëmijës në Shqipëri nuk ndryshonte vendqëndrimin e tij të zakonshëm në Belgjikë. Në nxjerrjen jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar të kërimit për rregullimin e pasojave të zgjidhjes së martesës në lidhje me fëmijën, konkretisht për mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, gjykatat kanë vepruar në përputhje me nenin 1, paragrafi 2, të Ligjit për të Drejtën Ndërkombëtare Private dhe nenet 5 e 6 të Konventës për Përgjegjësinë Prindërore. Në mbrojtje të interesit më të lartë të fëmijës dhe së drejtës së tij për jetë familjare, në datat 25.10.2022 dhe 4.4.2023, gjykatat belge kanë pranuar kërkesën e tij për ushtrimin e përkohshëm të përgjegjësisë prindërore. Kërkesja ka marrë njoftim për seancën e zhvilluar në datën 25.10.2022, por nuk është paraqitur në gjykim, ndërsa ka qenë e përfaqësuar në seancën e datës 4.4.2023.

13.2 Pretendimet për cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor në drejtim të standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor, janë të pabazuara, pasi gjykatat kanë arsyetuar drejt për çështjen, në përputhje me nenet 37, paragrafi i dytë, dhe 57 të KPC-së, duke dhënë argumente për shkaqet e nxjerrjes së këtij kërkit jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar. Po kështu, vendimet përmbajnë të gjitha elementet e parashikuara nga neni 310 i këtij kodi.

13.3 Kërkesja ka refuzuar kthimin e fëmijës, duke e penguar atë (subjektin e interesuar) të ketë kontakte me fëmijën, si dhe duke vepruar në shkelje të së drejtës së tij të kujdestarisë, të njohur nga autoritetet belge, Konventa për Rrëmbimin e Fëmijës, Rregullorja nr. 2201/2003, datë 27.11.2003, e Bashkimit Evropian “Për juridiksionin dhe njohjen e zbatimit të vendimeve për çështjet

martesore e të përgjegjësisë prindërore”, si dhe vendimet e autoriteteve shqiptare. Kërkesja e ka regjistruar fëmijën në Shqipëri, pavarësisht se për këtë aplikim duhej edhe pëlqimi i tij. Në kundërshtim nga sa kërkesja pretendon, në kthimin e fëmijës, gjykatat shqiptare kanë vepruar në mbrojtje të interesit më të lartë të tij, ndërsa vlerësimet psikologjike të ekspertit kanë qenë formale.

13.4 Në kushtet e moskthimit të fëmijës në Belgjikë dhe njohjes atij (subjektit të interesuar) të së drejtës së përkohshme për ushtrimin e përgjegjësisë prindërore nga gjykatat belge, kërkesja është vënë në kërkim ndërkombëtar dhe është ndaluar gjatë kalimit të kufirit shqiptar për në një shtet të Bashkimit Evropian. Ajo është vënë nën masën e sigurimit personal “Arresti në burg” deri në momentin e përfundimit të hetimeve belge për veprat penale në ngarkim të saj, për të vijuar më pas me procesin civil për ushtrimin e përgjegjësisë prindërore. Në kushtet kur fëmija është kthyer në Belgjikë, procesi i përcaktimit të ushtrimit të përgjegjësisë prindërore do të zhvillohet tashmë përpara gjykatave belge.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkesës

14. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “P”, dhe 134, pikat 1, shkronja “I”, dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të Ligjit Organik të Gjykatës, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private ose publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të Ligjit Organik të Gjykatës, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike efektive, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale dhe mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur.

15. Fillimisht, Gjykata vëren se objekt i ankimit kushtetues individual janë vendimet gjyqësore të dhëna në procesin për zgjidhjen e martesës dhe

rregullimin e pasojave të saj në lidhje me fëmijën, në pjesën që është disponuar për nxjerrjen jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar të kërimit për rregullimin e këtyre pasojave, konkretisht për mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore. Megjithatë, në përmbajtjen e ankimit, kërkesja ka ngritur pretendime edhe për procesin gjyqësor për kthimin e fëmijës në Belgjikë, si dhe për procedurat dhe vendimmarrjet e autoriteteve belge.

16. Për sa i përket procesit për kthimin e fëmijës në Belgjikë, Gjykata vëren se kërkesja i është drejtuar më parë Gjykatës me ankim kushtetues individual. Për këtë kërkesë, Kolegji i Gjykatës, me vendimin nr. 67, datë 25.3.2025, ka vendosur moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare, duke i vlerësuar pretendimet e kërkeses si haptazi të pabazuara. Po kështu, kthimi i fëmijës sipas Konventës për Rrëmbimin e Fëmijës përbën një procedurë të mëvetshme nga ajo për përcaktimin e mënyrës së ushtrimit të përgjegjësisë prindërore. Kjo qasje përputhet edhe me jurisprudencën e Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, sipas së cilës një kërkesë për kthim sipas Konventës për Rrëmbimin e Fëmijës është e ndryshme nga procedurat e kujdestarisë (*shih X kundër Letonisë [DhM], datë 26.11.2013, § 101*). Për rrjedhojë, duke qenë se pretendimet e kërkeses për procesin e kthimit të fëmijës kanë qenë objekt i një vendimi të mëparshëm të Gjykatës, bazuar në nenin 31/a, pika 2, shkronja “dh”, të Ligjit Organik të Gjykatës, ato nuk mund të merren sërish në shqyrtim në kuadër të ankimit kushtetues individual objekt i këtij gjykimi.

17. Për sa u përket procedurave dhe vendimmarrjeve të autoriteteve belge, Gjykata thekson se juridiksioni i saj kushtetues përcaktohet nga Kushtetuta dhe lidhet me kontrollin e akteve të pushtetit publik dhe të vendimeve gjyqësore që i përkasin rendit juridik shqiptar. Sipas nenit 131, pika 1, shkronja “P”, të Kushtetutës, Gjykata vendos për gjykimin përfundimtar të ankesave të individëve kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore kushtetuese. Ky kontroll ushtrohet për çime që burojnë nga akte ose vendimmarrje të autoriteteve shqiptare, ndaj individëve, shtetas shqiptarë ose të huaj, për sa kohë ato bien brenda fushës së veprimit të rendit kushtetues dhe sistemit normativ shqiptar. Në këtë drejtim, Gjykata ka theksuar se, në aspektin juridiksional, territori shqiptar përfshin hapësirën ku institucionet publike të rendit tonë kushtetues

ushtrojnë juridiksionin e tyre dhe ku gjen zbatim sistemi normativ shqiptar (*shih vendimin nr. 2, datë 29.1.2024, të Gjykatës Kushtetuese*). Për rrjedhojë, kontrolli i procedurave dhe i akteve të autoriteteve belge nuk përfshihet në juridiksionin e Gjykatës. Në këtë kuadër, edhe pretendimi i kërkeses për cenimin e nenit 8 të Kushtetutës, për aq sa lidhet me detyrimin pozitiv të shtetit shqiptar për mbrojtjen e saj në raport me procedurat ose vendimmarrjet e autoriteteve belge, nuk mund të merret në shqyrtim në këtë proces kushtetues.

18. Për sa i takon procesit të zhvilluar nga gjykatat shqiptare për zgjidhjen e martesës dhe rregullimin e pasojave të saj në lidhje me fëmijën, në pjesën që është disponuar për nxjerrjen jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar të kërimit për rregullimin e këtyre pasojave, konkretisht për mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, Gjykata çmon se kërkesja, si individ, legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të neneve 131, pika 1, shkronja “P”, dhe 134, pikat 1, shkronja “I”, dhe 2, të Kushtetutës, pasi ka qenë palë në atë proces dhe ka interes të drejtpërdrejtë për çështjen e parashtruar.

19. Për sa i takon kriterit të *shterimit të mjeteve juridike efektive*, Gjykata ka pohuar se, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “P”, të Kushtetutës, mbrojtja kushtetuese ka funksion përfundimtar dhe, si e tillë, si rregull, mund të aplikohet vetëm për vendime, për të cilat kanë përfunduar procedurat gjyqësore. Kontrolli kushtetues ka natyrë subsidiare, që do të thotë se individit duhet t'i ketë shteruar mjetet dhe rrugët e tjera ligjore. Cenimi i të drejtave themelore, përfshirë atë për një proces të rregullt ligjor, mund të pretendohet në këtë Gjykatë vetëm pasi të shterohen të gjitha mundësitë e ofruara nga sistemi i apelineve dhe kjo vlen edhe në rastet kur procedurat gjyqësore paraprake çojnë në një rëndim të mëtejshëm ose në tejzgjatjen e cenimit të kësaj të drejte (*shih vendimet nr. 25, datë 13.10.2022; nr. 14, datë 11.3.2021; nr. 75, datë 22.12.2015, të Gjykatës Kushtetuese*).

20. Gjykata vëren se, në rastin konkret, sikurse u evidentua, objekt i ankimit kushtetues individual janë vendimi i gjykatës së shkallës së parë dhe ai i Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, për atë pjesë që ka vendosur për nxjerrjen jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar të kërimit që lidhet me mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore. Në aspektin formal, bëhet fjalë për një vendim gjyqësor jopërfundimtar, që nuk e ka zgjidhur në themel këtë

kërkim, por i ka dhënë fund shqyrtimit të tij përpara gjykatave shqiptare. Për vendimet e ndërmjetme, që nuk zgjidhin çështjen në themel, Gjykata në jurisprudencën e saj ka pranuar se ato mund të bëhen, në mënyrë përjashtimore, objekt i kontrollit kushtetues kur: i. shkelja e pretenduar është pasojë e drejtpërdrejtë e vendimit të kundërshtuar; ii. vendimi është bërë objekt i ankimit të veçantë dhe është shqyrtuar nga gjykatat më të larta, të cilat të jenë shprehur, qoftë edhe tërthorazi, për të drejtën që pretendohet si e cenuar; iii. vendimi ka një masë autonomie nga procesi i themelit, në kuptimin që vendimi përfundimtar nuk është i aftë të ndryshojë vendimin e ndërmjetëm dhe as të riparojë efektet e tij (*shih vendimet nr. 22, datë 4.4.2024; nr. 25, datë 13.10.2022; nr. 14, datë 11.3.2021, të Gjykatës Kushtetuese*). Në këtë drejtim, edhe kur një vendim nuk zgjidh formalisht themelin e mosmarrëveshjes, ai mund të konsiderohet përfundimtar për qëllime të kontrollit kushtetues, nëse prodhon pasoja të drejtpërdrejta mbi ushtrimin e një të drejte kushtetuese dhe këto pasoja nuk mund të riparohen në mënyrë efektive nga vijimi i gjykimit të themelit (*shih vendimin nr. 12, datë 18.3.2025, të Gjykatës Kushtetuese*).

21. Duke iu kthyer rastit konkret, Gjykata çmon se vendimet e kundërshtuara, ndonëse formalisht nuk zgjidhin themelin e kërimit që lidhet me mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, ato pengojnë vijimin e shqyrtimit të tij përpara gjykatave shqiptare. Për rrjedhojë, duhet të verifikohet nëse, nisur nga efektet konkrete që pretendohet se këto vendime kanë prodhuar mbi të drejtën e aksesit në gjykatë, plotësohen kriteret që lejojnë, përjashtimisht, ushtrimin e kontrollit kushtetues ndaj tyre.

22. Për sa i përket kriterit të parë, Gjykata vëren se pretendimi i kërkuar lidhet me faktin se vendimet e kundërshtuara, duke e nxjerrë kërkimin në fjalë jashtë juridiksionit të gjykatave shqiptare, kanë penguar ushtrimin e së drejtës së aksesit në këto gjykata. Në këtë kuptim, shkelja e pretenduar lidhet drejtpërdrejt me përcaktimin e juridiksionit gjyqësor që duhet të shqyrtojë kërkimin. Për rrjedhojë, kriteri i pasojës së drejtpërdrejtë konsiderohet i përmbushur. Për sa i përket kriterit të dytë, Gjykata vëren se për çështjen e juridiksionit është shprehur edhe Gjykata e Lartë, vendimi i së cilës nuk i nënshtrohet një mjeti tjetër ankimi në juridiksionin e zakonshëm. Për rrjedhojë, edhe ky

kriter konsiderohet i përmbushur. Për sa i përket kriterit të tretë, vendimet e kundërshtuara kanë një masë autonomie nga procesi i themelit, pasi një vendimmarrje e mëvonshme për mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore nuk është e aftë të ndryshojë përcaktimin për mungesën e juridiksionit gjyqësor shqiptar dhe as të riparojë plotësisht pasojën e pretenduar kushtetuese. Për më tepër, në një rast të ngjashëm, Gjykata ka pranuar se vendimi për nxjerrjen e çështjes jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar përbën vendim përfundimtar në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “F”, të Kushtetutës (*shih vendimin nr. 18, datë 15.3.2016, të Gjykatës Kushtetuese*).

23. Për sa më sipër, Gjykata çmon se, në rrethanat e rastit konkret, vendimet e kundërshtuara, ndonëse nuk kanë zgjidhur themelin e kërimit që lidhet me mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, ato kanë natyrë përfundimtare për sa i përket përjashtimit të këtij kërrimi nga shqyrtimi i gjykatave shqiptare. Me nxjerrjen e këtij kërrimi jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar, këto vendime i kanë dhënë fund shqyrtimit të tij përpara gjykatave shqiptare, ndërsa ky përcaktim është i detyrueshëm për to dhe nuk mund të ndryshohet më prej tyre, për sa kohë nuk ndryshojnë rrethanat mbi të cilat është mbështetur përcaktimi i juridiksionit. Për rrjedhojë, vendimet e kundërshtuara janë të afta të prodhojnë pasoja të drejtpërdrejta mbi të drejtën e kërkuar për akses në gjykatat shqiptare, ndaj ajo legjitimohet në drejtim të kriterit të shterimit të mjeteve juridike efektive.

24. Po në lidhje me kriterin e shterimit të mjeteve juridike efektive, Gjykata ka theksuar se ky rregull nënkupton jo vetëm që individ i t'u jetë drejtuar të gjitha instancave të zakonshme gjyqësore, por edhe që pretendimet t'i ketë paraqitur më parë në këto instanca, të paktën në substancë, duke respektuar kërkesat formale dhe afatet procedurale (*shih vendimet nr. 34, datë 17.3.2026; nr. 3, datë 21.1.2025; nr. 31, datë 3.11.2022, të Gjykatës Kushtetuese*). Për pretendimet për tejzgjatjen e gjykimit ose zvarritjen e procedurave, Gjykata ka theksuar se mjeti juridik efektiv, sipas *neneve 399/1 e vijues të KPC-së*, i përket fillimisht gjyqësorit të zakonshëm, ndërsa Gjykata investohet vetëm kur provohet se ky mjet nuk ka qenë efektiv. Për këtë arsye, individ duhet të tregojë kujdesin e duhur, duke përdorur në kohën e duhur kërkesën për konstatimin e shkeljes dhe përshpejtimin e procedurave (*shih vendimet nr. 58, datë*

17.9.2024; nr. 43, datë 4.6.2024; nr. 11, datë 28.2.2024, të Gjykatës Kushtetuese).

25. Në këndvështrim të kësaj jurisprudence, në rastin konkret, Gjykata vëren se, për sa i përket pretendimit për cenimin e *së drejtës për gjykim brenda një afati të arsyeshëm* (shih sipër paragrafin 12.2.2. të këtij vendimi), kërkesja nuk ka shteruar mjetet juridike efektive, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “P”, të Kushtetutës, pasi nuk rezulton të ketë përdorur më parë mekanizmat e parashikuar nga nenet 399/1 e vijues të KPC-së për konstatimin e cenimit të kësaj të drejte dhe përshpejtimin e gjykimit. Ndërsa pretendimet e tjera që lidhen me procesin objekt shqyrtimi kërkesja i ka ngritur më parë, të paktën në substancë, në gjykatat e zakonshme, ndaj në lidhje me to ajo përmbush kriterin e shterimit të mjeteve juridike efektive.

26. Kërkesja legjitimohet edhe *ratione temporis*, në kuptim të nenit 71/a, pika 1, shkronja “b”, të Ligjit Organik të Gjykatës, pasi vendimi i Gjykatës së Lartë që ka përmbyllur procesin gjyqësor të kundërshtuar i është komunikuar në datën 13.1.2025, ndërsa ankimi kushtetues individual është paraqitur në datën 9.4.2025, pra brenda afatit ligjor 4-mujor.

27. Për sa i takon legjitimitetit *ratione materiae*, kërkesja ka pretenduar cenimin e *së drejtës për të zgjedhur lirisht vendbanimin* dhe *së drejtës për të mos u dëbuar nga territori i shtetit*, si dhe *së drejtës për proces të rregullt ligjor* në drejtëm të *standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor*, të garantuara respektivisht nga nenet 38, 39, 42 dhe 142, pika 1, të Kushtetutës.

28. Për sa i përket pretendimeve për cenimin e *së drejtës për të zgjedhur lirisht vendbanimin* dhe *së drejtës për të mos u dëbuar nga territori i shtetit*, të garantuara nga nenet 38 dhe 39 të Kushtetutës, Gjykata vëren se, për aq sa këto pretendime lidhen me kthimin e fëmijës në Belgjikë, ato kanë të bëjnë me procesin e kthimit të fëmijës sipas Konventës për Rrëmbimin e Fëmijës, i cili, për arsytet e parashtruara më sipër (shih sipër paragrafin 17 të këtij vendimi), nuk mund të merren sërish në shqyrtim në këtë gjykim kushtetues. Ndërsa, për aq sa kërkesja i lidh këto pretendime me pozitën e saj personale, ajo nuk ka parashtruar argumente që t'i vendosin ato brenda fushës së mbrojtjes së neneve 38 dhe 39 të Kushtetutës. Neni 38 garanton të drejtën e kujtdo për të zgjedhur vendbanimin dhe për të lëvizur lirisht në territorin e shtetit, si dhe të drejtën për të dalë lirisht jashtë tij, ndërsa neni 39 ndalon dëbimin

e shtetasit shqiptar nga territori i shtetit. Në rastin konkret, nuk rezulton ndonjë akt që ka kufizuar drejtpërdrejt lirinë e lëvizjes ose të zgjedhjes së vendbanimit të kërkeses dhe as ndonjë akt dëbimi ndaj saj nga territori i Republikës së Shqipërisë. Objekt i ankimit është vendimmarrja e gjykatave shqiptare për nxjerrjen jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar të kërimit që lidhet me mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, ndërsa pasojat, që kërkesja i lidh me nenet 38 dhe 39 të Kushtetutës, janë të tërthorta dhe të varura nga vendimmarrje të tjera për këtë çështje. Për rrjedhojë, pretendimet për cenimin e neneve 38 dhe 39 të Kushtetutës janë haptazi të pabazuara.

29. Për sa i përket pretendimit të kërkeses se gjykata e shkallës së parë është shprehur për mungesën e juridiksionit në përfundim të procesit, Gjykata vëren se, për aq sa kjo rrethanë lidhet me kohëzgjatjen e gjykimit, ky aspekt është trajtuar më sipër në kuadër të kriterit të shterimit të mjeteve juridike efektive (shih sipër paragrafin 25 të këtij vendimi). Ndërsa, për aq sa kjo rrethanë pretendohet si mangësi procedurale me ndikim kushtetues, Gjykata vëren se kërkesja nuk ka argumentuar që ajo të ketë prodhuar një pasojë të tillë në rrethanat e rastit konkret. Gjykata e Lartë ka pranuar se konstatimi i mungesës së juridiksionit në atë fazë nuk ishte në përputhje me momentin në të cilin gjykata duhej të kishte vlerësuar juridiksionin, por ka çmuar se kjo rrethanë nuk mund të përbënte shkak për prishjen e vendimit në këtë pjesë, për sa kohë juridiksioni është parakusht procedural për shqyrtimin e kërimit. Nga ana tjetër, kërkesja nuk ka argumentuar se momenti i këtij konstatimi i ka cenuar mundësinë efektive për të parashtruar pretendimet e saj për juridiksionin ose për të kundërshtuar vendimmarrjen përkatëse, e cila, në fakt, ka qenë objekt i rekursit të veçantë të kërkeses dhe i shqyrtimit nga Gjykata e Lartë. Për rrjedhojë, në këtë aspekt, pretendimi është haptazi i pabazuar.

30. Ndërkohë, për sa i përket pretendimeve të mbetura të kërkeses, duke mbajtur në konsideratë se ato, në thelb, kanë të bëjnë me mosshqyrtimin në themel nga gjykatat e zakonshme të kërimit që lidhet me mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, Gjykata çmon të analizojë bazueshmërinë e tyre në themel në drejtëm të *së drejtës së aksesit në gjykatë* të lidhur me *standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor*.

*B. Për themelin e pretendimeve**B.1 Për cenimin e së drejtës së aksesit të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor*

31. Kërkuësja ka pretenduar se në nxjerrjen jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar të kërimit që lidhet me mënyrën e ushtrimit të përgjegjesisë prindërore, gjykatat kanë interpretuar dhe zbatuar gabim Konventën për Përgjegjësinë Prindërore, Ligjin për të Drejtën Ndërkombëtare Private dhe dispozitat e KF-së, duke mos mbajtur parasysh as interesin më të lartë të fëmijës, të garantuar edhe nga Konventa për të Drejtat e Fëmijës. Sipas saj, neni 5 i Konventës për Përgjegjësinë Prindërore, të cilit i është referuar gjykata e shkallës së parë, nuk është detyrues për zgjidhjen e pasojave të martesës, ndërsa interpretimi që Gjykata e Lartë i ka bërë Ligjit për të Drejtën Ndërkombëtare Private është i gabuar. Sipas nenit 226 të KF-së, gjykata shqiptare që ka juridiksion për zgjidhjen e martesës ka juridiksion edhe për rregullimin e pasojave të saj në lidhje me fëmijën. Po ashtu, sipas kërkuëses, gjykatat nuk kanë marrë parasysh nenin 76 të Ligjit për të Drejtën Ndërkombëtare Private, nenin 10 të Konventës për Përgjegjësinë Prindërore dhe efektin e nenit 13 të kësaj konvente në kushtet e proceseve paralele. Për më tepër, vendimi i gjykatës belge për ushtrimin e përkohshëm të përgjegjesisë prindërore nga babai nuk i ka hequr asaj të drejtën e ushtrimit të kësaj përgjegjësie. Po sipas kërkuëses, Gjykata e Lartë nuk u ka dhënë përgjigje të arsyetuar pretendimeve të ngritura në rekurs, edhe pse ato ngrinin çështje për shkelje të standardeve kushtetuese.

32. Subjekti i interesuar, Samuël Soares, i ka prapësuar si të pabazuara pretendimet e kërkuëses, me argumentin se gjykatat kanë arsyetuar drejt për kërkimin që lidhet me mënyrën e ushtrimit të përgjegjesisë prindërore, duke dhënë përgjigje për shkaqet e nxjerrjes së tij jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar. Sipas tij, vendimmarrjet e kundërshtuara janë në përputhje me Ligjin për të Drejtën Ndërkombëtare Private dhe Konventën për Përgjegjësinë Prindërore, pasi regjistrimi i fëmijës në Shqipëri nuk ndryshonte vendqëndrimin e tij të zakonshëm në Belgjikë. Po kështu, ai ka prapësuar se gjykatat belge i kanë njohur atij përkohësisht të drejtën e ushtrimit të përgjegjesisë prindërore dhe se kjo vendimmarrje, së bashku me rrethanat e çështjes, është marrë në konsideratë nga gjykatat shqiptare në vlerësimin e juridiksionit. Për rrjedhojë, sipas subjektit të interesuar, juridiksioni për

shqyrtimin e këtij kërkitimi nuk i përket gjykatave shqiptare. Për më tepër, duke qenë se fëmija është kthyer tashmë në Belgjikë, në vendqëndrimin e tij të zakonshëm, u takon gjykatave belge të vendosin për mënyrën e ushtrimit të përgjegjesisë prindërore.

33. Në jurisprudencën e saj Gjykata ka theksuar se e drejta e aksesit, përfshirë të drejtën për të vënë në lëvizje gjykatën, përbën një aspekt të së drejtës për proces të rregullt ligjor, të garantuar nga neni 42 i Kushtetutës. E drejta e aksesit u garanton subjekteve të cenuara të drejtën t'i drejtohen një gjykate, e cila duhet të dëgjojë pretendimet e tyre dhe të shpallë një vendim pas një gjykimi të drejtë dhe publik. Administrimi i mirë i drejtësisë fillon me garancinë që një individ të ketë akses në gjykatë për t'i siguruar atij të gjitha aspektet e një forme gjyqësore të shqyrtimit të çështjes. Kjo e drejtë e individit nuk përfshin vetëm të drejtën për të filluar një proces, por edhe të drejtën për të pasur, nga ana e gjykatës, një zgjidhje përfundimtare për çështjen, pasi aksesit në gjykatë duhet të jetë substancial dhe jo thjesht formal. Nëse mohohet kjo e drejtë, procesi konsiderohet i parregullt, sepse aksesit në gjykatë është, përpara së gjithash, kusht kryesor për të realizuar mbrojtjen e të drejtave të tjera të individit (*shih vendimet nr. 13, datë 16.2.2026; nr. 50, datë 25.9.2025; nr. 19, datë 1.4.2021, të Gjykatës Kushtetuese*).

34. Po kështu, e drejta për proces të rregullt ligjor përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar, që i garantohet individit edhe nga neni 142, pika 1, i Kushtetutës. Arsyetimi i vendimeve është element thelbësor i një vendimi të drejtë. Funksioni i një vendimi të arsyetuar është t'u tregojë palëve që ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë (*shih vendimet nr. 50, datë 25.9.2025; nr. 28, datë 18.5.2023; nr. 3, datë 20.1.2017, të Gjykatës Kushtetuese*). Megjithatë, ky detyrim nuk mund të interpretohet sikur kërkohej arsyetim i detajuar për çdo pretendim të palës ndërgjyqëse (*shih vendimet nr. 35, datë 25.7.2011; nr. 23, datë 4.11.2008, të Gjykatës Kushtetuese*). Në këtë aspekt, në rastet kur gjykatat e zakonshme kanë vendosur nxjerrjen e çështjes jashtë juridiksionit gjyqësor, Gjykata ka theksuar se dhënia e përgjigjes ndaj pretendimeve në rekurs merr rëndësi të veçantë në kushtet kur kjo vendimmarrje e tyre, duke mos e zgjidhur çështjen në themel, kufizon aksesin në gjykatë të individit (*shih vendimet nr. 23, datë 29.4.2021; nr. 18, datë 15.3.2016, të Gjykatës Kushtetuese*). Në këtë kuptim, detyrimi për arsyetim nuk kërkon përgjigje

të hollësishme për çdo argument të palëve, por kërkon që gjykata të japë përgjigje të mjaftueshme për pretendimet thelbësore dhe përcaktuese për zgjidhjen e çështjes.

35. Po sipas Gjykatës, kur pretendohet se vendimet gjyqësore objekt kontrolli përmbajnë elemente arbitrariteti, nuk vihet në dyshim e drejta e gjykatave të zakonshme për të interpretuar ligjin për qëllim të procesit gjyqësor që ato zhvillojnë. Megjithatë, duke pasur si pikënisje të drejtën e kërkuarit për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar, si element përbërës i së drejtës për një gjykim të drejtë, si dhe duke u kujdesur që në asnjë rast gjykimi kushtetues të mos marrë trajtën e një gjykimi të zakonshëm të shkallës së katërt, për t'u dhënë përgjigje pretendimeve të kërkuarit, Gjykata kufizohet në identifikimin e gabimeve ligjore ose faktike të dukshme, të cilat shkojnë përtej pretendimeve për interpretim të gabuar të ligjit (që mbeten për t'u zgjidhur në sferën e gjykimit të gjykatave të zakonshme), por që gjithsesi cenojnë të drejtën e kërkuarit për të pasur një gjykim të drejtë (*shih vendimin nr. 11, datë 11.2.2026, të Gjykatës Kushtetuese*).

36. Gjykata ka pohuar gjithashtu se në bazë të nenit 122 të Kushtetutës, çdo marrëveshje ndërkombëtare e ratifikuar përbën pjesë të sistemit të brendshëm juridik pasi botohet në Fletoren Zyrtare dhe ajo zbatohet në mënyrë të drejtpërdrejtë, përveç rasteve kur nuk është e vetëzbatueshme dhe zbatimi kërkon nxjerrjen e një ligji. Një marrëveshje ndërkombëtare e ratifikuar me ligj ka epërsi mbi ligjet e vendit kur nuk pajtohen me të. Nën dritën e parashikimeve të neneve 5, 116 dhe 122 të Kushtetutës, Republika e Shqipërisë zbaton të drejtën ndërkombëtare të detyrueshme për të, duke i radhitur marrëveshjet ndërkombëtare të ratifikuara, të cilat janë pjesë e sistemit të brendshëm juridik, në hierarkinë e akteve normative që kanë fuqi përpara ligjeve (*shih vendimet nr. 45, datë 31.7.2025; nr. 3, datë 30.1.2024; nr. 30, datë 2.11.2022, të Gjykatës Kushtetuese*).

37. Në këndvështrim të standardeve të mësipërme dhe duke mbajtur parasysh parimin e subsidiaritetit, sipas të cilit kontrolli i respektimit të standardeve kushtetuese për proces të rregullt ligjor është funksion edhe i gjykatave të zakonshme, veçanërisht i Gjykatës së Lartë (*shih vendimet nr. 83, datë 18.12.2025; nr. 19, datë 7.7.2022; nr. 13, datë 9.3.2021, të Gjykatës Kushtetuese*), Gjykata do të

analizojë në vijim nëse vendimmarrjet e kundërshtuara, në pjesën që kanë nxjerrë jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar kërkimin që lidhet me mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, kanë cenuar të drejtën e kërkuarit për akses në gjykatë të lidhur me standardin e arsytimit të vendimit gjyqësor. Për këtë qëllim, Gjykata do të ndalet fillimisht në evidentimin e kuadrit ligjor në lidhje me përgjegjësinë prindërore në marrëdhëniet me elemente të huaja dhe, më pas, në arsytimin e vendimmarrjeve të kundërshtuara, për të verifikuar në vijim nëse ato përmbushin standardin kushtetues të arsytimit në raport me të drejtën e aksesit në gjykatë.

38. Gjykata vë në dukje se Kushtetuta garanton të drejtën për martesë dhe familje, duke parashikuar se martesa dhe zgjidhja e saj rregullohen me ligj (neni 53), si dhe mbrojtjen e veçantë të fëmijëve (neni 54). Në nivel ligjor, KF-ja parashikon se zgjidhja e martesës nuk prek të drejtat dhe detyrimet që prindërit kanë ndaj fëmijëve të tyre, me përjashtim të rasteve të parashikuara në këtë kod (neni 154), si dhe se, pas zgjidhjes së martesës, ushtrimi i përgjegjësisë prindërore bëhet sipas kreut III “Pasoja të zgjidhjes së martesës” të këtij kodi (neni 226). Këto dispozita e vendosin ushtrimin e përgjegjësisë prindërore në kuadrin e pasojave të zgjidhjes së martesës, por nuk përcaktojnë rregulla të juridiksionit ndërkombëtar për rastet kur marrëdhënia juridike ka elemente të huaja.

39. Gjykata evidenton gjithashtu se, sipas KPC-së, në juridiksionin e gjykatave hyjnë të gjitha mosmarrëveshjet civile dhe mosmarrëveshjet e tjera të parashikuara në këtë kod dhe në ligje të veçanta, ndërsa juridiksioni gjyqësor civil ushtrohet sipas dispozitave të KPC-së dhe ligjeve të tjera. Po sipas KPC-së, juridiksioni përcaktohet në momentin e paraqitjes së padisë në gjykatë, pavarësisht ndryshimeve të mëpasshme të faktit ose të ligjit (neni 36). Për sa u përket personave fizikë dhe juridikë të huaj, juridiksioni i gjykatave shqiptare rregullohet me ligj dhe nuk mund t'i kalohet me marrëveshje një juridiksioni të huaj, përveç rasteve të parashikuara nga ligji ose nga marrëveshjet ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë (neni 37). KPC-ja parashikon, po ashtu, rregulla për rastet kur e njëjta padi, midis të njëjtave palë, me të njëjtin shkak dhe objekt, është duke u shqyrtuar njëkohësisht nga një gjykatë e shtetit të huaj dhe nga gjykata shqiptare, duke i njohur kësaj

të fundit mundësinë e pezullimit të gjykimit, vijimit të tij ose pushimit të gjykimit në kushtet e parashikuara nga ligji (neni 38).

40. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se Ligji për të Drejtën Ndërkombëtare Private përcakton, ndër të tjera, rregullat për ligjin e zbatueshëm dhe juridiksionin e gjykatave shqiptare në marrëdhëniet juridike civile me elemente të huaja (neni 1). Sipas këtij ligji, marrëveshjet ndërkombëtare të ratifikuara me ligj kanë epërsi mbi dispozitat e tij, kur këto të fundit nuk pajtohen me to (neni 2). Për sa i përket ligjit të zbatueshëm, ky ligj parashikon se marrëdhëniet ndërmjet prindërve dhe fëmijëve rregullohen nga ligji i shtetit ku fëmija ka vendqëndrimin e zakonshëm ose nga ligji i shtetësisë së fëmijës, kur ky i fundit mund të jetë në interesin më të lartë të fëmijës (neni 29).

41. Për sa i përket juridiksionit ndërkombëtar të gjykatave shqiptare, Ligji për të Drejtën Ndërkombëtare Private parashikon fillimisht rregullin e përgjithshëm, sipas të cilit gjykatat shqiptare kanë juridiksion në zgjidhjen e mosmarrëveshjeve juridiko-civile me elemente të huaja, nëse pala e paditur ka vendqëndrimin e zakonshëm në Republikën e Shqipërisë, përveçse kur rregullat e posaçme të këtij ligji parashikojnë ndryshe (neni 71). Po ashtu, ligji parashikon juridiksionin ekskluziv të gjykatave shqiptare për kategori të caktuara çështjesh të lidhura ngushtësisht me territorin ose rendin juridik shqiptar, siç janë, ndër të tjera, çështjet mbi të drejta reale mbi sende të paluajtshme që ndodhen në Republikën e Shqipërisë, vlefshmëria e regjistrimeve në regjistrat shqiptarë ose ekzekutimi në Republikën e Shqipërisë i titujve ekzekutivë (neni 72). Gjithashtu, ligji njeh juridiksionin e caktuar me marrëveshje ose të pranuar përmes sjelljes procedurale të palës së paditur, kur ajo merr pjesë në gjykim pa ngritur pretendime për mungesën e juridiksionit ndërkombëtar, në kushtet e parashikuara nga ligji (neni 73).

42. Krahas këtyre rregullave dhe jashtë kategorive të juridiksionit ekskluziv të parashikuara nga neni 72, Ligji për të Drejtën Ndërkombëtare Private parashikon edhe rregulla të posaçme juridiksioni për fusha të caktuara të marrëdhënieve juridike civile me elemente të huaja, ndër të cilat bëjnë pjesë edhe çështjet familjare. Kështu, në çështjet që lidhen me martesën, gjykatat shqiptare kanë juridiksion kur njëri nga bashkëshortët është

ose ka qenë në kohën e lidhjes së martesës shtetas shqiptar, ose kur bashkëshorti kundër të cilit është ngritur padia, apo paditësi, në rastin për zgjidhjen e martesës, ka vendqëndrimin e tij të zakonshëm në Republikën e Shqipërisë (neni 75, pika 1, shkronjat “a” dhe “b”). Ky juridiksion shtrihet edhe mbi pasojat që vijnë nga zgjidhja e martesës, si dhe mbi masat e përkohshme që merren nga gjykata në këto raste (neni 75, pika 3). Po ashtu, për marrëdhëniet ndërmjet bashkëshortëve, prindërve dhe fëmijëve, ligji parashikon se gjykatat shqiptare kanë juridiksion të gjykojnë çështjet që lidhen me të drejtat dhe detyrimet ndërmjet prindërve dhe fëmijëve, kur njëra nga palët ka shtetësinë shqiptare ose ka vendqëndrimin e saj në Republikën e Shqipërisë (neni 76).

43. Nga këto parashikime rezulton se Ligji për të Drejtën Ndërkombëtare Private përmban rregulla të posaçme për juridiksionin e gjykatave shqiptare në çështjet familjare me elemente të huaja. Megjithatë, këto dispozita nuk përcaktojnë juridiksion ekskluziv të gjykatave shqiptare dhe nuk mund të lexohen të shkëputura nga rregullat e marrëveshjeve ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë. Për rrjedhojë, në rastet që përfshihen në fushën e zbatimit të Konventës për Përgjegjësinë Prindërore, përcaktimi i juridiksionit për masat që lidhen me përgjegjësinë prindërore duhet të bëhet duke mbajtur parasysh edhe rregullat e kësaj konvente, në përputhje me nenin 122 të Kushtetutës dhe nenin 2 të Ligjit për të Drejtën Ndërkombëtare Private.

44. Për sa i përket Konventës për Përgjegjësinë Prindërore, në të cilën Republika e Shqipërisë ka aderuar me ligjin nr. 9443, datë 16.11.2005, Gjykata vëren se ajo ka për objekt, ndër të tjera, përcaktimin e shtetit, autoritetet e të cilit kanë juridiksion për të marrë masa në lidhje me mbrojtjen e fëmijës ose pasurisë së tij, si dhe në përcaktimin e ligjit që duhet të zbatohet nga këto autoritete në ushtrimin e juridiksionit të tyre (neni 1, pika 1, shkronjat “a” dhe “b”). Për qëllimet e kësaj konvente, termi “përgjegjësi prindërore” nënkupton autoritetin prindëror ose çdo marrëdhënie të ngjashme autoriteti që përcakton të drejtat, kompetencat dhe përgjegjësitë e prindërve, kujdestarëve ose përfaqësuesve të tjerë ligjorë në lidhje me fëmijën ose pasurinë e tij (neni 1, pika 2). Masat e parashikuara nga Konventa përfshijnë, ndër të tjera, dhënien, ushtrimin, përfundimin ose kufizimin e

përgjegjesisë prindërore dhe të të drejtave të kujdestarisë (neni 3).

45. Në lidhje me juridiksionin, Konventa parashikon se autoritetet gjyqësore ose administrative të shtetit kontraktues ku fëmija ka banesën e përhershme kanë juridiksion për të marrë masa në lidhje me mbrojtjen e fëmijës (neni 5, pika 1). Në rast ndryshimi të banesës së përhershme të fëmijës në një shtet tjetër kontraktues, juridiksioni u kalon autoriteteve të shtetit të banesës së re të përhershme (neni 5, pika 2). Për fëmijët emigrantë, fëmijët të cilët, për shkak të problemeve të ndodhura në vendin e tyre, janë zhvendosur në një shtet tjetër, si dhe për fëmijët banesa e përhershme e të cilëve nuk mund të përcaktohet, juridiksioni u përket autoriteteve të shtetit kontraktues në territorin e të cilit ndodhen këta fëmijë (neni 6).

46. Në rast të largimit ose mbajtjes së gabuar të fëmijës, konventa parashikon se autoritetet e shtetit kontraktues në të cilin fëmija ka qenë banor i përhershëm menjëherë para largimit ose mbajtjes ruajnë juridiksionin e tyre derisa fëmija të ketë marrë një banesë të përhershme në një shtet tjetër dhe të plotësohet një nga kushtet e parashikuara në nenin 7, pika 1, shkronjat “a” ose “b”. Sipas këtyre parashikimeve, juridiksioni i autoriteteve të shtetit të banesës së mëparshme të përhershme ruhet derisa çdo person, institucion ose organ tjetër që ka të drejta kujdestarie të ketë rënë dakord për largimin ose mbajtjen e fëmijës, ose derisa fëmija të ketë banuar në shtetin tjetër për një periudhë prej jo më pak se një vit pasi personi, institucioni ose organi tjetër që ka të drejta kujdestarie, ka ose duhet të ketë pasur dijeni për vendndodhjen e fëmijës, asnjë kërkesë për kthim e paraqitur brenda kësaj periudhe nuk është pezull (nuk është ende në shqyrtim), dhe fëmija është vendosur në ambientin e tij të ri.

47. Sipas nenit 7, pika 2, të Konventës, largimi ose mbajtja e fëmijës konsiderohen të gabuara kur shkelin të drejtat e kujdestarisë që i jepen një personi, institucioni ose organi tjetër, kolektivisht ose individualisht, sipas ligjit të shtetit në të cilin fëmija ka qenë banor i përhershëm menjëherë para largimit ose mbajtjes, dhe kur, në kohën e largimit ose mbajtjes, këto të drejta ushtroheshin, kolektivisht ose individualisht, ose duhet të ishin ushtruar në këtë mënyrë, me përjashtim të largimit ose mbajtjes. Për sa kohë autoritetet e përmendura në nenin 7, pika 1, ruajnë juridiksionin e tyre, autoritetet e shtetit kontraktues tek i cili fëmija është larguar ose në të

cilin është mbajtur mund të marrin vetëm ato masa urgjente që, sipas nenit 11, janë të nevojshme për mbrojtjen e fëmijës (neni 7, pika 3).

48. Konventa parashikon, gjithashtu, mekanizma për transferimin ose marrjen e juridiksionit nga autoritetet e një shteti tjetër kontraktues, kur, në një rast të veçantë, vlerësohet se autoritetet e këtij shteti janë më mirë të vendosura për të vlerësuar interesin më të mirë të fëmijës dhe për të marrë masat e nevojshme mbrojtëse (nenet 8 dhe 9). Kështu, sipas nenit 8, autoriteti i shtetit kontraktues që ka juridiksion sipas neneve 5 ose 6, nëse gjykon se autoriteti i një shteti tjetër kontraktues do të ishte më mirë i vendosur në një rast të veçantë për të vlerësuar interesin më të mirë të fëmijës, mund të kërkojë që autoriteti tjetër të marrë juridiksionin për të ndërmarrë masat mbrojtëse që i gjykon të nevojshme ose të pezullojë shqyrtimin e çështjes dhe të ftojë palët të paraqesin këtë kërkesë para autoritetit të atij shteti tjetër. Sipas nenit 9, autoritetet e një shteti kontraktues, të referuara në nenin 8, pika 2, nëse, në rastin e veçantë, gjykojnë se janë në pozitë më të mirë për të vlerësuar interesin më të mirë të fëmijës, mund t'i kërkojnë autoritetit kompetent të shtetit kontraktues të banesës së përhershme të fëmijës që të autorizohen për të ushtruar juridiksionin për marrjen e masave mbrojtëse që i gjykojnë të nevojshme ose të ftojnë palët të paraqesin një kërkesë të tillë para autoritetit të shtetit kontraktues të banesës së përhershme të fëmijës.

49. Po sipas Konventës, pa paragjykuar dispozitat e neneve 5-9, autoritetet e një shteti kontraktues që ushtrojnë juridiksionin për të vendosur në lidhje me një kërkesë për divorc ose ndarje ligjore të prindërve të një fëmije që është banor i përhershëm në një shtet tjetër kontraktues, ose për anulimin e martesës së tyre, mund të marrin masa në lidhje me mbrojtjen e fëmijës, nëse këtë e lejon ligji i shtetit të tyre dhe nëse plotësohen kushtet e parashikuara në nenin 10, pika 1. Këto kushte janë: së pari, në kohën e fillimit të procedimit njëri nga prindërit të ketë banesë të përhershme në këtë shtet dhe njëri prej tyre të ketë përgjegjësi ligjore në lidhje me fëmijën (shkronja “a”); së dyti, juridiksioni i këtyre autoriteteve për marrjen e masave në lidhje me mbrojtjen e fëmijës të jetë pranuar nga prindërit dhe nga çdo person tjetër që ka përgjegjësi prindërore në lidhje me fëmijën, si dhe kjo të jetë në interesin më të mirë të fëmijës (shkronja “b”). Sipas nenit 10, pika 2, juridiksioni për marrjen e këtyre

masave ndërpritet nëse vendimi për të lejuar ose refuzuar kërkesën për divorc, ndarjen ligjore ose prishjen e martesës ka marrë formë të prerë ose procedimi ka përfunduar për ndonjë arsye tjetër.

50. Përveç sa më sipër, Konventa parashikon juridiksionin e autoriteteve të shtetit kontraktues në territorin e të cilit ndodhet fëmija për marrjen e masave të nevojshme mbrojtëse në rastet emergjente (neni 11). Po ashtu, duke mbajtur parasysh parashikimet e nenit 7, autoritetet e një shteti kontraktues, në territorin e të cilit ndodhet fëmija, kanë juridiksion për të marrë masa me karakter të përkohshëm për mbrojtjen e fëmijës, me efekt territorial të kufizuar në shtetin në fjalë, për sa kohë këto masa nuk janë në mospërputhje me masat e marra tashmë nga autoritetet që kanë juridiksion sipas neneve 5–10 (neni 12, pika 1). Masat e përkohshme të marra në lidhje me një fëmijë që është banor i përhershëm në një shtet kontraktues shfuqizohen nëse autoritetet që kanë juridiksion sipas neneve 5–10 kanë marrë një vendim në lidhje me masat mbrojtëse që mund të kërkojnë sipas rrethanave (neni 12, pika 2). Ndërsa masat e marra në lidhje me një fëmijë që është banor i përhershëm në një shtet jokontraktues shfuqizohen në shtetin kontraktues ku janë marrë, nëse masat e kërkuara nga rrethanat dhe të marra nga autoritetet e një shteti tjetër janë njohur në shtetin kontraktues në fjalë (neni 12, pika 3).

51. Në lidhje me rastet kur masa korresponduese për mbrojtjen e fëmijës janë kërkuar në më shumë se një shtet kontraktues, neni 13 i Konventës parashikon se autoritetet e një shteti kontraktues, të cilat kanë juridiksion sipas neneve 5–10 për të marrë masa në lidhje me mbrojtjen e fëmijës, duhet të frenohen nga ushtrimi i këtij juridiksioni, nëse, në kohën e fillimit të procedimit, masa korresponduese janë kërkuar nga autoritetet e një shteti tjetër kontraktues që ka juridiksion sipas neneve 5–10 në kohën e kërkesës dhe janë akoma në proces shqyrtimi (neni 13, pika 1). Ky rregull nuk zbatohet nëse autoritetet para të cilave është paraqitur fillimisht kërkesa për marrjen e masave nuk kanë juridiksion (neni 13, pika 2).

52. Në dritën e këtij kuadri normativ, Gjykata do të vlerësojë në vijim nëse gjykatat e zakonshme, në vendimmarrjet e kundërshtuara, kanë arsyetuar në mënyrë të mjaftueshme për nxjerrjen jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar të kërimit që lidhet me mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore.

Në këtë drejtim, pa zëvendësuar gjykatat e zakonshme në interpretimin dhe zbatimin e ligjit të zbatueshëm, Gjykata do të verifikojë nëse ato kanë identifikuar qartë kuadrin ligjor përkatës, kanë dhënë arsye të mjaftueshme për zbatimin e tij në rrethanat e çështjes dhe u kanë dhënë përgjigje pretendimeve thelbësore të kërkuësës në lidhje me marrëdhënien ndërmjet rregullave të KF-së për pasojat e zgjidhjes së martesës, rregullave të Ligjit për të Drejtën Ndërkombëtare Private për juridiksionin në çështjet familjare me elemente të huaja dhe dispozitave të Konventës për Përgjegjësinë Prindërore që lidhen me përcaktimin e juridiksionit, si dhe pretendimit se pranimi i juridiksionit shqiptar kërkohej nga interesi më i lartë i fëmijës. Po ashtu, Gjykata do të verifikojë nëse interpretimi dhe arsyetimi i vendimeve të kundërshtuara paraqesin gabime ligjore ose faktike të dukshme, paqartësi ose elemente arbitrariteti që janë të një shkalle të tillë sa të cenojnë të drejtën e aksesit në gjykatë.

53. Duke iu kthyer çështjes në shqyrtim, Gjykata vëren se kërkuësja, në datën 5.8.2022, ka vënë në lëvizje gjykatën e shkallës së parë me padi për zgjidhjen e martesës dhe lënien e fëmijës asaj për rritje dhe edukim. Ndërkohë, në procesin për kthimin e fëmijës në Belgjikë, gjykatat shqiptare kishin vendosur kthimin e fëmijës në vendbanimin e tij të përhershëm në Belgjikë, vendimmarrje e cila ishte bërë përfundimtare pas vendimit të Gjykatës së Lartë për mospranimin e rekursit të kërkuësës. Po ashtu, përpara gjykatës belge ishte vënë në lëvizje një proces për zgjidhjen e martesës dhe kujdestarinë e fëmijës, në të cilin gjykata belge, me vendimin e datës 25.10.2022, i kishte njohur përkohësisht subjektit të interesuar të drejtën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, duke vlerësuar se kishte juridiksion për shqyrtimin e çështjes, bazuar, ndër të tjera, në nenet 5 dhe 7 të Konventës për Përgjegjësinë Prindërore dhe në faktin se fëmija kishte vendqëndrimin e zakonshëm në Belgjikë.

54. Gjatë vijimit të gjykimit të çështjes në Shqipëri për zgjidhjen e martesës dhe rregullimin e pasojave të saj në lidhje me fëmijën, subjekti i interesuar ka kërkuar që kërkitimi që lidhej me mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore të nxirrej jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar. Ai ka pretenduar se çështja kishte elemente të huaja, për shkak të shtetësisë së tij belge, vendit të lidhjes së martesës, vendqëndrimit të zakonshëm të bashkëshortëve dhe të fëmijës në Belgjikë, lindjes

dhe shtetësisë belge të fëmijës, si dhe faktit se në Belgjikë po zhvillohej një proces gjyqësor me të njëjtin objekt.

55. Gjykata e shkallës së parë, me vendimin e datës 18.9.2024, ka pranuar kërkimin për zgjidhjen e martesës, ndërsa ka nxjerrë jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar kërkimin që lidhet me mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore. Në mënyrë të përmbledhur, ajo ka arsyetuar se në kushtet kur me vendim gjyqësor përfundimtar ishte vendosur kthimi i fëmijës në vendbanimin e tij të përhershëm në Belgjikë, bazuar në nenet 5, 6 dhe 7 të Konventës për Përgjegjësinë Prindërore, në Ligjin për të Drejtën Ndërkombëtare Private dhe në nenin 59 të KPC-së, gjykatat shqiptare nuk kishin juridiksion për shqyrtimin e këtij kërkit.

56. Kërkuesja nuk ka qenë dakord me vendimin e gjykatës së shkallës së parë për pjesën që kishte vendosur nxjerrjen jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar të kërkit që lidhej me mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, duke ushtruar rekurs të veçantë në Gjykatën e Lartë. Në rekurs kërkuesja ka pretenduar, në thelb, se për sa kohë gjykata shqiptare kishte pranuar juridiksionin për zgjidhjen e martesës, ajo kishte juridiksion edhe për rregullimin e pasojave të saj në lidhje me fëmijën, referuar nenit 226 të KF-së. Po ashtu, kërkuesja ka pretenduar se juridiksioni i gjykatave shqiptare buronte edhe nga neni 76 i Ligjit për të Drejtën Ndërkombëtare Private, për sa kohë ajo kishte shtetësinë shqiptare dhe vendqëndrimin e zakonshëm në Shqipëri. Sipas saj, neni 5 i Konventës për Përgjegjësinë Prindërore, i referuar nga gjykata e shkallës së parë, nuk ishte detyrues për gjykatën që kishte juridiksion për zgjidhjen e martesës, ndërsa vendimi për nxjerrjen e kërkit jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar binte në kundërshtim me nenin 13 të kësaj konvente, për shkak të procesit të nisur më parë përpara gjykatave shqiptare. Kërkuesja ka pretenduar, gjithashtu, se deri në ekzekutimin e vendimit për kthimin e fëmijës në Belgjikë, gjykata shqiptare kishte juridiksion për të vendosur për këtë kërkim. Sipas saj, nxjerrja e kërkit jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar e kishte lënë të pazgjidhur mosmarrëveshjen për mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, në kundërshtim me interesin më të lartë të fëmijës, i cili kishte shtetësi shqiptare dhe qëndronte në Shqipëri prej disa vitesh.

57. Nga ana tjetër, subjekti i interesuar ka paraqitur kundërrekurs, duke kundërshtuar pretendimet e ngritura në rekursin e kërkueses. Sipas tij, kërkuesja nuk kishte zbatuar vendimet gjyqësore për kthimin e fëmijës në banesën e përhershme në Belgjikë dhe vazhdonte ta mbante atë në Shqipëri në mënyrë të padrejtë, në kundërshtim me vendimet e gjykatave shqiptare dhe belge. Ai ka prapësuar se pretendimet e kërkueses për zbatimin e dispozitave të KF-së ishin të pabazuara, pasi, në rastin konkret, për shkak të elementeve të huaja të marrëdhënies juridike, duhej të zbatoheshin dispozitat konventore dhe ato të Ligjit për të Drejtën Ndërkombëtare Private. Në këtë drejtim, subjekti i interesuar ka theksuar se martesa ishte lidhur në Belgjikë, fëmija kishte lindur dhe kishte vendqëndrimin e përhershëm në Belgjikë, ndërsa regjistrimi i tij në Shqipëri nuk mund të ndryshonte vendbanimin e tij të përhershëm dhe as të përcaktonte juridiksionin e gjykatave shqiptare. Po ashtu, ai ka parashtruar se gjykatat belge, me vendimet e datave 25.10.2022 dhe 4.4.2023, i kishin njohur ushtrimin e përkohshëm të autoritetit prindëror, ndërsa mbajtja e fëmijës nga kërkuesja në Shqipëri cenonte të drejtën e tij të kujdestarisë dhe interesin më të lartë të fëmijës. Për këto arsye, subjekti i interesuar ka kërkuar lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së shkallës së parë.

58. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin e datës 23.12.2024, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së shkallës së parë, në pjesën që ka disponuar për nxjerrjen jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar të kërkit që lidhet me mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore. Ai ka theksuar se verifikimi i juridiksionit gjyqësor është parakusht për vijimin e gjykimit të çështjes. Në këtë drejtim, Kolegji Civil ka pranuar se konstatimi i mungesës së juridiksionit në përfundim të procesit gjyqësor nga gjykata e shkallës së parë nuk ishte në përputhje me përcaktimet ligjore lidhur me momentin e verifikimit të juridiksionit nga gjykata. Megjithatë, ai ka çmuar se, duke qenë se mungesa e juridiksionit e bën vendimin gjyqësor jo të rregullt, kjo rrethanë nuk passillte cenimin e disponimit të gjykatës së shkallës së parë.

59. Në vijim, në lidhje me përcaktimin e juridiksionit, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka vlerësuar, fillimisht, se çështja paraqiste një marrëdhënie juridike me elemente të huaja, për shkak të shtetësisë shqiptare të kërkueses, shtetësisë belge të subjektit të interesuar, shtetësisë shqiptare

dhe belge të fëmijës, si dhe vendqëndrimin të përhershëm të subjektit të interesuar në Belgjikë. Në këtë kuadër, duke iu referuar nenit 37, pika 2, të KPC-së, Kolegji Civil ka theksuar se, në rastet e marrëdhënieve me elemente të huaja, juridiksioni i gjykatave shqiptare përcaktohet sipas ligjit të posaçëm dhe marrëveshjeve ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë. Mbi këtë bazë, ai ka identifikuar Ligjin për të Drejtën Ndërkombëtare Private, i cili, sipas tij, përcakton juridiksionin dhe rregullat procedurale të gjykatave shqiptare për marrëdhëniet juridike civile me elemente të huaja, duke përcaktuar rastet e juridiksionit alternativ dhe ekskluziv, si dhe rregullat për shmangien dhe zgjidhjen e konflikteve juridiksionale. Po në këtë kuadër, Kolegji Civil ka vlerësuar si të zbatueshme edhe Konventën për Përgjegjësinë Prindërore, si marrëveshje ndërkombëtare e ratifikuar që përcakton juridiksionin për marrjen e masave në lidhje me mbrojtjen e fëmijës, përfshirë ato që lidhen me ushtrimin e përgjegjësisë prindërore.

60. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka evidentuar se pretendimet e kërkuases për juridiksionin e gjykatave shqiptare mbështeteshin, në thelb, në dy drejtime: së pari, në faktin se fëmija ndodhej prej disa vitesh në Shqipëri, kishte shtetësi shqiptare dhe, sipas saj, vendqëndrim në Shqipëri, ndaj juridiksioni i gjykatave shqiptare duhej të pranohej edhe në funksion të interesit më të lartë të fëmijës; së dyti, në pretendimin se, sipas KF-së, ushtrimi i përgjegjësisë prindërore është pjesë e rregullimit të pasojave të zgjidhjes së martesës dhe, për rrjedhojë, gjykata që kishte vendosur për zgjidhjen e martesës duhet të kishte disponuar edhe për këtë pasojë. Në vijim, Kolegji Civil ka mbajtur parasysh se, në rastin konkret, kërkuësja kishte jetuar së bashku me subjektin e interesuar dhe fëmijën në Belgjikë, se më pas ishte kthyer me fëmijën në Shqipëri, se Gjykata e Shkallës së Parë e Anversës, Belgjikë, me vendimin e datës 25.10.2022, kishte vendosur ushtrimin e përkohshëm të autoritetit prindëror nga babai, si dhe se gjykatat shqiptare, në procedurën për kthimin e fëmijës sipas Konventës për Rrëmbimin e Fëmijës, kishin urdhëruar kthimin e fëmijës në Belgjikë, duke e konsideruar mbajtjen e tij në Shqipëri si të paligjshme.

61. Në drejtim të kuadrit ligjor të zbatueshëm, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka shtruar në vijim si çështje përcaktuese nëse vendqëndrimi i

zakonshëm i fëmijës duhej të vlerësohej sipas gjendjes faktike të krijuar nga qëndrimi i tij në Shqipëri apo në raport me përcaktimet konventore për largimin ose mbajtjen pa të drejtë të fëmijës. Për këtë qëllim, ai i është referuar neneve 5 dhe 7 të Konventës për Përgjegjësinë Prindërore, si dhe dispozitave të KC-së dhe Ligjit për të Drejtën Ndërkombëtare Private për konceptet e vendbanimit dhe vendqëndrimin të zakonshëm. Kolegji Civil ka arsyetuar se, sipas nenit 5, autoritetet e shtetit kontraktues ku fëmija ka banesën e përhershme kanë juridiksion për marrjen e masave për mbrojtjen e tij, ndërsa, sipas nenit 7, në rast largimi ose mbajtjeje pa të drejtë të fëmijës, autoritetet e shtetit ku fëmija ka qenë banor i përhershëm menjëherë para largimit ose mbajtjes ruajnë juridiksionin e tyre. Sipas Kolegjit Civil, koncepti i vendqëndrimin të zakonshëm është çështje fakti, që vlerësohet rast pas rasti, por nuk mund të interpretohet në raport me një gjendje faktike paligjshmërie, për sa kohë neni 7 i konventës e përjashton këtë situatë në përcaktimin e juridiksionit të shtetit ku fëmija mbahet në mënyrë të padrejtë. Mbi këtë bazë, duke mbajtur parasysh vendimet për kthimin e fëmijës në Belgjikë dhe vendimin e gjykatës belge për ushtrimin e përkohshëm të autoritetit prindëror nga babai, Kolegji Civil ka çmuar se vetëm qëndrimi faktik i fëmijës në Shqipëri dhe regjistrimi i tij me shtetësi ose vendbanim shqiptar nuk mjaftojnë për të përcaktuar juridiksionin e gjykatave shqiptare për këtë kërkim.

62. Në të njëjtën linjë, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka vlerësuar se, në kuadër të vendimit për ushtrimin e përkohshëm të autoritetit prindëror nga babai dhe vendimeve gjyqësore për kthimin e fëmijës në Belgjikë, nuk mund të pretendohet se vetëm për shkak të qëndrimit faktik të fëmijës në Shqipëri, si situatë joligjore, të përcaktohej juridiksioni i gjykatave shqiptare. Po sipas tij, gjykatat kishin vlerësuar, në raport me interesin më të lartë të fëmijës, se ushtrimi i përkohshëm i autoritetit prindëror i ishte njohur babait dhe se fëmija duhej të kthehej në vendbanimin e tij të përhershëm në Belgjikë, ndaj ky interes nuk mund të vlerësohej ndryshe vetëm mbi faktin e qëndrimit të fëmijës në Shqipëri, si pasojë e vendimmarrjes së njërit prej prindërve.

63. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë është shprehur edhe për marrëdhënien ndërmjet

disponimit të gjykatës së shkallës së parë për zgjidhjen e martesës dhe nxjerrjes jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar të kërimit që lidhet me mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore. Në këtë drejtim, ai ka vlerësuar se, në kushtet kur në rastin konkret ekzistonte një vendim i përkohshëm për ushtrimin e përgjegjësisë prindërore për fëmijën, gjykimi i këtij kërkit sipas juridiksionit të vendbanimit të fëmijës nuk cenonte efektet e vendimmarrjes së gjykatës së shkallës së parë. Në përfundim, Kolegji Civil ka vlerësuar se, në referim të nenit 7 të Konventës për Përgjegjësinë Prindërore, gjykatat shqiptare nuk kishin juridiksion për këtë kërkit, duke lënë në fuqi vendimin e gjykatës së shkallës së parë në këtë pjesë.

64. Nga sa më lart, Gjykata vëren se pretendimi kryesor i kërkuësës lidhet me faktin se gjykatat e zakonshme, duke nxjerrë jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar kërkitin që lidhet me mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, nuk kanë arsyetuar në mënyrë të mjaftueshme për marrëdhënien ndërmjet rregullave të KF-së për pasojat e zgjidhjes së martesës, rregullave të Ligjit për të Drejtën Ndërkombëtare Private për juridiksionin në çështjet familjare me elemente të huaja dhe dispozitave të Konventës për Përgjegjësinë Prindërore që lidhen me përcaktimin e juridiksionit. Sipas kërkuësës, për sa kohë gjykata shqiptare kishte pranuar juridiksionin për zgjidhjen e martesës, ajo duhej të vendoste edhe për rregullimin e pasojave të saj në lidhje me fëmijën. Kërkuësja ka pretenduar, gjithashtu, se përcaktimi i juridiksionit duhej të mbështetej edhe në interesin më të lartë të fëmijës, duke parashtruar se qëndrimi i tij në Shqipëri, shtetësia shqiptare dhe lidhjet e krijuara me këtë vend duhej të merreshin parasysh në këtë drejtim.

65. Në këtë kuadër, Gjykata çmon se vlerësimi i këtij pretendimi duhet të bëhet duke mbajtur parasysh natyrën e vendimmarrjeve të kundërshtuara, përmes të cilave nuk është zgjidhur në themel mënyra e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, por është përcaktuar se ky kërkit nuk përfshihej në juridiksionin gjyqësor shqiptar. Për këtë arsye, kontrolli kushtetues në rastin konkret kufizohet në verifikimin nëse gjykatat e zakonshme kanë dhënë arsye të mjaftueshme për këtë përfundim dhe nëse ky përfundim paraqet gabime ligjore ose faktike të dukshme, paqartësi ose

elemente arbitrariteti të një shkalle të tillë sa të cenojë të drejtën e aksesit në gjykatë.

66. Po ashtu, Gjykata çmon të theksojë se ndonëse objekt i shqyrtimit në rastin konkret nuk është mënyra e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, por përcaktimi i juridiksionit për shqyrtimin e këtij kërkit, analiza duhet të mbajë parasysh edhe parimin e interesit më të lartë të fëmijës, të garantuar nga neni 54 i Kushtetutës dhe të reflektuar në legjislacionin e brendshëm dhe në instrumentet ndërkombëtare të zbatueshme. Në çështjet familjare me elemente të huaja, ky parim nuk vepron si kriter autonom dhe as mund të zbatohet i shkëputur nga rregullat e juridiksionit që përcaktojnë autoritetin kompetent. Për rrjedhojë, kontrolli kushtetues në rastin konkret nuk konsiston në rivlerësimin e interesit më të lartë të fëmijës në raport me mënyrën konkrete të ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, por në verifikimin nëse gjykatat e zakonshme kanë identifikuar, interpretuar dhe zbatuar pa arbitraritet rregullat e juridiksionit, në një mënyrë të pajtueshme me parimin e interesit më të lartë të fëmijës.

67. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se gjykata e shkallës së parë, pasi ka pranuar kërkitin për zgjidhjen e martesës, ka vendosur nxjerrjen jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar të kërimit që lidhet me mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore. Ajo ka arsyetuar se çështja paraqiste elemente të huaja dhe se, për sa i përket përgjegjësisë prindërore, duhej të mbaheshin parasysh Konventa për Përgjegjësinë Prindërore, Ligji për të Drejtën Ndërkombëtare Private dhe fakti se gjykatat shqiptare kishin urdhëruar kthimin e fëmijës në Belgjikë, si vendbanim i tij i përhershëm. Në këtë mënyrë, gjykata e shkallës së parë e ka lidhur mungesën e juridiksionit shqiptar me vendqëndrimin e zakonshëm të fëmijës dhe me rregullat e konventës që përcaktojnë juridiksionin për marrjen e masave për mbrojtjen e fëmijës, përfshirë ato që lidhen me ushtrimin e përgjegjësisë prindërore.

68. Po ashtu, Gjykata vëren se Gjykata e Lartë nuk është kufizuar në një miratim formal të arsyetimit të gjykatës së shkallës së parë, por ka identifikuar pretendimet kryesore të kërkuësës për juridiksionin e gjykatave shqiptare. Konkretisht, ajo ka evidentuar se këto pretendime ngriheshin në dy drejtime: së pari, në faktin se fëmija ndodhej prej disa vitesh në Shqipëri, kishte shtetësi shqiptare dhe, sipas kërkuësës, vendqëndrim në Shqipëri, ndaj

juridiksioni i gjykatave shqiptare duhej të pranohej edhe në funksion të interesit më të lartë të fëmijës; së dyti, në pretendimin se, sipas KF-së, përcaktimi i mënyrës së ushtrimit të përgjegjësisë prindërore është pjesë e rregullimit të pasojave të zgjidhjes së martesës dhe, për rrjedhojë, gjykata që vendos për zgjidhjen e martesës duhet të disponojë edhe për pasojat e saj në lidhje me fëmijën. Në vijim, Gjykata e Lartë ka marrë në shqyrtim marrëdhënien ndërmjet qëndrimit faktik të fëmijës në Shqipëri dhe përcaktimit të juridiksionit sipas Konventës për Përgjegjësinë Prindërore. Në këtë aspekt, ajo ka vlerësuar se, për sa kohë në procedurën e kthimit të fëmijës ishte vendosur kthimi i tij në Belgjikë dhe largimi ose mbajtja e tij në Shqipëri ishte konsideruar e paligjshme, gjendja faktike e krijuar nga qëndrimi i fëmijës në Shqipëri nuk mund të shërbente, në vetvete, për të përcaktuar Shqipërinë si vendqëndrim të zakonshëm të fëmijës për qëllime të juridiksionit. Mbi këtë bazë, Gjykata e Lartë e ka lidhur përfundimin për mungesën e juridiksionit shqiptar me nenin 7 të Konventës, vendimet për kthimin e fëmijës në Belgjikë dhe vendimin e përkohshëm të gjykatës belge për ushtrimin e autoritetit prindëror, duke çmuar se interesi më i lartë i fëmijës nuk mund të vlerësohej vetëm mbi bazën e qëndrimit të tij faktik në Shqipëri.

69. Nga sa më lart, Gjykata vëren se arsyetimi i Gjykatës së Lartë, në respektim të parimit të hierarkisë së akteve, është mbështetur kryesisht te nenet 5 dhe 7 të Konventës për Përgjegjësinë Prindërore. Në këtë drejtim, për të verifikuar nëse ky arsyetim dhe përfundimi i saj mbartin elemente arbitrariteti, Gjykata mban parasysh se neni 5 i kësaj konvente përcakton rregullin e përgjithshëm, sipas të cilit autoritetet gjyqësore ose administrative të shtetit kontraktues ku fëmija ka banesën e përhershme kanë juridiksion për marrjen e masave për mbrojtjen e tij. Në rast të ndryshimit të banesës së përhershme të fëmijës në një shtet tjetër kontraktues, juridiksioni u kalon autoriteteve të shtetit të banesës së re të përhershme, përveç rastit kur gjen zbatim neni 7 i konventës. Nga ana tjetër, neni 7 parashikon rregullin e posaçëm për rastet e largimit ose mbajtjes pa të drejtë të fëmijës. Sipas kësaj dispozite, autoritetet e shtetit kontraktues në të cilin fëmija ka qenë banor i përhershëm menjëherë para largimit ose mbajtjes ruajnë juridiksionin e tyre derisa fëmija të ketë marrë një banesë të përhershme në një shtet tjetër dhe të plotësohen kushtet e

parashikuara në këtë nen. Këto kushte lidhen, në mënyrë alternative, ose me pranimin e largimit ose mbajtjes së fëmijës nga personi, institucioni ose organi që ka të drejta kujdestarie, ose, në mungesë të këtij pranimi, me qëndrimin e fëmijës për të paktën një vit pasi personi përkatës ka pasur ose duhet të kishte pasur dijeni për vendndodhjen e tij, mungesën e një kërkesë për kthim ende në shqyrtim dhe integrimin e fëmijës në mjedisin e ri.

70. Po në këtë funksion, Gjykata mban parasysh edhe Raportin Shpjegues të Konventës për Përgjegjësinë Prindërore të hartuar nga Paul Lagarde, raportuesi zyrtar i Konventës. Ky raport nuk është pjesë e tekstit të konventës dhe nuk ka karakter detyrues normativ, por konsiderohet pjesë e punimeve përgatitore të saj (*travaux préparatoires*) dhe përbën një nga mjetet më autoritative për interpretimin e dispozitave të Konventës, pasi shpjegon qëllimin, përmbajtjen dhe kompromiset që kanë shoqëruar hartimin e tyre. Konkretisht, Raporti Shpjegues sqaron se rregullat e juridiksionit synojnë, si rregull, përqendrimin e juridiksionit tek autoritetet e shtetit të vendqëndrimit të zakonshëm të fëmijës dhe shmangien, sa të jetë e mundur, e konkurrencës së autoriteteve që mund të pretendojnë juridiksion (*shih Raportin Shpjegues, paragrafi 37*). Po sipas Raportit Shpjegues, neni 7 mbështetet në idenë themelore se personi që kryen largimin ose mbajtjen pa të drejtë të fëmijës nuk duhet të jetë në gjendje të përfitojë nga ky veprim për të ndryshuar, në dobi të tij, juridiksionin e autoriteteve që duhet të marrin masa për mbrojtjen e fëmijës. Në të njëjtën kohë, raporti sqaron se kur largimi ose mbajtja pa të drejtë vazhdon në kohë, kjo është një rrethanë faktike që nuk mund të injorohet plotësisht, ndaj neni 7 përcakton prapin në të cilin juridiksioni mund të kalojë tek autoritetet e shtetit ku fëmija është larguar ose mbahet (*shih Raportin Shpjegues, paragrafi 46*). Për këtë arsye, kohëzgjatja e qëndrimit faktik të fëmijës në atë shtet nuk është, në vetvete, rrethanë përcaktuese për juridiksionin sipas Konventës. Raporti Shpjegues thekson se për humbjen e juridiksionit nga autoritetet e shtetit të vendqëndrimit të mëparshëm të zakonshëm, nuk mjafton vetëm që fëmija të ketë fituar një vendqëndrim të zakonshëm në një shtet tjetër, por duhet të plotësohen edhe kushtet e tjera të nenit 7 (*shih Raportin Shpjegues, paragrafi 47*). Në mungesë të pranimit të largimit ose mbajtjes, këto kushte përfshijnë qëndrimin e fëmijës në shtetin e

vendqëndrimit të ri të zakonshëm për të paktën një vit pasi mbajtësi i të drejtave të kujdestarisë ka pasur ose duhet të kishte pasur dijeni për vendndodhjen e tij, mungesën e një kërkesë për kthim ende në shqyrtim dhe integrimin e fëmijës në mjedisin e ri (*shih paragrafin 49 të Raportit*). Kjo qasje pasqyron parimin e afërsisë (*principle of proximity*), sipas të cilit juridiksioni u njihet, si rregull, autoriteteve që kanë lidhjen më të afërt me mjedisin familjar dhe shoqëror të fëmijës, në funksion të mbrojtjes së interesit të tij më të lartë dhe shmangies së konkurrencës ndërmjet autoriteteve.

71. Në rastin konkret, Gjykata vëren se kërkuësja i është referuar kohëzgjatjes së qëndrimit të fëmijës në Shqipëri për të mbështetur pretendimin për juridiksionin gjyqësor shqiptar. Megjithatë, kjo rrethanë nuk mund të vlerësohet e shkëputur, por në raport me kushtet e nenit 7 të Konventës për Përgjegjësinë Prindërore dhe me rrethanat konkrete të çështjes. Në këtë kontekst, nuk rezulton që subjekti i interesuar të ketë pranuar largimin ose mbajtjen e fëmijës nga kërkuësja në Shqipëri. Përkundrazi, ai ka kërkuar kthimin e fëmijës në Belgjikë brenda 6 ditëve nga momenti kur është vënë në dijeni për vendimin e kërkuësës për mbajtjen e fëmijës në Shqipëri dhe moskthimin e tij në vendqëndrimin e zakonshëm familjar në Belgjikë. Po ashtu, gjykatat shqiptare, në procedurën e kthimit, kanë urdhëruar kthimin e fëmijës në Belgjikë, vendimmarrje që ka qenë e ekzekutueshme brenda më pak se 7 muajve nga vënia në lëvizje e procedurës së kthimit. Për rrjedhojë, kohëzgjatja faktike e qëndrimit të fëmijës në Shqipëri, së cilës kërkuësja i referohet, lidhet me pasojat e një situate të vlerësuar gjyqësisht si mbajtje pa të drejtë e fëmijës dhe të zgjatur për shkak të mosekzekutimit në kohë të vendimit për kthimin e tij. Në raport me nenin 7 të Konventës, kjo kohëzgjatje nuk mund të lexohet e shkëputur nga fakti se procedura e kthimit ishte vënë në lëvizje në kohë dhe se kishte një vendimmarrje gjyqësore për kthimin e fëmijës në Belgjikë. Në këtë kuptim, pretendimi i kërkuësës në drejtim të qëndrimit faktik të fëmijës në Shqipëri, shtetësisë shqiptare dhe regjistrimit të tij në këtë shtet nuk tregon se në arsyetimin e Gjykatës së Lartë ka ndonjë gabim ligjor ose faktik të dukshëm dhe as nuk e bën haptazi arbitrar përfundimin e saj se këto rrethana nuk ishin të mjaftueshme për përcaktimin e juridiksionit të gjykatave shqiptare.

72. Për sa i përket pretendimit të kërkuësës se neni 226 i KF-së i detyron gjykatat shqiptare që, në rastin e zgjidhjes së martesës, të vendosin edhe për mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, Gjykata çmon se ky pretendim ka marrë përgjigje në substancë nga gjykatat e zakonshme. Në këtë drejtim, Gjykata e Lartë ka evidentuar se kërkuësja e mbështeste juridiksionin shqiptar edhe në faktin se gjykata shqiptare kishte vendosur për zgjidhjen e martesës dhe se, sipas saj, duhej të dispononte edhe për pasojat e saj në lidhje me fëmijën. Megjithatë, duke iu referuar elementeve të huaja të çështjes dhe rregullave të Konventës për Përgjegjësinë Prindërore, Gjykata e Lartë nuk e ka pranuar këtë pretendim si të mjaftueshëm për përcaktimin e juridiksionit të gjykatave shqiptare për këtë kërkim. Në këtë mënyrë, arsyetimi i saj është ndërtuar mbi dallimin ndërmjet rregullave të brendshme që përcaktojnë pasojat e zgjidhjes së martesës dhe rregullave të posaçme që përcaktojnë juridiksionin për marrjen e masave për mbrojtjen e fëmijës, përfshirë ato që lidhen me ushtrimin e përgjegjësisë prindërore në marrëdhëniet me elemente të huaja.

73. Në lidhje me këtë, Gjykata vëren se dispozita e Konventës për Përgjegjësinë Prindërore që lidhet drejtpërdrejt me juridiksionin e gjykatës së divorcit është neni 10. Në funksion të kontrollit nëse përfundimi i Gjykatës së Lartë është haptazi arbitrar, Gjykata mban parasysh se kjo dispozitë nuk e parashikon juridiksionin e gjykatës së divorcit si pasojë automatike të juridiksionit për zgjidhjen e martesës, por e kushtëzon atë me plotësimin e kushteve të përcaktuara në të, ndër të cilat edhe pranimi i këtij juridiksioni nga prindërit dhe çdo person tjetër që ka përgjegjësi prindërore, si dhe vlerësimi se ushtrimi i tij është në interesin më të mirë të fëmijës. Në këtë drejtim, Raporti Shpjegues i Konventës sqaron se juridiksioni i gjykatës së divorcit për të marrë masa mbrojtëse për fëmijën nuk është i detyrueshëm për atë gjykatë, por njihet vetëm kur këtë e lejon ligji i brendshëm dhe kur plotësohen kushtet e nenit 10, pika 1, shkronjat “a” dhe “b”, të cilat janë kumulative (*shih Raportin Shpjegues, paragrafët 62 dhe 64*). Po sipas raportit, teksti i konventës nuk kërkon dakordësinë e prindërve për masat që duhen marrë, por pranimin e juridiksionit, ndërsa nëse një ose më shumë nga këto kushte nuk përmbushen, gjykata e divorcit nuk ka juridiksion për të marrë masa mbrojtëse për fëmijën, përveç rastit kur përfiton nga transferimi i juridiksionit sipas

neneve 8 dhe 9 të konventës (*shih Raportin Shpjegues, paragrafin 65*).

74. Në rastin konkret, nga rrethanat e çështjes rezulton se subjekti i interesuar e ka kundërshtuar juridiksionin e gjykatave shqiptare për kërkimin që lidhet me mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore dhe ka kërkuar nxjerrjen e këtij kërkimi jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar. Për rrjedhojë, pretendimi i kërkueses se juridiksioni i gjykatës shqiptare për zgjidhjen e martesës duhej të shtrihej domosdoshmërisht edhe mbi këtë kërkim nuk gjen mbështetje të drejtpërdrejtë në nenin 10 të konventës, për sa kohë kjo dispozitë kërkon, ndër të tjera, pranimin e juridiksionit, në veçanti nga prindërit, për marrjen e masave në lidhje me mbrojtjen e fëmijës. Po ashtu, Gjykata vëren se Gjykata e Lartë është vënë në lëvizje me rekurs të veçantë vetëm për pjesën e vendimit të gjykatës së shkallës së parë që kishte nxjerrë jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar kërkimin që lidhej me mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, ndërkohë që disponimi për zgjidhjen e martesës, në mungesë të ankimit nga palët, kishte marrë formë të prerë. Kjo rrethanë merr rëndësi edhe në raport me nenin 10, pika 2, të konventës, për të cilin Raporti Shpjegues sqaron se juridiksioni i gjykatës së divorcit për të marrë masa mbrojtëse për fëmijën pushon kur procedura e divorcit përfundon, ndërsa pas këtij momenti vetëm autoriteti që ka juridiksion sipas neneve 5-9 të konventës mund të vendosë për këto masa (*shih Raportin Shpjegues, paragrafin 66*). Në këtë kontekst, pretendimi se juridiksioni i pranuar për zgjidhjen e martesës duhej të sillte domosdoshmërisht edhe juridiksionin për kërkimin që lidhet me mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore nuk evidenton një gabim ligjor të dukshëm në interpretimin e kuadrit konventor dhe as nuk e bën të pamjaftueshëm arsyetimin e Gjykatës së Lartë ose haptazi arbitrar përfundimin e saj, për sa kohë ajo e ka vlerësuar këtë kërkim në raport me rregullat e posaçme të Konventës për Përgjegjësinë Prindërore.

75. Për sa i përket pretendimit të kërkueses për nenin 13 të Konventës për Përgjegjësinë Prindërore, Gjykata vëren se ai lidhet me faktin se procesi për zgjidhjen e martesës dhe rregullimin e pasojave të saj ishte vënë fillimisht në lëvizje përpara gjykatës shqiptare. Megjithatë, në funksion të verifikimit të arsyetimit të Gjykatës së Lartë, Gjykata mban parasysh se neni 13 i Konventës nuk vendos një

rregull përparësie formale në favor të autoritetit që është vënë i pari në lëvizje, pavarësisht nëse ai ka juridiksion sipas konventës. Kjo dispozitë vepron në rastet kur masat korresponduese janë kërkuar përpara autoriteteve të një shteti tjetër kontraktues që kanë juridiksion sipas neneve 5-10 të konventës dhe janë ende në shqyrtim. Në këtë drejtim, Raporti Shpjegues sqaron se neni 13 synon të trajtojë konfliktet që mund të lindin nga ekzistenca e juridiksioneve të njëkohshme sipas konventës dhe të shmangë rrezikun e vendimeve kontradiktore (*shih Raportin Shpjegues, paragrafi 78*). Po sipas raportit, autoriteti që ka juridiksion sipas neneve 5-10 duhet të përmbahet nga vendimmarrja mbi kërkesën për masa, nëse masa të njëjta u janë kërkuar autoriteteve të një shteti tjetër kontraktues, të cilat në atë kohë kishin juridiksion po sipas të njëjtave dispozita dhe këto masa janë ende në shqyrtim (*shih Raportin Shpjegues, paragrafi 79*). Për më tepër, vetë pika 2, e nenit 13 parashikon se rregulli i frenimit nga ushtrimi i juridiksionit nuk zbatohet nëse autoritetet para të cilave është paraqitur fillimisht kërkesa nuk kanë juridiksion. Në këtë kuptim, pretendimi i kërkueses se procedura ishte nisur më parë përpara gjykatës shqiptare nuk mjafton, në vetvete, për ta bërë haptazi arbitrar përfundimin e Gjykatës së Lartë se juridiksioni për këtë kërkim nuk u përkiste gjykatave shqiptare, për sa kohë ky përfundim është mbështetur në rregullat e neneve 5 dhe 7 të Konventës. Për rrjedhojë, mungesa e një analize të veçantë për nenin 13 nuk evidenton, në rrethanat e rastit konkret, një mangësi të tillë në arsyetimin e Gjykatës së Lartë që ta bëjë atë të pamjaftueshëm ose përfundimin e saj haptazi arbitrar, për sa kohë ajo ka dhënë arsye për mungesën e juridiksionit shqiptar në raport me rregullat e Konventës për Përgjegjësinë Prindërore që i ka konsideruar përcaktuese.

76. Në lidhje me pretendimet e kërkueses për nenet 75 dhe 76 të Ligjit për të Drejtën Ndërkombëtare Private, Gjykata vëren se Gjykata e Lartë, ndonëse nuk ka zhvilluar një analizë të veçantë për secilën prej këtyre dispozitave, e ka identifikuar këtë ligj si pjesë të kuadrit të zbatueshëm për përcaktimin e juridiksionit në marrëdhëniet juridike civile me elemente të huaja. Ajo ka vlerësuar se çështja paraqiste elemente të huaja dhe se, në raste të tilla, juridiksioni i gjykatave shqiptare përcaktohet sipas ligjit të posaçëm dhe marrëveshjeve ndërkombëtare të ratifikuara. Po ashtu, Gjykata e

Lartë ka vënë në dukje se Ligji për të Drejtën Ndërkombëtare Private përcakton rastet e juridiksionit alternativ dhe ekskluziv, si dhe rregullat për shmangien dhe zgjidhjen e konflikteve juridiksionale. Në këtë kontekst, duke zbatuar rregullat e Konventës për Përgjegjësinë Prindërore, si marrëveshje ndërkombëtare e ratifikuar që sipas nenit 122 të Kushtetutës dhe nenit 2 të Ligjit për të Drejtën Ndërkombëtare Private ka epërsi ndaj ligjit të brendshëm në rast mospajtimi, Gjykata e Lartë nuk ka pranuar se kërkimi që lidhet me mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore përfshihej në juridiksionin gjyqësor shqiptar. Nga ana tjetër, kërkuesja nuk ka argumentuar se çështjet familjare me elemente të huaja dhe, në veçanti, kërkimi që lidhet me mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, përfshihen në juridiksionin ekskluziv të gjykatave shqiptare. Për rrjedhojë, pretendimi i kërkueses se nenet 75 dhe 76 të Ligjit për të Drejtën Ndërkombëtare Private çonin në pranimin e juridiksionit shqiptar nuk evidenton një gabim ligjor të dukshëm në interpretimin e kuadrit normativ dhe as nuk e bën, në vetvete, të pamjaftueshëm arsyetimin e Gjykatës së Lartë ose haptazi arbitrar përfundimin e saj.

77. Pas shqyrtimit të pretendimeve që lidhen me rregullat e posaçme të juridiksionit, Gjykata çmon të ndalet edhe në mënyrën sesi këto rregulla ndërveprojnë me parimin e interesit më të lartë të fëmijës në rastin konkret. Lidhur me këtë, Gjykata e Lartë ka mbajtur parasysh vendimet gjyqësore për kthimin e fëmijës në Belgjikë, faktin se mbajtja e tij në Shqipëri ishte vlerësuar si e padrejtë dhe vendimin e përkohshëm të gjykatës belge për ushtrimin e autoritetit prindëror nga babai i fëmijës. Ajo ka vlerësuar se interesi më i lartë i fëmijës nuk mund të vlerësohej ndryshe vetëm mbi bazën e qëndrimit faktik të tij në Shqipëri, të krijuar si pasojë e mbajtjes pa të drejtë të fëmijës, si dhe të shtetësisë shqiptare dhe të lidhjeve të krijuara gjatë kësaj periudhe. Gjykata vëren se ky arsyetim nuk e barazon vendimin për kthimin me një zgjidhje përfundimtare të mënyrës së ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, por i konsideron këto vendimmarrje si rrethana relevante për përcaktimin e autoritetit që, sipas rregullave konventore, ka juridiksion për ta bërë këtë vlerësim në themel. Në të njëjtin kuadër, Gjykata vëren se edhe argumenti i kërkueses i mbështetur në aktin e ekspertimit psikologjik nuk është i tillë që të vërë në dyshim këtë

përfundim. Ky akt lidhet me vlerësimin në themel të mënyrës së ushtrimit të përgjegjësisë prindërore dhe të marrëdhënies së fëmijës me prindërit, por nuk ka pasur për objekt përcaktimin e juridiksionit. Për rrjedhojë, përfundimet e tij mund të jenë objekt vlerësimi nga autoriteti kompetent gjatë shqyrtimit në themel, por nuk janë, në vetvete, përcaktuese për juridiksionin sipas konventës. Për këto arsye, pretendimi i kërkueses se interesi më i lartë i fëmijës dhe akti i ekspertimit kërkonin domosdoshmërisht shqyrtimin e kërimit nga gjykatat shqiptare nuk evidenton ndonjë gabim faktik të dukshëm në përcaktimin e juridiksionit, për sa kohë akti i ekspertimit lidhet me zgjidhjen në themel të mënyrës së ushtrimit të përgjegjësisë prindërore dhe jo me elementet juridike dhe faktike përcaktuese të juridiksionit. Për rrjedhojë, ky pretendim nuk mjafton për ta bërë të pamjaftueshëm arsyetimin e Gjykatës së Lartë ose haptazi arbitrar përfundimin e saj.

78. Në përfundim, Gjykata çmon se vendimmarrjet e kundërshtuara kanë identifikuar çështjen thelbësore të juridiksionit, kanë marrë parasysh rrethanat përcaktuese të rastit, përfshirë elementet e huaja të marrëdhënies juridike, vendimmarrjet gjyqësore për kthimin e fëmijës në Belgjikë, vendimin e gjykatës belge për ushtrimin e përkohshëm të autoritetit prindëror dhe dispozitat e Konventës për Përgjegjësinë Prindërore, si dhe kanë dhënë arsye të mjaftueshme për përfundimin se kërkimi që lidhet me mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore nuk përfshihej në juridiksionin gjyqësor shqiptar. Fakti që kërkuesja nuk pajtohet me interpretimin e këtyre dispozitave nga gjykatat e zakonshme nuk mjafton për të vënë në dyshim standardin kushtetues të arsyetimit të vendimeve të kundërshtuara. Gjykata rithekson se kontrolli kushtetues nuk synon të zëvendësojë gjykatat e zakonshme në interpretimin dhe zbatimin e ligjit, përveç rasteve kur interpretimi i dhënë prej tyre, i pasqyruar në arsyetimin e vendimit, rezulton haptazi arbitrar ose kur arsyetimi është i paqartë ose i pamjaftueshëm në atë masë sa të cenojë të drejtën e aksesit në gjykatë. Në rastin konkret, Gjykata vlerëson se vendimmarrjet e kundërshtuara nuk paraqesin gabime ligjore ose faktike të dukshme, paqartësi ose elemente arbitrariteti të një shkalle të tillë sa të cenojnë këtë të drejtë.

79. Për sa më lart, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkueses për cenimin e së drejtës së aksesit në

gjykatë të lidhur me standardin e arsytimit të vendimit gjyqësor është i pabazuar, ndaj kërkesa rrëzohet.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës, si dhe neneve 72 e vijues, të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, me shumicë votash,

VENDOSI:

1. Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 4.6.2026.

Shpallur më 20.7.2026.

Kryetare: Fiona Papajorgji

Anëtarë: Sonila Bejtja, Marsida Xhaferllari, Genti Ibrahim, Sandër Beci, Ilir Toska, Asim Vokshi

Anëtarë kundër: Marjana Semini

MENDIM PAKICE

1. Në çështjen me nr. 5 (R) 2025 të Regjistrimit Themeltar, me kërkuese Renisa Selenicën, me objekt shfuqizimin e vendimeve nr. 5442, datë 18.9.2024, të Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Tiranë dhe vendimit nr. 00-2024-5194 (851), datë 23.12.2024, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë (vendimi nr. 851/2024), si të papajtuësme me Kushtetutën, unë, gjyqtarja Marjana Semini, jam kundër vendimit të shumicës që ka vendosur rrëzimin e kërkesës. Në ndryshim nga shumica, çmoj se pretendimet e kërkueses lidhur me vendimmarrjet e gjykatës së shkallës së parë dhe të Gjykatës së Lartë, në pjesën që kanë nxjerrë jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar kërkimin për zgjidhjen e pasojave të martesës në drejtim të ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, janë të bazuara. Për rrjedhojë, në vijim do të parashtroj argumentet mbi të cilat bazohet qëndrimi im i mbetur në pakicë në këtë çështje.

2. Në vlerësimin tim, vendimmarrjet e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm kanë çuar në cenimin

e së drejtës së kërkueses për proces të rregullt ligjor në drejtim të së drejtës së aksesit të lidhur me standardin e arsytimit të vendimit gjyqësor, shkak për të cilin çmoj se Gjykata duhej të kishte vendosur pranimin e kërkesës së kërkueses, duke shfuqizuar vendimin nr. 851/2024, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë dhe dërguar çështjen për rishqyrtim në atë gjykatë për këtë kërkim.

3. Në analizë të çështjes, fillimisht po evidentoj se thelbi i mosmarrëveshjes objekt shqyrtimi kushtetues ka të bëjë me nxjerrjen jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar të një pjese të objektit të padisë për zgjidhje martese, e cila lidhet me kërkimin për zgjidhjen e pasojave të martesës në drejtim të ushtrimit prej nënës, shtetase shqiptare, të përgjegjësisë prindërore për fëmijën e mitur nga martesa e saj me subjektin e interesuar, babain e fëmijës, shtetas belg. Ky proces është vënë në lëvizje në Shqipëri nga kërkuessa, e cila, në datën 5.8.2022, i është drejtuar Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Tiranë me kërkesëpadi për zgjidhjen e martesës dhe lënien asaj të fëmijës për rritje dhe për edukim. Në gjykim, subjekti i interesuar, babai i fëmijës, ka kërkuar nxjerrjen e çështjes jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar, me pretendimin se ajo ishte çështje me elemente të huaja, për shkak të lidhjes së martesës në Belgjikë, shtetësisë belge të tij dhe të fëmijës, si dhe të vendqëndrimit të zakonshëm të fëmijës në shtetin belg, në të cilin po zhvillohej edhe një proces gjyqësor, nisur prej tij më 3.10.2022 (pra, gati dy muaj më vonë se procesi civil në Shqipëri) dhe me objekt, ndër të tjera, kërkimin për ushtrimin e përgjegjësisë prindërore.

4. Në përfundim të gjyimit, Gjykata e Shkallës së Parë e Juridiksionit të Përgjithshëm Tiranë ka pranuar kërkesëpadinë e kërkueses vetëm në pjesën që kishte për objekt zgjidhjen e martesës ndërmjet palëve, ndërsa për pjesën e padisë që lidhet me rregullimin e pasojave në drejtim të përgjegjësinë prindërore, e ka nxjerrë çështjen jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar me arsytimin se në kushtet kur me vendime gjyqësore ishte vendosur kthimi i fëmijës në vendbanimin e zakonshëm në Belgjikë, në zbatim të neneve 5, 6 dhe 7 të Konventës së Hagës “Mbi juridiksionin, ligjin e zbatueshëm, njohjen, zbatimin dhe bashkëpunimin në lidhje me përgjegjësinë prindërore dhe masat për mbrojtjen e fëmijëve”, e ratifikuar nga Republika e Shqipërisë me ligjin nr. 9443, datë 16.11.2005 (në vijim Konventa e Hagës për Përgjegjësinë

Prindërore), si dhe të nenit 59 të KPC-së, juridiksioni për shqyrtimin e kësaj çështjeje u përkiste tashmë gjykatave belge.

5. Ndërkohë, në vlerësim të pretendimeve të parashtruara nga kërkuesja në rekurs për nxjerrjen jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar të kërimit për mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, Gjykata e Lartë ka lënë në fuqi vendimin e gjykatës së shkallës së parë. Gjykata e Lartë në këtë vendim ka pranuar se “*vendqëndrimi i zakonshëm i fëmijës*” përbën një çështje fakti që vlerësohet rast pas rasti, duke evidentuar se, në raste të tilla, duhet të merren në konsideratë: i. lidhja e qëndrueshme e fëmijës me një vend të caktuar; ii. marrëdhëniet familjare e shoqërore; iii. rrethana të tjera të rëndësishme. Sipas Gjykatës së Lartë, bazuar në nenet 5 dhe 7 të *Konventës së Hagës për Përgjegjësinë Prindërore*, juridiksioni për marrjen e masave për mbrojtjen e fëmijës u përkiste autoriteteve të shtetit belg ku fëmija kishte vendqëndrimin e zakonshëm dhe ato vazhdonin të ruanin këtë juridiksion për shkak të largimit/mbajtjes pa të drejtë të fëmijës nga kërkuesja, meqenëse fëmija kishte qenë banor i përhershëm në Belgjikë përpara largimit ose mbajtjes me pa të drejtë. Për rrjedhojë, në rastin konkret, shtetësia shqiptare e fëmijës dhe qëndrimi i tij faktik në Shqipëri nuk mjaftonin për të përcaktuar juridiksionin e gjykatave shqiptare në lidhje me ushtrimin e përgjegjësisë prindërore.

6. Në analizë të pretendimeve të parashtruara nga kërkuesja në ankimin kushtetues individual, shumica ka evidentuar rregullimet e kuadrit normativ të brendshëm dhe atij ndërkombëtar që parashikon: *së pari*, detyrimin e gjykatave shqiptare për përcaktimin e mënyrës së ushtrimit të përgjegjësisë prindërore në rastet e zgjidhjes së martesës mes bashkëshortëve si pasojë e kësaj të fundit (*neni 226 i KF-së, i cili referon në kreun III të këtij kodi me titull “Pasojat e zgjidhjes së martesës”*); *së dyti*, rregullimin e: a) marrëdhënieve prind-fëmijë nga ligji i shtetit ku fëmija ka vendqëndrimin e zakonshëm ose nga ligji i shtetësisë së fëmijës, kur ky i fundit mund të jetë në interesin më të lartë të fëmijës; b) zgjidhjen nga gjykatat shqiptare të mosmarrëveshjeve juridiko-civile me elemente të huaja, nëse pala e paditur ka vendqëndrimin e zakonshëm në Republikën e Shqipërisë (përveçse kur rregullat e posaçme parashikojnë ndryshe), kur njëri nga bashkëshortët është ose ka qenë në kohën e lidhjes së martesës shtetas shqiptar ose kur bashkëshorti kundër të cilit

është ngritur padia, ose paditësi, në rastin për zgjidhjen e martesës, ka vendqëndrimin e tij të zakonshëm në Republikën e Shqipërisë, juridiksion ky që shtrihet edhe mbi pasojat e zgjidhjes së martesës, si dhe mbi masat e përkohshme që merren nga gjykata në këto raste (*nenet 29, 71, 72 e 75, të Ligjit për të Drejtën Ndërkombëtare*); *së treti*, a) rregullimin e juridiksionit të autoriteteve gjyqësore ose administrative të shtetit kontraktues ku fëmija ka banesën e përhershme për marrjen e masave për mbrojtjen e tij/saj dhe kalimin e këtij juridiksioni autoriteteve të shtetit të banesës së re të përhershme të fëmijës në rast të ndryshimit të saj (banesës së përhershme) në një shtet tjetër kontraktues, përveç rastit të largimit ose mbajtjes me pa të drejtë të fëmijës; b) në rastet e largimit ose mbajtjes me pa të drejtë të fëmijës, ruajtjen e juridiksionit të autoriteteve të shtetit kontraktues ku fëmija ka banesën e përhershme menjëherë para largimit ose mbajtjes, derisa fëmija të ketë marrë një banesë të përhershme në një shtet tjetër dhe [...] të ketë qëndruar në shtetin e ri për një periudhë prej jo më pak se një vit, [...] e të jetë integruar në mjedisin e ri; c) transferimin ose marrjen e juridiksionit nga autoritetet e shtetit tjetër kontraktues, kur, në raste të veçanta, vlerësohet se këto të fundit janë më mirë të vendosura për të vlerësuar interesin më të mirë të fëmijës dhe për të marrë masat e nevojshme mbrojtëse; ç) frenimin nga ushtrimi i juridiksionit nga autoritetet e një shteti kontraktues që ka juridiksion, nëse në kohën e fillimit të procedimit masa korresponduese janë kërkuar nga autoritetet e një shteti tjetër kontraktues që ka juridiksion dhe janë ende në proces shqyrtimi (*nenet 5c13 të Konventës së Hagës për Përgjegjësinë Prindërore*).

7. Nën dritën e këtij kuadri normativ, shumica ka evidentuar përmbajtjen e neneve 5 dhe 7 të *Konventës së Hagës për Përgjegjësinë Prindërore*, sipas të cilave juridiksioni për shqyrtimin e mosmarrëveshjeve që lidhen me ushtrimin e përgjegjësisë prindërore përcaktohet nga vendqëndrimi i zakonshëm i fëmijës dhe parimi i afërsisë. Sipas këtij parimi, vlerësoj se, në mungesë të pranimit të largimit ose mbajtjes së fëmijës nga personi që ka të drejta kujdestarie/përgjegjësie prindërore, juridiksioni i kalon shtetit të vendqëndrimit të ri të zakonshëm kur fëmija ka qëndruar në këtë shtet të paktën një vit dhe është integruar në mjedisin e ri. Megjithatë, shumica ka vlerësuar në thelb të analizës së dispozitave të mësipërme, se në rastet e largimit ose

mbajtjes me pa të drejtë të fëmijës nga njëri prind, ky juridiksion do të ushtrohet nga shteti ku fëmija ka marrë vendqëndrimin e ri të zakonshëm vetëm në rastin kur nuk ka në shqyrtim një kërkesë për kthimin e fëmijës, duke e trajtuar rastin si përjashtimor, meqenëse faktikisht nëna e ka mbajtur në mënyrë të padrejtë fëmijën, ndonëse në fund Gjykata shprehet se rrethanat e reja faktike nuk mund të injorohen plotësisht (*shih paragrafët 70–71 të vendimit*). Po kështu, në vlerësimin që u ka bërë shumica vendimmarrjeve të gjykatave të juridiksionit të zakonshëm, arrihet në konkluzionet se: i. kohëzgjatja e qëndrimit të fëmijës në Shqipëri nuk mund të vlerësohet e shkëputur nga fakti që, brenda 6 ditëve nga momenti kur është vënë në dijeni për vendimin e kërkuësës për moskthimin në Belgjikë, subjekti i interesuar ka kërkuar kthimin e fëmijës në Belgjikë; ii. neni 226 i KF-së nuk është i mjaftueshëm në vetvete për të përcaktuar juridiksionin e gjykatave shqiptare, kurse neni 10 i *Konventës së Hagës për Përgjegjësinë Prindërore* e kushtëzon juridiksionin e gjykatës së divorcit me pranimin e këtij juridiksioni nga prindërit, si dhe vlerësimin se ushtrimi i tij është në interesin më të lartë të fëmijës (*shih paragrafët 71–72 të vendimit*).

8. Lidhur me sa më sipër, vlerësoj se shumica përdor një arsyetim ngushtësisht të lidhur me një kriter siç është ai i vendqëndrimit të zakonshëm të fëmijës, por pa vlerësuar *statusquo*-në e këtij vendqëndrimi dhe pasojat e kësaj në zbatimin e parimit të interesit më të lartë të fëmijës. Kjo analizë është e lidhur me faktin se, nga njëra anë, Gjykata pranon se kur fëmija qëndron mbi një vit në një vendqëndrim të ri dhe është integruar në mjedisin e ri, sipas kuadrit konventor të sipërpërmendur juridiksionin e ka gjykata e vendbanimit të ri, dhe kjo gjë nuk duhet të “... injorohet plotësisht”, ndërsa, nga ana tjetër, me rrëzimin e kërimit në fakt nuk merr fare në konsideratë këto rrethana të reja të cilat lidhen në mënyrë të mirëfilltë me interesin më të lartë të fëmijës, mirëqenien e fëmijës, sjelljen dhe qëndrimin e fëmijës dhe jo me sjelljen dhe qëndrimin e nënës që e mban atë në mënyrë të padrejtë, ose me faktin që ka një kërkim nga ana e babait për kthimin e fëmijës. Në analizën që u bëj vendimeve të gjykatave të juridiksionit të zakonshëm vërej se, megjithëse ato e kanë pranuar se juridiksioni zgjidhet rast pas rasti, dhe kanë listuar si faktorë të rëndësishëm kriteret që duhen analizuar në çdo rast konkret, të tilla si: lidhjen e qëndrueshme

të fëmijës me një vend të caktuar, marrëdhëniet familjare e shoqërore të krijuara, si dhe rrethana të tjera të rëndësishme - në asnjë moment nuk kanë analizuar mënyrën sesi këto kriteret konkurronin me njëra-tjetrën për të përcaktuar nëse kishin ose jo juridiksion.

9. Për sa më sipër, për sa kohë *Konventa për të Drejtat e Fëmijës (neni 3, pika 1)* dhe kuadri ligjor i zbatueshëm e ka parashikuar si parim të rëndësishëm interesin më të lartë të fëmijës, i cili duhet të jetë *konsiderata mbizotëruese* në çdo vendim që ka të bëjë me fëmijën të autoriteteve publike, dhe, po ashtu, edhe shumica me të drejtë në arsyetimin e vendimit e ka pranuar këtë parim si një garanci kushtetuese të parashikuar nga neni 54 i Kushtetutës dhe të reflektuar edhe në instrumentet ndërkombëtare të zbatueshme, përsëri, siç duket, arrin në përfundimin se në çështjet familjare me elemente të huaja parimi i interesit më të lartë të fëmijës nuk vepron si kriter autonom dhe as mund të zbatohet i shkëputur nga rregullat e juridiksionit që përcaktojnë autoritetin kompetent, por duhet vlerësuar në tërësi me rrethanat e tjera të çështjes (*shih paragrafët 66 dhe 77 të vendimit*). Duke vlerësuar si më sipër, shumica i ka gjetur të drejta vendimmarrjet e kundërshtuara nga kërkuësja, me arsyetimin se në nxjerrjen jashtë juridiksionit gjyqësor shqiptar të kërimit për mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, gjykata e shkallës së parë dhe Gjykata e Lartë kanë marrë parasysh rrethanat përcaktuese të rastit, përfshirë elementet e huaja të marrëdhënies juridike, vendimmarrjet gjyqësore për kthimin e fëmijës në Belgjikë, vendimin e gjykatës belge për ushtrimin e përkohshëm të autoritetit prindëror dhe dispozitat e *Konventës së Hagës për Përgjegjësinë Prindërore* duke i arsyetuar mjaftueshëm këto vendimmarrje.

10. Në ndryshim nga shumica, vlerësoj se arsyetimi i gjykatave të juridiksionit të zakonshëm nuk plotëson standardin kushtetues të arsyetimit të vendimit gjyqësor, pasi nuk u jep përgjigje pretendimeve të kërkuësës në raport me rrethanat konkrete të çështjes, në cenim të së drejtës së saj për akses në ato gjykata. Qëndrimin tim në pakicë e mbështes në argumentet që do të parashtrohen në vijim.

11. *Së pari*, nga pikëpamja procedurale, lidhur me juridiksionin ndryshe nga sa shumica ka arsyetuar, nuk rezulton që *Konventa e Hagës për Përgjegjësinë Prindërore* ose ndonjë instrument tjetër ndërkombëtar i zbatueshëm të përcaktojë detyrimin e gjykatave të

vendqëndrimit të ri të fëmijës, (në rastin konkret të gjykatave shqiptare), për të hequr dorë nga juridiksioni i tyre, për shkak të juridiksionit të autoriteteve të vendqëndrimit të mëparshëm të fëmijës. Përkundrazi, rregullat konventore synojnë koordinimin dhe shmangien e konflikteve të juridiksionit ndërmjet shteteve kontraktuese, por nuk përjashtojnë kompetencat që ligji i brendshëm u njeh gjykatave të vendqëndrimit të ri të fëmijës për çështjet familjare me elemente të huaja. Është shumë e rëndësishme të theksohet se vetë konventa parashikon mekanizma bashkëpunimi, komunikimi dhe transferimi juridiksioni ndërmjet autoriteteve shtetërore (shih nenet 1, pika 1, shkronja “e”, 8, 9 dhe kapitullin V të Konventës së Hagës për Përgjegjësinë Prindërore), çka tregon se juridiksionet mund të bashkekzistojnë dhe të koordinohen në funksion të mirëqenies dhe mbrojtjes së interesit më të lartë të fëmijës. Për këtë arsye, vlerësoj se konkluzioni i gjykatave të zakonshme se juridiksioni për përcaktimin e përgjegjësisë prindërore u përkiste autoriteteve belge nuk rezulton i mbështetur në një analizë të plotë të kuadrit ligjor dhe konventor të zbatueshëm, sepse në fakt nuk ka asnjë parashikim ligjor në kuadrin kombëtar ose ndërkombëtar që të ndalojë juridiksionin e gjykatave shqiptare në një rast të tillë. Kjo do të thotë që juridiksioni mund t’u përkasë gjykatave shqiptare, po aq sa mund t’u përkasë edhe gjykatave belge. Madje për sa kohë objekti i kërimit ishte zgjidhja e martesës dhe e pasojave të saj, gjykatat shqiptare nuk kanë respektuar shkronjën “a”, të nenit 75 të Ligjit për të Drejtën Ndërkombëtare Private që parashikon se ato kanë juridiksion në gjykimin e çështjeve që lidhen me martesën, ndër të tjera, kur njëri nga bashkëshortët është ose ka qenë në kohën e lidhjes së martesës shtetas shqiptar.

12. Nëse gjykatat shqiptare kishin dyshime serioze për juridiksionin e tyre ose interpretimin e dispozitave të sipërpërmendura të Konventës së Hagës për Përgjegjësinë Prindërore, ato nuk duhej të kufizoheshin në shpalljen e mungesës së juridiksionit. Vetë mekanizmat e kësaj konvente parashikojnë bashkëpunim ndërmjet autoriteteve të shteteve kontraktuese dhe mundësinë e kërimit të informacionit, ose konsultimit me autoritetet e shtetit tjetër. Në këto rrethana, përpara se të vendosnin mosshqyrtimin e këtij kërkit, gjykatat shqiptare duhej të kishin vlerësuar mundësinë e komunikimit institucional me autoritetet belge, me

qëllim sqarimin e çështjeve që lidheshin me juridiksionin dhe interesin më të lartë të fëmijës.

13. Së dyti, në lidhje me objektin e padive me natyrë familjare që lidhet drejtpërdrejt me çështjen se cili juridiksion do të zbatohet në gjykimin e një mosmarrëveshjeje familjare mund të ndodhemi përpara dy rasteve që përmbajnë kërkimin për përgjegjësinë prindërore për fëmijën e mitur: 1. kur kërkohet me padi zgjidhja e martesës dhe zgjidhja e pasojave të saj, përfshirë edhe përgjegjësinë prindërore; 2. kur objekt i kërimit është vetëm caktimi ose ndryshimi i ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, që përbën një kërkim që mund të bëhet i mëvetshëm *per se* edhe pas zgjidhjes së martesës. Bashkohem me rëndësinë që i jep shumica përcaktimit të “vendqëndrimit të zakonshëm të fëmijës”, por ndahem prej tyre se nuk e vlerësoj “vendqëndrimin e zakonshëm të fëmijës” si faktorin e vetëm dhe determinant për përcaktimin e juridiksionit për gjykimin e çështjes. Kriter po aq i rëndësishëm është vlerësimi nga gjykatat i interesit më të lartë të fëmijës veçanërisht i lidhur me balancën që krijohet mes “vendbanimit të zakonshëm të mëparshëm” me “vendbanimin e ri” që me sa duket ka marrë *de facto* atë të vendqëndrimit të zakonshëm si dhe ndikimin që ka mbi fëmijën e mitur kohëzgjatja e qëndrimit në secilin prej këtyre vendbanimeve. Në vazhdim të analizës së dy rasteve/skenarëve të mësipërm vlerësoj se, ndërsa në rastin e dytë, pa asnjë diskutim, vlen të analizohet dhe të merret në konsideratë se cili është “vendqëndrimi i zakonshëm i fëmijës”, në rastin e parë duhet mbajtur në vëmendje se gjykata ka gjithmonë juridiksion, për sa kohë në themel të gjykimit është zgjidhja e martesës dhe e pasojave të saj dhe është në diskrecionin e saj që të vendosë për juridiksionin varësisht mundësisë që ka për zbatimin me kujdesin e duhur të parimit të interesit më të lartë të fëmijës. Pra, ekziston edhe mundësia që gjykata shqiptare ta nxjerrë një rast të tillë jashtë juridiksionit, por për ta bërë këtë duhet që nga rrethanat e faktit të rastit konkret të rezultojë se ka rrethana të caktuara me karakter objektiv dhe/ose vetë palët ndërgjyqëse (bashkëshortët) kanë ndikuar për t’i krijuar gjykatës vështirësi në vlerësimin e interesit më të lartë të fëmijës të lidhur me mirëqenien dhe mirërritjen e fëmijës së mitur. Kjo nuk rezulton të jetë analizuar fare në rastin konkret dhe as nuk është arsyetuar nga gjykatat në këtë këndvështrim. Në vlerësimin tim, konkluzioni i gjykatave shqiptare është arritur pa përfillur

vlerësimin e rrethanave specifike të fëmijës në rastin konkret dhe kjo nuk u korrigjua as nga Gjykata.

14. Në vlerësimin tim, gjykatat nevojitej të analizonin sesa rëndësi ka juridiksioni *per se* nëse jemi në një situatë konflikti mes kuptimit të vendqëndrimit të zakonshëm në kuptimin e të shkuarës dhe që lidhet me periudhën e qëndrimit në Belgjikë të fëmijës dhe vendqëndrimit aktual në Shqipëri të fëmijës për të përcaktuar se cili do të vlerësohej si vendqëndrimi i zakonshëm në kushtet e reja qoftë këto edhe të lidhura me moskthimin e fëmijës nga ana e nënës dhe mosveprimin e autoriteteve shqiptare dhe jo për faj të fëmijës. Në këtë rast, për interesin më të lartë të fëmijës, nevojitej një analizë e plotë duke i dhënë peshën e duhur njërit ose tjetrit vendqëndrim në funksion të interesit të fëmijës dhe pasojave që vijnë mbi fëmijën nga moszbatimi në kohë i vendimit të kthimit, çka ka sjellë një klasifikim të ri të Shqipërisë si vendbanim i zakonshëm. Po kështu, në raste të tilla është e rëndësishme të vlerësohej nga gjykatat sesa vëmendje kanë treguar autoritetet gjyqësore shqiptare në këtë analizë; sa rezistent është vendqëndrimi i zakonshëm në Belgjikë tashmë i kapërcyer për shkak të kohës që ka kaluar fëmija në Shqipëri, kundrejt vendqëndrimit të ri të fituar si gjendje faktike, por edhe juridike dhe sesa ndikon kjo në ripozicionimin e autoriteteve në çështje të juridiksionit të lidhura me përgjegjësinë prindërore, si dhe nëse kthimi i fëmijës ka dalë ose jo në plan të dytë për shkak të vonesave dhe të nevojës imediate për rregullimin e të drejtave të fëmijës për marrëdhënie dhe kontakt me prindin dhe rregullimin e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore.

15. *Së treti*, gjykatat e juridiksionit të zakonshëm nuk kanë marrë në konsideratë *natyrën e veçantë të kërimit për ushtrimin e përgjegjësisë prindërore* si një nga pasojat e pashmangshme dhe të drejtpërdrejta të zgjidhjes së martesës. Kështu, dispozitat e KF-së për zgjidhjen e martesës nuk e shpëpusin zgjidhjen nga disa pasoja që rregullohen së bashku me të. Neni 226 i KF-së, i lexuar në lidhje me nenin 155 të këtij kodi, parashikon, si pasojë të zgjidhjes së martesës, edhe detyrimin e gjykatave për përcaktimin e mënyrës së ushtrimit të përgjegjësisë prindërore ndaj fëmijës. Në këtë drejtim, sipas nenit 155 të KF-së, gjykatat kanë detyrimin që, përpara marrjes së një vendimi, të thërrasin një psikolog ose punonjës social, i cili, përpara se të japë mendimin, duhet të marrë të dhëna për gjendjen materiale dhe morale të familjes,

kushtet në të cilat jetojnë ish-bashkëshortët dhe ku është më e përshtatshme të jetojë fëmija. Pra, nga shumica nuk është marrë si duhet në konsideratë fakti se nuk jemi përpara rastit ku kërkitimi ka si objekt caktimin ose ndryshimin e përgjegjësisë prindërore, por jemi përpara padisë me objekt zgjidhjen e martesës dhe të pasojave të saj, (në drejtim të lënies së fëmijës në ngarkim të nënës), ndërkohë kur gjykatat e juridiksionit të zakonshëm kanë zgjidhur martesën mes ish-bashkëshortëve dhe kanë vendosur mosshqyrtimin e kërimit për mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, duke e lënë pa zgjidhje këtë pasojë, pjesë të çështjes objekt mosmarrëveshjeje.

16. Për rrjedhojë, për sa më sipër, vlerësoj se në çdo rast gjykatat e juridiksionit të zakonshëm nuk mund të shmangin ose të veçojnë kërkitimin për mënyrën e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, duke zgjidhur në mënyrë të njëanshme vetëm zgjidhjen e martesës. Në të kundërt, gjykatat duhej të kishin arsyetuar në vendimarrjet e tyre se përse një zgjidhje e tillë nuk ishte e mundur. *Konventa e Hagës për Përgjegjësinë Prindërore* ka përcaktuar dhe ka evidentuar edhe tri rrugëzgjidhje për secilën prej rasteve që mund të ndodhin në praktikë: i. ruajtjen e juridiksionit të autoriteteve të shtetit kontraktues ku fëmija ka banesën e përhershme; ii. transferimin ose marrjen e juridiksionit nga autoritetet e shtetit tjetër kontraktues; iii. frenimin nga ushtrimi i juridiksionit nga autoritetet e një shtetit kontraktues që ka juridiksion. (*shih për më tepër paragrafin 6 të këtij mendimi pakice*). Gjykatat shqiptare të juridiksionit të zakonshëm nuk i kanë analizuar kriteret për të evidentuar se me cilin rast po përballej shqyrtimi gjyqësor, por janë mjaftuar me rastin e parë dhe e kanë konsideruar atë të mirëqenë.

17. *Së katërti*, pa u ndalur në analizën dhe *trajtimin e këtyre rrethanave të reja*, gjykata e shkallës së parë dhe Gjykata e Lartë nuk kanë kryer një vlerësim krahasues rreth mjedisit social e familjar të fëmijës në secilin shtet, lidhjet sociale, familjare, emocionale të krijuara nga fëmija në Shqipëri ose ndikimin e ndryshimit të menjëhershëm të mjedisit ku ishte rritur, duke pasur parasysh faktin se nga të dhënat në dosje rezulton se fëmija është i datëlindjes 4.9.2020 dhe kishte ardhur në Shqipëri në korrik 2022, ndërsa në momentin e shqyrtimit nga Gjykata e Lartë të rekursit të kërkuësës, fëmija kishte rreth 2 vjet e 5 muaj që jetonte në Shqipëri. Në këtë kontekst, në kohën e transferimit në Shqipëri fëmija ishte ende në

vitet e para të jetës, çka nënkupton se, për shkak të moshës së vogël, nuk mund të thuhet se kishte krijuar marrëdhënie sociale ose një nivel të tillë integrimi në Belgjikë që çonte në përfundimin se lidhja personale, emocionale dhe sociale vazhdonte të ishte me atë shtet. Një analizë dhe arsyetim i kujdesshëm nga ana e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm nuk duhet të linte në heshtje çështjet që lidhen me rrethanat specifike në drejtim të interesit më të lartë të fëmijës që shtrohen në këtë rast konkret, të tilla: si ndikonte kalimi i kohës nga ardhja e fëmijës në Shqipëri në moshën gati 22-muajshe dhe largimi pas 2 vjetësh e 5 muajsh nga Shqipëria; në cilat marrëdhënie shoqërore ose familjare ishte përfshirë fëmija në Shqipëri; nëse kishte frekuentuar institucione të edukimit parashkollor; nëse fëmija fliste vetëm gjuhën shqipe ose edhe atë flamande; nëse kishte ruajtur një komunikim me babain *online* ose ky komunikim mungonte; nëse nëna e fëmijës kishte mundësitë ekonomike, sociale dhe edukative për të siguruar mirërritjen dhe miredukimin e fëmijës dhe në mënyrë të ndërsjellë ta vlerësonte këtë gjë edhe për babain. E ndjej shumë të rëndësishme që të nënvizoj se, në raste të tilla, kur mosmarrëveshjet familjare prekin interesat e fëmijëve, gjykatat duhet të vlerësojnë si prioritar interesin më të lartë të fëmijës dhe jo interesat e prindërve ose “të ndëshkojë” moszbatimin vullnetar të vendimit të kthimit të fëmijës nga ana e nënës dhe mosveprimin e autoriteteve shqiptare për ekzekutimin e këtij vendimi me kosto të vetë fëmijët. Çdo analizë e interesave të këtyre të fundit duhet të kryhet vetëm dhe vetëm në funksion të interesit të fëmijës. Në raste të tilla ekziston gjithmonë mundësia që çështja të nxirret jashtë juridiksionit, por kjo gjë ndodh vetëm atëherë kur gjykata shqiptare do ta kishte të pamundur vlerësimin e interesit të fëmijës ose do të konkludonte se është në interesin e fëmijës që çështja të gjykohej nga gjykatat belge. Jemi në rastin kur fëmija kishte 2 vjet e 5 muaj që jetonte në Shqipëri.

18. Këto gjykata janë mjaftuar me një arsyetim formal referuar vendimmarrjeve për kthimin e fëmijës, pa shpjeguar nëse situata e re faktike e krijuar ishte e tillë që ndikonte në përcaktimin e juridiksionit të tyre. Gjatë kësaj periudhe fëmija kishte mësuar dhe fliste gjuhën shqipe, ishte regjistruar në institucionet shqiptare, ndiqte sistemin arsimor shqiptar dhe ishte përshtatur me mjedisin e ri, rrethana këto faktike që, sipas kuptimit të nocionit

të “vendqëndrimit të zakonshëm”, përbëjnë tregues të rëndësishëm të integritetit social dhe familjar të fëmijës në vendqëndrimin e ri në Shqipëri si qendra kryesore e jetës dhe veprimtarisë së tij. Po kështu, në kuadër të standardit kushtetues e konventor të interesit më të lartë të fëmijës, gjykatat nuk kanë mbajtur në konsideratë kushtet e jetesës të ofruara për fëmijën nga secili prind, mundësitë e tyre ekonomike për mbarëvajtjen dhe edukimin e fëmijës, procesin arsimor në secilin shtet ose rrethana të tjera të rëndësishme për përcaktimin e juridiksionit. Në këtë drejtim, në jurisprudencën e saj njësuere për çështje të ngjashme Gjykata e Lartë ka pranuar se rritja e vëmendjes ndaj të drejtave të fëmijës, veçanërisht e së drejtës për t’u dëgjuar, e garantuar nga instrumentet ndërkombëtare, kërkon një “zhvendosje” nga zbatimi thjesht teknik i rregullave të juridiksionit, drejt një qasjeje të orientuar nga fëmija, duke mbajtur në konsideratë interesin më të lartë të tij/saj, të drejtën e fëmijës për t’u dëgjuar në të gjitha procedurat vendimmarrëse që lidhen me të, si dhe të drejtën për të ruajtur marrëdhënie personale me secilin prind (*shih vendimin njësuere nr. 00-2025-4900 (621), datë 22.12.2025, të Kolejit Civil të Gjykatës së Lartë*). Në këtë kontekst, në mungesë të kësaj analize, çmoj se konkluzioni i gjykatave të zakonshme për mungesën e juridiksionit nuk ka marrë në konsideratë rrethanat e veçanta në vendbanimin e ri që ndikonin drejtpërdrejt në interesin më të lartë të fëmijës.

19. Së fundmi, dështimi i autoriteteve shqiptare në zbatimin e *Konventës së Hagës për Aspektet Civile të Rrëmbimit Ndërkombëtar të Fëmijës* (*Konventa e Hagës për Rrëmbimin e Fëmijës*) nuk mund të ndikojë ose të faturohet në favor të zvogëlimit të rëndësisë së parimit të interesit më të lartë të fëmijës ose mungesë vlerësimi të këtij interesi, sepse fëmija nuk është një objekt që thjesht “stacionohet” në shtet të caktuar, por është një subjekt i së drejtës që jeton, zhvillohet, edukohet, emocionohet, komunikon dhe ndërvepron me të gjithë mjedisin e ri duke u bërë pjesë e tij dhe përshtatur me të në atë nivel sa e kthen këtë në një vendqëndrim të zakonshëm (*Habitual Residence*). Në rastin konkret, dhe në kushtet e moszbatimit të kërkesave të *Konventës së Hagës për Rrëmbimin e Fëmijës*, së cilës i referohet edhe Gjykata e Lartë në vendimin e saj (*shih paragrafin 21 të vendimit të Gjykatës së Lartë*) është Konventa e Hagës për Përgjegjësinë Prindërore ajo që bën përgjegjëse Shqipërinë si vendin që ka juridiksion për

përcaktimin e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, sepse tashmë fëmija e ka fituar këtë vendqëndrim të ri dhe ka të drejtë për marrëdhënie të rregulluara me prindërit.

20. Konstatohet lehtë që shpejtësia e kërkuar nga *Konventa e Hagës për Rrëmbimin e Fëmijës* në procedim dhe afatet e shkurtra dhe procedurat e shpejta të parashikuara nga kjo konventë nuk janë zbatuar nga autoritetet publike. Efektet e vonësive në thelbin e kuptimit të “*vendqëndrimit të zakonshëm*” kanë bërë që fëmija të përshtatet në një mjedis të ri, pra është akomoduar në një vendbanim që ka marrë statusin e një vendbanimi të qëndrueshëm për të. Gjykatat e juridiksionit të zakonshëm nuk e shtruan asnjëherë pyetjen se ku është fëmija, cila është faza ekzekutimit të vendimit të kthimit, çfarë ndodh me interesin më të lartë të fëmijës kur kanë kaluar plot 2 vjet e 5 muaj që nga ardhja e fëmijës në Shqipëri. Po kështu, këto gjykata nuk e shtruan asnjëherë as pyetjen nëse lidhja e fëmijës me Shqipërinë përbënte një vendosje të fëmijës në një mjedis të ri, sikurse shprehet *Konventa e Hagës për Rrëmbimin e Fëmijës*.¹

21. Ndonëse gjykatat e juridiksionit të zakonshëm i japin me të drejtë më shumë rëndësi kthimit të fëmijës sipas *Konventës së Hagës për Rrëmbimin e Fëmijës*, por nga ana e tyre është neglizhuar analiza e një fakti shumë të rëndësishëm që, duke kaluar një afat prej 2 vjetësh e 5 muajsh, ka bërë që procedura, kërkesat dhe efektet e kërkuara prej kësaj konvente të mbeten pa fuqi dhe që insistimi në rastin konkret në zbatimin e *Konventës së Hagës për Rrëmbimin e Fëmijës* në kushtet e reja cenon interesin e tij. Kuptimi i nenit 12 të kësaj konvente duhet lexuar e zbatuar me kujdes, sepse në rastin konkret nuk jemi në kushtet e këtij neni për sa i përket fillimit të procedimit, sepse procedimi për kthim nuk ka pasur fare vonesa. Nga analiza në

tërësi e nenit 12 vihet re se në të gjendet kufiri lejues dhe kufiri i përfundimit të zbatimit të saj. Kufiri lejues është atëherë sa kthimi ka vlerë dhe nuk cenon interesin e fëmijës dhe shtrihet deri në rastin kur procedimi ka nisur brenda më pak se një viti nga data e largimit apo mbajtjes së padrejtë, ose pas mbarimit të periudhës së një viti (kjo fundit nuk lidhet me rastin në shqyrtim). Por në të njëjtën kohë, *Konventa e Hagës për Rrëmbimin e Fëmijës* ka përcaktuar edhe kufirin jashtë të cilit kthimi humbet vlerën dhe që lidhet me ato raste kur vonesat objektive ose subjektive në kthim kanë bërë të mundur krijimin për fëmijën të një “mjedisi të ri”, siç është rasti i Shqipërisë.²

22. Në konkluzion të analizës së mësipërme, vlerësoj se korniza ligjore kombëtare dhe ndërkombëtare, si dhe dispozitat e tyre që ndikojnë në zgjidhjen e këtij rasti, jo vetëm nuk mund të zbatohen në mënyrë selektive, por duhet të lexohen dhe të zbatohen të lidhura ngushtë me njëra-tjetrën, për të kuptuar drejt se në cilin rast zbatimi i njërës e përjashton tjetrën, apo për të kuptuar se mungesa e një kushti ose kriteri, apo tejkalimi i një afati e bën normën dhe aktin të pazbatueshëm në atë rast dhe në me pasoja në cenim të interesit të fëmijës. Për këto arsye, vlerësoj se kur synojmë të analizojmë qëllimin e normës konkrete, duhet ta zbërthejmë në mënyrë të kujdesshme përmbajtjen e saj për të kuptuar rast pas rasti sesi zbatohen skenarët e mundshëm që ajo rregullon me qëllimin për të gjetur në mënyrë të saktë sesi konkurrojnë afatet kohore me veprimet dhe mosveprimet e prindërve dhe autoriteteve publike dhe për të arsyetuar në mënyrë të plotë për mënyrën e përmbushjes së detyrimeve pozitive të shteteve. Vlen të theksohet se mbi interesin e fëmijës nuk duhet të rëndojnë as sjelljet e gabuara dhe mosmarrëveshjet e prindërve, ashtu si

¹ Shënim. Më konkretisht, Konventa e Hagës në nenin 1 parashikon: Qëllimet e kësaj Konvente janë: a) të sigurojë kthimin e shpejtë të fëmijëve që largohen apo mbahen pa të drejtë në shtetin kontraktues. Po kështu, në nenin 11, pikat 1 dhe 2, parashikojnë: 1. Autoritetet gjyqësore ose administrative të shteteve kontraktuese do të shpejtojnë procedurat për kthimin e fëmijëve. 2. Nëse autoriteti përkatës administrativ apo gjyqësor nuk ka arritur një vendim brenda një periudhe gjashtëjavore nga data e fillimit të procedimit, aplikanti ose autoriteti qendror i shtetit të kërkuar, me nismë e vet, ose nëse i kërkohet nga autoriteti qendror i shtetit kërkues, do të ketë të drejtën të kërkojë një deklaratë për shkaqet e vonësës. Nëse merret një përgjigje nga autoriteti qendror i shtetit të kërkuar, ky autoritet do t'ia Faqe | 16322

transmetojë, sipas rastit, përgjigjen autoritetit qendror të shtetit kërkues ose aplikantit.

² Neni 12 parashikon: “Kur fëmija është larguar ose mbahet padrejtësisht, siç është parashikuar në nenin 3, dhe kur në datën e fillimit të procedimit para autoritetit gjyqësor apo administrativ të shtetit kontraktues ku fëmija ka kaluar më pak se një vit nga data e largimit apo mbajtjes së padrejtë, autoriteti i interesuar do të urdhërojë kthimin e menjëhershëm të fëmijës. Edhe kur procedimet kanë filluar pas mbarimit të periudhës së një viti, siç referohet në paragrafin e mësipërm, autoriteti gjyqësor ose administrativ do të urdhërojë kthimin e fëmijës, për sa kohë që nuk është provuar se ai tashmë është vendosur në një mjedis të ri të tij.”

kundër nuk duhet të rëndojnë as dështimet e autoriteteve publike që përfshihen në procedurat për kthimin e fëmijës, ose ato për zgjidhjen e përgjegjësisë prindërore. Edhe sikur për një moment të konstatohet një gabim ose një dështim në veprimet e autoriteteve publike, autoriteti i radhës në zinxhirin procedural të proceseve ku ndërthuret interesi më i lartë i fëmijës duhet të marrë masa brenda kompetencave që ka për t'i korrigjuar, gjë që nuk ndodhi në rastin konkret në asnjë hallkë të këtij zinxhiri.

23. Në përmbledhje të sa më sipër, vlerësoj se gjykata e shkallës së parë dhe Gjykata e Lartë nuk kanë kryer një analizë të plotë të rrethanave faktike dhe juridike të çështjes, duke mos u dhënë përgjigje të bazuar në analizë pretendimeve thelbësore të kërkuases në lidhje me vendqëndrimin aktual të fëmijës dhe rrethanat e reja e specifike që mund të kenë sjellë integrimin në Shqipëri nën dritën e respektimit dhe të zbatimit të parimit të interesit më të lartë të fëmijës, ndërlidhjen e zgjidhjes së martesës me përcaktimin e mënyrës së ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, si dhe mekanizmat e bashkëpunimit të parashikuar nga *Konventa e Hagës për Përgjegjësinë Prindërore*. Për këtë arsye, vlerësoj se vendimmarrjet e kundërshtuara nuk përmbushin standardin kushtetues të arsyetimit të vendimit gjyqësor, në cenim të së drejtës së kërkuases për akses në gjykatë. Për rrjedhojë, kërkesa duhej të ishte pranuar dhe çështja duhej të ishte dërguar për rishqyrtim në Gjykatën e Lartë.

Anëtare: Marjana Semini

	Formati 61x86/8
--	-----------------

Shtypshkronja e Qendrës së Botimeve Zyrtare
Tiranë, 2026

Adresa: Rr. "Nikolla Jorga", Tiranë
Tel./fax: +355 4 24 27 004 Tel.: +355 4 24 27 006

Çmimi 240 lekë

[[FLETORJA ZYRTARE E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË]]Vulosur elektronikisht nga Qendra e
Botimeve Zyrtare|Viti: 2026 - Numri: 158|Datë: 23.07.2026 14:27:26
+02:00|934cc777-3ee9-4ccb-8026-c799ec5d4ca5

Shënim: Ky dokument është gjeneruar dhe vulosur me anë të një procedure automatike nga një sistem elektronik(Qendra e
Botimeve Zyrtare)